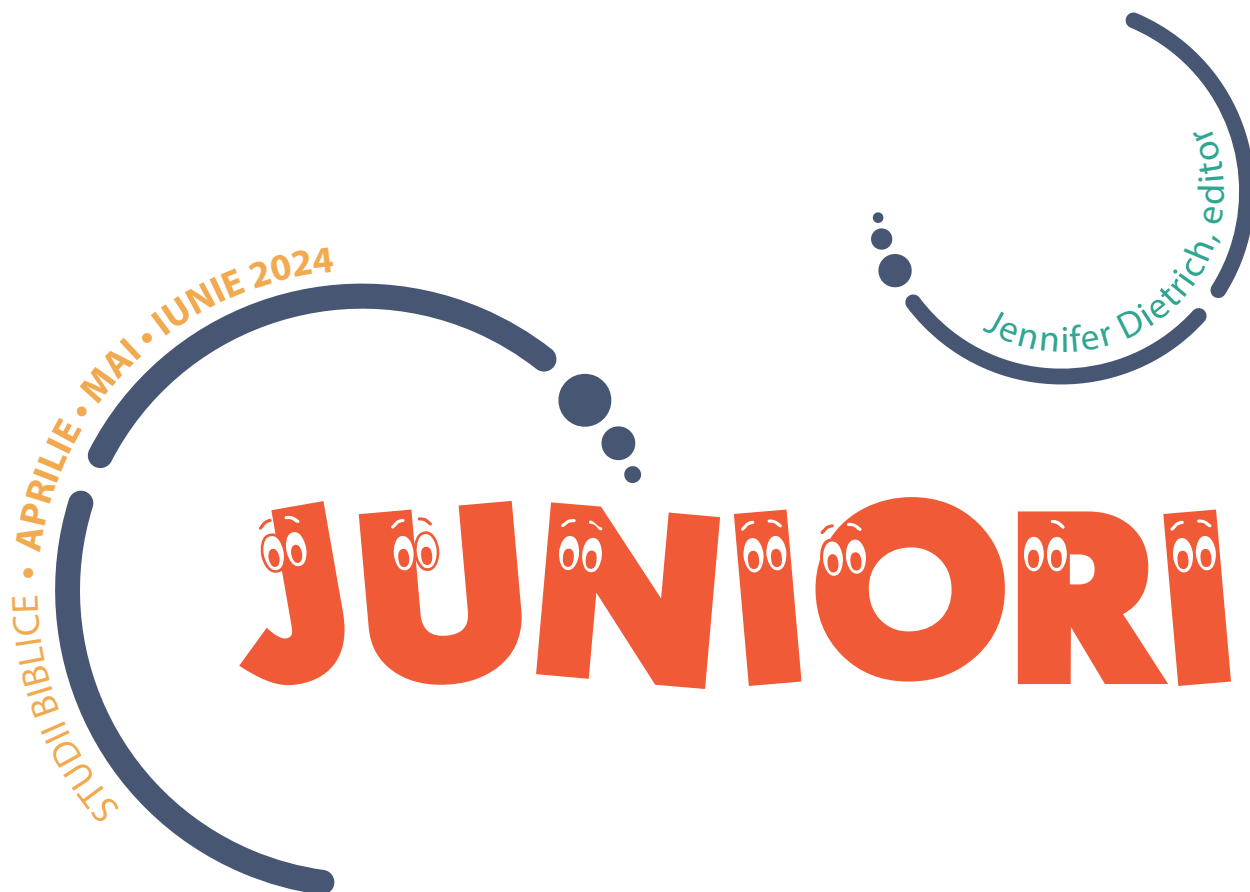


BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA



©2020 Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea®.

Toate drepturile rezervate.

Titlul în original: *My Bible Says*

Studiile biblice pentru Școala de Sabat, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris în prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acestuia.

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Gabriel Honciuc

Corectură: Radu Vasile

Tehnoredactare: Liliana Dincă

Copertă: Liliana Dincă

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, Casa Bibliei, București, 2012.

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate prin rețeaua sa națională de librării.

www.solascriptura.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:

Editura Viață și Sănătate

Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34

Fax: 021 323 00 40

comenzi@viatasisanatate.ro

www.viatasisanatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Juniori : studii biblice : aprilie-mai-iunie 2024 / ed.:

Jennifer Dietrich. - Pantelimon : Viață și Sănătate, 2024

ISBN 978-606-087-475-1

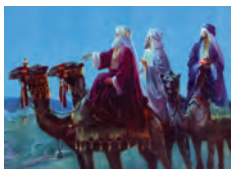
I. Dietrich, Jennifer (ed.)

Cuprins



14. 400 de ani de tăcere4

15. Lumină în sfârșit8



16. Copilul Isus12

17. Biruința din pustie16



18. Începutul lucrării20



19. Curățarea bisericii24



20. Prietenul păcătoșilor28



21. Isus respins32



22. Învățând și vindecând36



23. Alegerea ucenicilor40



24. Binecuvântări din cer – 144



25. Binecuvântări din cer – 248



26. Binecuvântări din cer – 352



400 de ani de tăcere

6 aprilie



Text de memorat—Isaia 60:2

„Căci iată, întunericul acoperă
pământul și negură mare, popoarele,
dar peste tine răsare Domnul și slava
Lui se arată peste tine.”



DUMINICĂ

Cultura greacă

PE linia timpului, de la creațiune și până în perioada când Isus a venit în lumea noastră au trecut aproximativ 4.000 de ani. Am trecut prin toate cele 39 de cărți din Vechiul Testament și am ajuns la primele 4 dintre cele 27 de cărți ce formează Noul Testament.

Între Maleahi, ultima carte din Vechiul Testament, și primele evenimente descrise în Noul Testament au trecut aproximativ 400 de ani. Cu excepția profețiilor din Daniel, Biblia nu ne spune multe despre acei ani; în schimb, putem afla din istorie. Așadar, înainte să începem studiul despre Noul Testament, vom lua în considerare câteva dintre numeroasele întâmplări ce au avut loc în timpul celor 400 de ani.

Când Maleahi și-a scris cartea, Iuda era încă sub stăpânirea Imperiului Persan. Însă războiul dintre persani și greci începuse cu mult timp înainte de asta. Mulți ani după Maleahi, tânărul Alexandru cel Mare, conducătorul grecilor, a invadat cu armata lui Imperiul Persan, pe care l-au

cucerit în aproximativ șapte ani. După aceasta, Iuda s-a numit Iudeea – varianta grecească a numelui.

Oriunde mergeau Alexandru și armata lui, aceștia răspândeau modalitatea greacă de a gândi și de a acționa. Numim aceasta ca fiind cultura greacă. O parte din această cultură este reprezentată de limba greacă, limbă ce a ajuns să fie larg răspândită în scrierile importante. Acesta este motivul pentru care Noul Testament a fost scris în greacă. Greaca și aramaica erau vorbite în numeroase locuri. Pavel le vorbea pe amândouă, pe lângă ebraică (Faptele Apostolilor 21:37-22:2).

Alexandru a construit o cetate în nordul Egiptului, pe care a denumit-o după numele lui – Alexandria. După moartea lui, numeroși evrei s-au mutat acolo. Urmașii lor, care au crescut în mijlocul culturii grecești, aveau nevoie de Scripturi în limba greacă.

Prin urmare, Vechiul Testament a fost tradus din ebraică în greacă. Primele traduse au fost cărțile lui Moise – de la Geneza la Deuteronom. Celelalte cărți au fost traduse mai încet, de-a lungul a mai mulți ani.

În cele din urmă, întregul Vechi Testament a fost disponibil în limba greacă, fiind necesar evreilor care locuiau în alte orașe. Versiunea în limba greacă se numește Septuaginta.



Biblia

mea

Anul B
Nr. 14

spune

LUNI

Imperiul Greciei

ALEXANDRU cel Mare avea doar 20 de ani când a ajuns împărat și, până să împlinească 30 de ani, cucerise imensul Imperiu Persan. În locul acestuia, instaurase Imperiul Grec; Alexandru își dorea însă să-i unească pe greci și pe persani prin cultura greacă. El și câțiva dintre ofițerii lui chiar s-au căsătorit cu femei persane.

După ce a cucerit totul până în nord-vestul Indiei, armata lui Alexandru a refuzat să mai înainteze. Grecii s-au întors pe un traseu diferit, călătorind aproape 3.300 de kilometri până în cetatea Babilon. Alexandru era un general puternic, însă nu se putea controla. Când avea 33 de ani, a băut atât de mult încât s-a îmbolnăvit foarte grav și a murit.

În una dintre viziunile lui Daniel, Imperiul Greciei era simbolizat de un țap. Cornul uriaș dintre ochii lui era un simbol pentru Alexandru cel Mare, iar sfărâmarea cornului simboliza moartea lui Alexandru. În locul acestui corn uriaș au crescut patru coarne, îndreptate în patru direcții diferite. **Daniel 8:5,8,21,22.** ■

Biblia ne spune că aceste patru coarne simbolizează patru regate. Patru dintre cei mai puternici generali ai lui Alexandru s-au luptat între ei după moartea acestuia și au împărțit în cele din urmă Imperiul Greciei în patru regate.

Cele patru regate s-au luptat atât de mult între ele, încât două dintre ele au cucerit și au împărțit pe al treilea. Astfel, la doar 40 de ani după moartea lui Alexandru, cele patru regate au devenit trei. Unul dintre aceste trei regate ocupa teritoriul Greciei și Macedoniei, patria natală a lui Alexandru. Al doilea regat era în Egipt, în sudul Palestinei, care include Samaria și Iudeea, țara evreilor. Al treilea regat se găsea în nordul Palestinei, incluzând Siria și restul imperiului lui Alexandru.

Astfel, Palestina era situată între două regate puternice. Pe măsură ce aceste două regate se luptau între ele, Palestina a aparținut mai întâi de regatul din sud, iar mai târziu a aparținut de regatul din nord. Într-o altă profeție a lui Daniel, aceste regate erau numite „împăratul din nord” și „împăratul din sud”. (Daniel 11:5-13)

MARȚI

Antioh Epifanul

IN timp ce regatele formate din fostul imperiu al lui Alexandru se luptau între ele, Roma, care ocupa teritoriul Italiei de azi, devenea tot mai puternică. Până în anul 168 î.Hr., Roma însăși a ajuns un imperiu mondial. În acest an, romanii au cucerit Grecia

și Macedonia, patria lui Alexandru, protejând și Egiptul de invazia din nord.

La acea vreme, conducător la nord de Israel și Egipt era Antioh IV, sau Epifanul. După ce romanii i-au cerut să părăsească Egiptul, la întoarcere, a trecut prin Palestina, oprindu-se cu armata la Ierusalim. În timp ce se afla acolo, a adus asupra evreilor cea mai mare situație de criză, cum n-au mai trăit de pe vremea lui Haman, care a încercat să-i distrugă în timpul Împărătesei Estera, cu 300 de ani înainte.

Epifanul a încercat să-i forțeze pe evrei să renunțe la religia lor, inclusiv la Sabat, și să trăiască asemenea păgânilor. El i-a obligat să înceadă să-și aducă jertfele obișnuite lui Dumnezeu și le-a poruncit să venereze zei păgâni. Ba chiar a sacrificat carne de porc pe altarul din templul din Ierusalim, spurcându-l astfel, pentru ca evreii să nu-l mai folosească. De asemenea, le-a poruncit să ridice altare în alte locuri din Iudeea și să sacrifice porci și pe acestea. Mai mult, a comandat ca toate Scripturile lor să fie puse pe foc.

Înainte să plece, a adunat toate comorile din templu, precum și pe cele găsite în alte părți ale orașului, și le-a luat cu el. Pe lângă acestea, a luat și prizonieri. Numeroși evrei care s-au opus au fost uciși, iar mulți alții au ajuns sclavi.

Cât de multe neazuri putea să mai aducă Epifanul peste evrei? Asemenea lui Haman cu 300 de ani înainte, părea hotărât să-i distrugă, sau, cel puțin, să le distrugă religia. Dumnezeu însă a folosit-o pe Împărăteasa Estera ca să-i salveze de planul

lui Haman. De data aceasta, un tată și cinci fii erau hotărâți să-i salveze de planul lui Epifanul. Aceștia i-au condus pe evrei în război împotriva armatei lui Epifanul. Vom afla mai multe despre aceasta în lecția de mâine.

MIERCURI

Macabeii

TATĂL care a decis să lupte împotriva lui Epifanul a murit în curând, iar fiul lui, Iuda, a ajuns conducător. El și-a ales numele de Macabeul, iar după aceea, întreaga familie a fost numită Macabeu. Despre aceștia au fost scrise două cărți – Prima și A Doua Carte a Macabeilor – care sunt incluse în Bibliile Romano-Catolice.

După ce și-a înfrânt de două ori inamicul, Iuda a refăcut templul din Ierusalim și l-a purificat. Altarul pe care Epifanul sacrificase porci cu trei ani înainte a fost înlocuit cu unul nou.

Apoi, într-o zi de iarnă – probabil în decembrie –, templul refăcut și noul altar au fost consacrate. A avut loc o mare sărbătoare cu muzică și strigăte de laudă aduse lui Dumnezeu. Pe noul altar au fost sacrificai mieii, iar slujbele obișnuite de la templu au fost reluate.

Evreii continuă să sărbătorească în fiecare an această festivitate, începută cu atât de mult timp în urmă pe timpul macabeilor. Ea se numește Praznicul Înnoirii Templului în Noul Testament. **Ioan 10:22** ■

În prezent, aceasta se numește Hanuka. Acest cuvânt se traduce prin „sărbătoarea luminilor” și îl poți găsi, de obicei, în calendarele în care sunt trecute sărbătorile. Macabeii au continuat să se lupte cu dușmanii lor și, în cele din urmă, au obținut controlul asupra a aproape toată Palestina. Unul dintre urmașii lor a distrus templul construit de samariteni la locul lor de închinare de pe Muntele Garizim. Femeia samariteancă pe care Isus a întâlnit-o la fântână a menționat asta. **Ioan 4:20** ■

După aceasta, macabeii i-au obligat pe edomiții care locuiau în sudul Palestinei să accepte religia evreiască sau să părăsească țara.

Urmașii macabeilor au condus poporul independent al evreilor timp de mai mulți ani. Însă, cu aproximativ 60 de ani înainte de nașterea lui Isus, romanii le-au invadat regatul și au preluat controlul întregii țări.



unul dintre regii macabei; iar tatăl lui Irod avu-
sesse un rol important în guvernarea întregii
țări, după ce au cucerit-o romanii.

Irod a încercat să popularizeze cultura greacă oriunde putea. A construit piste de curse și săli de sport pentru jocuri grecești. A reconstruit o cetate lângă mare și a numit-o Cezareea, în onoarea împăratului roman. Această cetate este menționată de câteva ori în Noul Testament. Cea mai importantă lucrare a lui Irod a fost reconstruirea templului în Ierusalim. Acest lucru a fost făcut fără întreruperea serviciilor de la templu, astfel încât a părut mai mult o lucrare de reparare. Însă clădirea și curtea din jurul templului au fost mărite de două ori față de zona ocupată de vechiul ansamblu.

Datorită acestor proiecte și prosperității aduse în Palestina, precum și pentru că exercita control asupra grupărilor aflate în dispută în țară, el a primit denumirea de Irod cel Mare. Acesta însă era un om gelos, suspicios și foarte crud. El știa că evreii îl urăsc și aveau să se bucure la moartea lui.

Prin urmare, când a îmbătrânit și a considerat că nu mai avea mult de trăit, i-a băgat la închisoare pe toți conducătorii evrei. Aceștia urmau să fie uciși la moartea lui, astfel încât să fie plângere în țară, și nu bucurie. Numai că nu au fost uciși, ci, după moartea lui Irod, au fost eliberați, adică în vremea când Iosif, Maria și bebelușul Isus se aflau în Egipt.

Aplicație: Irod a fost primul rege roman care a domnit la Ierusalim și a pretins tronul lui David, locuind într-un palat din Ierusalim. Dacă oamenii ar fi studiat cu atenție profețiile, precum cea din Geneza 49:10, nu ar fi trebuit să-și dea seama că era timpul să Se nască Silo, adică Mesia? Dacă studiem profețiile acum, vom fi pregătiți pentru a doua venire a lui Isus?



JOI

Irod cel Mare

DUPĂ ce Roma a cucerit regatul independent al evreilor, urmașii macabeilor au avut permisiunea să se ocupe în continuare de guvernare aproximativ 26 de ani. Apoi, rege al Palestinei a devenit un bărbat numit de romani. Numele acestuia era Irod.

Acest Irod nu era evreu, ci provenea din neamul edomiților din sudul Palestinei, care au fost obligați să accepte religia evreiască. Edomul fusese redenumit Idumeea, iar edomiții dintre care provenea și Irod erau numiți idumeni.

Deoarece trăiau în Palestina și acceptaseră religia evreiască, aceștia făceau parte de fapt din poporul evreilor. Bunicul lui Irod fusese numit guvernator al Idumeei de

VINERI

Fariseii și saducheii

Noul Testament ne spune despre evreii numiți saducheii și fariseii. Aceste două grupări separate au fost înființate în timpul celor 400 de ani dintre Vechiul și Noul Testament.

Una dintre ele a apărut când macabeii au lăsat să intre, în cele din urmă, cultura greacă în Palestina și numeroși evrei s-au opus cu tărie. Aceștia considerau că era un lucru rău și împotriva religiei lor. Așa că atunci

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Epifanie

când au luat distanță față de această idee, au fost numiți farisei, care se traduce prin „cei ce sunt separați”.

În timpul Noului Testament existau cam 6.000 de membri în grupul fariseilor. Majoritatea marilor învățători evrei erau farisei, iar oamenii obișnuiți acceptau învățătura lor.

Fariseii credeau în învierea morților și o viață viitoare. Ca să se pregătească pentru aceasta, ei încercau să fie buni supunându-se numeroaselor reguli religioase pe care le inventaseră de-a lungul anilor. Ei nu depindeau de Dumnezeu ca să le dea putere să asculte de Cele Zece Porunci.

Cealaltă grupare, a saducheilor, era formată din evrei avuți care favorizau cultura greacă. Ei s-au înțeles cu macabeii. Ca Biblie a lor, aceștia acceptau doar primele cinci cărți ale lui Moise și nu erau de acord cu fariseii în privința învierii morților și a vieții viitoare. În afară de evreii care trăiau în Palestina, se găseau sute de mii de evrei răspândiți în întregul Imperiu Roman. În majoritatea orașelor, aveau sinagogi în care se închinau, alături chiar și de neevrei.

Strămoșii lor adoptaseră limba aramaică în timp ce erau captivi în Babilon. Iar cei mai mulți din generațiile recente nu înțelegeau lecturile din Scripturi în limba ebraică, citite în sinagogă de Sabat. Prin urmare, rabinii le explicau în limba aramaică.

Aceste explicații au fost transferate de la o generație la alta. În vremea lui Isus, fariseii le numeau „tradițiile bătrânilor”. Isus a spus însă că ascultând de acestea, ei să făceau vinovați de neascultarea lui Dumnezeu. **Matei 15:1-6.**

Aplicație: Tradițiile și „explicațiile” lor în privința Scripturilor, de fapt, contraziceau ceea ce spusese Dumnezeu. De aceea este important ca oamenii să studieze Biblia pentru ei înșiși.

Selectați răspunsul potrivit:

- ___ Ultima carte din Vechiul Testament
- ___ Faimosul general grec
- ___ Limba folosită în Noul Testament
- ___ Limba folosită în Vechiul Testament
- ___ Versiunea greacă a Vechiului Testament
- ___ I-a condus pe evrei să se revolte împotriva lui Epifanul
- ___ A reconstruit templul din Ierusalim
- ___ Credeau în înviere
- ___ Nu credeau în înviere
- ___ Numărul de cărți din Vechiul Testament
- ___ Numărul de cărți din Noul Testament
- ___ Numărul de cărți din Biblie
- ___ Vârsta la care a murit Alexandru cel Mare
- ___ Anul (î.Hr.) când Roma a cucerit Grecia
- ___ Anii scurși între Vechiul și Noul Testament
- ___ Anii scurși de la Creațiune până la nașterea lui Isus

Profeti și Regi
pp. 681-733

Referințe

- A. Irod cel Mare
- B. Ebraică
- C. Saducheii
- D. Alexandru
- E. Macabeul
- F. 27
- G. Farisei
- H. Greacă
- I. 33
- J. 66
- K. Maleahi
- L. 39
- M. 168
- N. Septuaginta
- O. 4 000
- P. 400

Arborele genealogic al lui Irod cel Mare (nu sunt trecuți toți membrii familiei)

Irod cel Mare: a ucis bebelușii din Betleem – Matei 2:16				
Fiii lui Irod	Antipa • s-a căsătorit cu Irodiada • l-a decapitat pe Ioan Botezătorul • și-a bătut joc de Isus la procesul Său – Matei 14; Luca 23	Aristobul	Filip • s-a căsătorit cu Irodiada	Arhelau • a condus Iudeea după tatăl lui – Matei 2:22
Nepotul lui Irod		Agripa I • l-a decapitat pe Iacov • l-a băgat la închisoare pe Petru – Faptele Ap. 12		
Strănepotul lui Irod		Agripa II • l-a interogat pe Pavel – Faptele Ap. 26		



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Temitate

Lumină în sfârșit

13 aprilie



Text de memorat—Isaia 9:6

„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu
ni s-a dat și domnia va fi pe umărul
Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic,
Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor,
Domn al păcii.”



DUMINICĂ Pregătirea căii

Cu mii de ani în urmă, păcatul a stricat lumea noastră perfectă. Fără întârziere însă, Isus a promis să devină unul dintre noi, astfel încât „să ne ia păcatele” (1 Ioan 3:5). În felul acesta, El avea să aparțină, de fapt, familiei noastre umane pentru totdeauna. Ce dragoste minunată! **Geneza 3:15; Isaia 9:6** ■

După ce au trecut 4.000 de ani, lumea era controlată de un singur popor. O singură limbă era larg răspândită. Lumea putea să audă cu ușurință veștile bune despre mântuire. Însă aproape toată lumea a crezut minciuna Satanei că Dumnezeu este neiertător și egoist. Deoarece oamenii l-au ales pe Satana să le fie conducător, lumea a ajuns să fie plină de nefericire, disperare și suferință.

Păgânii – și marea parte din poporul lui Dumnezeu – credeau că se puteau mântui singuri prin faptele lor bune. Mulți au ajuns să fie nesatisfăcuți de religiile lor păgâne; dar chiar dacă unii au încercat să studieze Scripturile, poporul lui Dumnezeu a refuzat să explice simbolurile profetice. Ei

credeau că mântuirea este doar pentru ei.

Venise „împlinirea vremii” (Gala-teni 4:4,5). Isus era singura speranță pentru lumea noastră revoltată. În marea Lui dragoste și lipsit de egoism, El nu avea să încerce să ne câștige loialitatea preamărindu-Se pe Sine; ci avea să Se coboare până la nivelul nostru și să devină o persoană exact ca noi. El urma ca de bunăvoie să plătească prețul pentru păcatele noastre și să ne dea putere să ne supunem și să devenim ca El. El avea să ne arate cum este Dumnezeu cu adevărat. **Evrei 2:14-17; Filipeni 2:5-8** ■

Satana știa din profețiile din Daniel că se apropia timpul ca Isus să-Și îndeplinească promisiunea de a veni în lumea noastră (Daniel 9:25). El i-a făcut pe oameni să creadă că profețiile despre a doua venire a lui Isus, cea a revenirii Lui cu o mare putere, descriau prima Lui venire. Prin urmare, ei așteptau ca Mesia să vină ca un împărat puternic, care să le elibereze poporul și să-i facă o națiune măreață. Ei nu voiau un Mesia care să-i elibereze din regatul satanic al păcatului.

Așadar, înaintea lui Isus avea să vină un sol special, care să pregătească mințile oamenilor pentru venirea Lui. Despre acest sol, profetul Isaia a scris: „Un glas strigă: «Pregătiți în pustie calea Domnului.»” **Isaia 40:3-5**

Aplicație: Acest lucru a însemnat să încerce să conducă oamenii la pocăință și la mărturisirea păcatelor, precum mândria și egoismul. Se numără acestea printre păcatele pe care trebuie să le mărturisim înainte de a doua venire a lui Isus?

Biblioteca

mea

spune

Anul B
Nr. 16

LUNI

Gabriel îl vizitează pe Zaharia (Luca 1:5-18)

CU câteva luni înainte de nașterea solului, Dumnezeu l-a trimis pe îngerul Gabriel la templul din Ierusalim, ca să-i spună lui Zaharia despre acest lucru. Acesta era un preot care, asemenea altor preoți, își deservea rolul de a ajuta la slujbele din templu, atunci când îi venea timpul. El și nevasta lui Elisabeta locuiau la o mare distanță. Ce ne spune Biblia despre ei? **Luca 1:5-9** ■

În timp ce mielul era sacrificat în acea zi pe altarul din curtea templului, Zaharia stătea la altarul tămâierii din Locul Sfânt, înaintea perdelei care separa Locul Sfânt de Locul Preasfânt. Din tămâia arsă pe altar se înălța un nor cu miros dulce, la fel cum și rugăciunea lui s-a înălțat la Dumnezeu.

În același timp, în curtea templului se rugau mai mulți oameni. Așteptându-l pe Zaharia să iasă și să-i binecuvânteze, aceștia au început să se îngrijoreze. De ce dura atât de mult? Ei nu știau că acesta, în timp ce se afla înaintea altarului aurit, a văzut un înger strălucitor „stând în partea dreaptă a altarului”.

Zaharia a fost surprins și s-a înspăimântat. Uitase că atunci când solul lui Dumnezeu stătea în partea dreaptă a altarului, nu exista niciun motiv să se teamă. Ce a spus îngerul? **Versetele 12-17** ■

Zaharia și nevasta lui se rugaseră ani de zile pentru un copil, dar Dumnezeu nu le-a răspuns niciodată la rugăciuni. Acum, fiind bătrâni, părea imposibil să se mai întâmple acest lucru. Ce i-a spus Zaharia îngerului în privința acestui lucru? **Versetul 18** ■

Aplicație: Acel nor de tămâie care se înălța de pe altar aurit din Locul Sfânt simboliza adăugarea vieții perfecte a lui Isus la rugăciunea imperfectă a oamenilor. Acest lucru făcea ca rugăciunile lor să fie frumoase, astfel încât Dumnezeu să le accepte. Aceasta este în continuare calea prin care rugăciunile noastre sunt auzite.

MARTI

Gabriel o vizitează pe Maria (Luca 1:19-55)

CÂND Zaharia i-a spus îngerului că el și Elisabeta erau prea bătrâni ca să mai aibă un copil, îngerul i-a spus numele său – Gabriel. Ce i-a spus el lui Zaharia după aceea? **Luca 1:19,20** ■

Oamenii care așteptau în curtea templului se întrebau de ce dura atât de mult pentru ca Zaharia să iasă afară. Se întâmplase ceva cu el? După puțin timp, au știut că se întâmplase ceva. Când Zaharia a ieșit din Locul Sfânt, fața lui luminoasă reflecta strălucirea îngerului și nu putea vorbi. **Versetele 21,22** ■



Zaharia își încheiase îndatoririle la templu pentru săptămâna aceea; apoi, s-a întors la Elisabeta și la casa lor de la țară. Timp de cinci luni, au păstrat pentru ei veștile minunate despre copil. Crezi că oamenii s-au întrebat de ce nu putea vorbi Zaharia?

Cu trei luni înainte de nașterea copilului, Gabriel a fost trimis la Maria, verișoara Elisabetei, care locuia în Nazaret, la aproximativ 120 de kilometri nord de locul unde locuiau Zaharia și Elisabeta. Gabriel aducea cele mai importante vești de la promisiunea pe care a făcut-o Isus lui Adam și Eva cu 4.000 de ani înainte. **Versetele 26-33** ■

Cu mai bine de 500 de ani înainte, Gabriel i-a spus lui Daniel despre Mesia (Daniel 9:25). Acum, i-a spus Mariei că ea avea să fie mama lui Mesia și că numele Lui va fi Isus. Dar cum ar fi putut Maria să-I fie mamă? Ea urma să devină nevasta lui Iosif, dar încă nu erau căsătoriți.

„Cum pot să am un copil, când nici măcar nu sunt căsătorită?”, l-a întrebat. Gabriel i-a explicat, după care i-a spus veștile despre Elisabeta și Zaharia. „La Dumnezeu nimic nu este imposibil”, i-a spus. Ce a zis apoi Maria? **Versetele 34-38.**

Maria și-a dorit să o vadă pe verișoara ei, Elisabeta, și a parcurs acea distanță mare ca s-o viziteze. Ambele aveau să nască miraculos, așa că aveau numeroase lucruri pentru care să se roage împreună. Duhul Sfânt a vorbit prin amândouă de îndată ce s-au văzut una pe alta. **Versetele 41-55** ■

Aplicație: Crezi că Dumnezeu a fost mulțumit văzând credința Mariei și dorința ei de a-I sluji? **Versetul 38** ■



MERCURI

Nașterea lui Ioan (Matei 1:18-25; Luca 1:56-2:5)

MARIA a rămas cu Zaharia și Elisabeta cam trei luni. Poate că încă era cu ei când s-a născut copilul. Nu știm însă acest lucru. Dar atunci când rudele și vecinii lor au auzit că li s-a născut un fiu la vârsta aceea înaintată, aceștia s-au bucurat foarte tare. Se întâmplase o minune. **Luca 1:57,58** ■

Opt zile mai târziu, când acești oameni s-au adunat ca să dea un nume copilului, Elisabeta a spus că numele lui avea să fie Ioan. Ei însă doreau să-l numească după tatăl lui. Ce s-a întâmplat când

I-au întrebat pe Zaharia ce nume dorea să aibă copilul?
Versetele 59-64 ■

Veștile despre bebelușul Ioan s-au răspândit cu rapiditate. În curând, oamenii din toate colțurile țării vorbeau despre nașterea lui miraculoasă. Ei știau că atunci când urma să crească, avea să fie o persoană specială. De asemenea, și-au amintit de profeția dată de Duhul Sfânt lui Zaharia despre Mesia și lucrarea lui Ioan. **Versetele 65-66,76-79** ■

Maria s-a întors acasă la ea, în Nazaret. Nu știm când i-a spus lui Iosif despre ce i-a zis Gabriel, că urma să fie mama lui Mesia. Ea era deja însărcinată, chiar dacă nu se căsătorise cu Iosif încă. Cum putea el să-i creadă povestea despre vizita îngerului? Alți oameni o vor crede? Ce trebuia să facă?

Iosif Îl iubea pe Dumnezeu și voia să facă voia Lui. Care era însă voia lui Dumnezeu? Cât de ușurat a fost când un înger i-a spus într-un vis ce să facă! El i-a spus să-și urmeze planul și să o ia de nevastă pe Maria și să-i pună copilului numele Isus.

Acest Copil special avea să Se nască peste doar câteva luni. Profeția spunea că El avea să Se nască în Betleem, iar Iosif și Maria trăiau în Nazaret – la mai mult de 90 de kilometri nord de Betleem! Planul lui Dumnezeu avea să-i ducă însă acolo, ca să se împlinească profeția exact la timp. **Mica 5:2** ■



Cu puțin timp înainte ca Isus să Se nască, împăratul roman a poruncit oamenilor să meargă în locul de naștere al strămoșilor, pentru a-și înscrie numele. Împăratul David era strămoșul atât al lui Iosif, cât și al Mariei, iar acesta se născuse în Betleem. Prin urmare, ei trebuiau să meargă la Betleem ca să se

înscrie. **Luca 2:4,5** ■

JOI

Nașterea lui Isus (Luca 2:6-21)

ÎNGERII știau că după ce Iosif și Maria soseau în Betleem, avea să se întâmple unul dintre cele mai importante evenimente din toate timpurile – urma să Se nască Mântuitorul lumii. Cum aveau să-L întâmpine oamenii? Îngerii s-au dus la templul din Ierusalim și în alte locuri, căutând oameni care să-L aștepte, dar n-au putut găsi pe nimeni. Oamenii practicau închinarea la Dumnezeu, dar erau mai degrabă interesați de măreția lumească.

Chiar când se pregăteau să se întoarcă în ceruri, au descoperit un grup de păstori care își păzeau oile pe

colinele din afara Betleemului. Aceste coline erau aceleași unde David păzise oile tatălui lui cu mai bine de o mie de ani înainte.

Se lăsase noaptea când îngerii au ajuns la păstori pe care i-au auzit vorbind despre Mesia. Citește întâmplarea și imaginează-ți cum te-ai fi simțit tu dacă ai fi fost cu ei când, dintr-odată, a apărut un înger luminos și strălucitor. **Luca 2:8-14** ■



Îngerul le-a spus că Isus nu Se va afla într-un palat, ci într-un loc umil, sărăcăcios. Ceilalți îngeri n-au mai așteptat și, atunci când păstori se obișnuiseră cu strălucirea îngerului, au inundat întreaga câmpie cu lumină și au început să cânte bucuri, aducându-I slavă lui Dumnezeu.

După ce s-a stins lumina, păstori s-au grăbit să meargă în cetate ca să-l găsească pe bebeluș. Nu a durat mult și toată lumea din mica cetate a Betleemului a aflat că îngerul spusese că Mesia se născuse în ziua aceea.

Când Isus a împlinit opt zile, Iosif și Maria s-au supus poruncii ce îi privea pe copiii de sex masculin; după aceea, I-au pus numele Isus.

La patruzeci de zile după ce s-a născut, L-au dus la templul din Ierusalim pentru a-L consacra și ca să aducă jertfa necesară. Preotul de la templu, care L-a ținut pe Isus pentru ceremonia de consacrare, nici nu știa că Îl ținea pe Mesia, pe care poporul lui Dumnezeu l-a așteptat 4.000 de ani.

Aplicație: Ani mai târziu, acel Copil avea să devină jertfa noastră pentru păcat, prin care se pune capăt tuturor slujbelor din templu și nevoii de a avea preoți pe pământ. Isus este acum Marele nostru Preot din ceruri. **Evrei 8:1** ■

VINERI

Simeon și Ana (Luca 2:22-38)

La sfârșitul ceremoniei de consacrare de la templu, preotul l-a predat înapoi pe Isus Mariei și l-a scris numele pe sul, alături de cele ale altor copii.

Atunci a venit un bătrân, pe nume Simeon, care a văzut copilul. „Acesta este Mesia”, i-a spus Duhul Sfânt. Fața îi strălucea de bucurie în timp ce s-a îndreptat spre Maria și, cu blândețe, L-a luat pe Copilul Isus din brațele ei. Toți au ascultat când a vorbit. Citește ce a spus în **Luca 2:29-35** ■

Simeon de-abia începuse să vorbească și a și intrat o bătrână văduvă. Fața ei era



4000 î.Hr.
temitate



3000 î.Hr.



2000 î.Hr.



1000 î.Hr.

plină de bucurie, de asemenea, în timp ce-L privea pe Isus și auzea ce spunea Simeon despre El. Ea era o profetese. Iosif și Maria, precum și alții, au ascultat minunându-se, în timp ce ea prorocea despre Isus că este Mesia. **Versetele 36-38** ■

În timp ce parcurgeau cei câțiva kilometri înapoi la Betleem, prin mintea lui Iosif și Maria treceau numeroase gânduri. O parte din ce spusese Simeon suna încântător. Maria însă trebuie că s-a întrebat ce a vrut să spună că o sabie o s-o străpungă. Nu avea cum să știe că într-o zi o să i se frângă inima văzându-și Fiul murind pe cruce.

Simeon a mai spus și că Isus avea să fie o lumină pentru neamuri. De fapt, chiar atunci a putut fi văzută o lumină printre neamuri. La sute de kilometri distanță, în est, niște bărbați înțelepți urmăreau o nouă stea strălucitoare, pe care nu o mai văzuseră înainte.

Acești înțelepți știau din studiul Scripturilor evreiești că în curând avea să Se nască un Împărat special. Ei s-au întrebat dacă nu era cumva Cel despre care citiseră în Scripturile evreiești. Profeția spunea: „O stea răsare din Iacov, Un toiag de cârmuire se ridică din Israel.” (Numeri 24:17)

Oare steaua aceea strălucitoare, aflată la mare distanță în vest, însemna că profecția se împlinise în sfârșit? Sosise într-adevăr mărețul Împărat? În vis, Dumnezeu le-a spus înțelepților să urmeze steaua, iar înțelepții au decis nerăbdători să asculte.

Aplicație: În întâmplarea din lecția de săptămâna aceasta, îngerii au spus la cel puțin șase oameni (grupuri) despre venirea lui Isus. Poți să-i enumeri? Cum ne putem număra printre cei care sunt pregătiți pentru a doua venire a lui Isus?

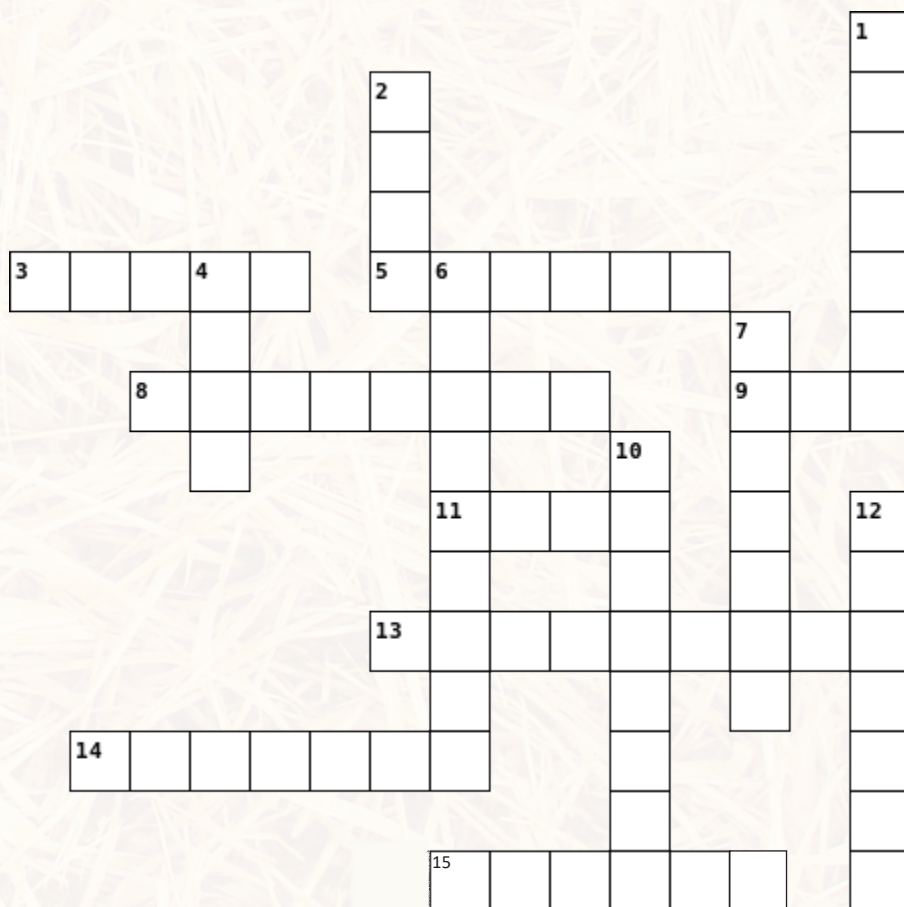
Rebus:

Pe orizontal:

3. Ea a spus: „Iată roaba Domnului!”
5. El a spus Mariei: „Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie.”
8. Oamenii care L-au văzut pe Isus în noaptea când s-a născut.
9. Bătrâna care s-a bucurat să-L vadă pe Isus în Templu.
11. Ce au văzut înțelepții ca semn al nașterii lui Mesia?
13. Soția lui Zaharia și mama lui Ioan.
14. Cetatea unde S-a născut Isus.
15. Cartea din Biblie în care se spune când avea să Se nască Isus.

Pe vertical:

1. Cum voiau să-l numească vecinii lui Zaharia pe copilul acestuia?
2. Ce nume i-a spus Gabriel lui Iosif să-i dea copilului Mariei?
4. Numele copilului lui Zaharia și al Elisabetei.
6. Cetatea unde a fost consacrat Isus.
7. Îngerul care i-a vizitat pe Maria, Iosif, Zaharia și pe păstori.
10. Mesia avea să-i salveze pe oameni din _____ lor.
12. Simeon a prorocit că Isus avea să fie o lumină pentru _____.



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Teminate

Copilul Isus

20 aprilie



Text de memorat—2 Corinteni 8:9



„Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.”

DUMINICĂ

Înțelepții Îl vizitează pe Isus (Matei 2)

NOUA și frumoasa stea pe care o văzuseră înțelepții dintr-o țară îndepărtată era, de fapt, grupul de îngeri care i-a vizitat pe păstori. Înțelepții au fost atât de impresionați de stea, de profețiile din Scripturi și de visele avute, încât s-au hotărât să meargă să-L găsească pe noul Împărat și să I se închine.

Înțelepții nu știau unde vor merge; ei au urmat steaua prin credință. În timpul zilei, studiau Scripturile evreiești și discutau despre noul Împărat. Nu știm cât timp au călătorit, dar în cele din urmă steaua s-a oprit deasupra templului din Ierusalim și a dispărut.

Plini de nerăbdare, înțelepții se așteptau să-L găsească pe Împărat acolo. Probabil că au fost surprinși de faptul că nimeni nu știa despre El. Preoții auziseră că îngerii vizitaseră păstorii și ar fi putut să se pregătească să-i ducă pe înțelepți la Isus. Aceștia însă deveniseră geloși. Cum de nu i-au vizitat îngerii pe ei în locul păstorilor? Erau prea mândri ca să recunoască faptul că Dumnezeu trimisese o solie atât de importantă

altora. Nici măcar nu se duseseră la Betleem ca să-L vadă pe Isus. Irod s-a tulburat când a auzit despre înțelepții care Îl căutau pe copilul împărat. Ce a făcut el? **Matei 2:1-8** □

În seara aceea, steaua a reapărut și i-a condus pe înțelepți la Isus. Ce s-a întâmplat după aceea? **Versetele 10,11** □

Acei înțelepți nu erau evrei. Ei veneau dintr-o țară păgână, însă credeau în Scripturi. Ei L-au acceptat, chiar dacă era sărac. După ce I s-au închinat lui Isus, I-au dat daruri. În vis, Dumnezeu i-a avertizat pe înțelepți să nu meargă înapoi pe la Irod. Apoi, un înger l-a avertizat pe Iosif să-i ia pe Maria și pe Isus și să meargă în Egipt. Iosif s-a supus imediat și, astfel, au fost protejați de porunca teribilă a lui Irod. **Versetele 16-18** □

Regele Irod a murit la puțin timp după ce a poruncit uciderea copilașilor din Betleem. Atunci, un înger i-a spus lui Iosif că se putea întoarce în siguranță acasă. Unde s-a dus el? **Versetele 20-23** □

Aplicație: Satana a încercat să-L distrugă pe Isus încă de când era copilaș. Ești recunoscător că nu s-a întâmplat nimic care să împiedice planul lui Dumnezeu?

LUNI

„Dumnezeu cu noi”

CA împărat al universului și Creator, Isus a trăit întotdeauna înconjurat de minunata slavă a raiului. Dar când a venit pe pământ, nu a locuit într-un palat regal și nici nu s-a îmbrăcat cu haine luxoase. În loc de aceasta, El a ales să trăiască într-o cetate mică, numită Nazaret, și să împărtășească încercările și

Biblioteca

mea

Anul B
Nr. 16

spune



poverile celor mai sărmani oameni. **2 Corin-teni 8:9** □

Înainte să vină și să trăiască alături de noi, Isus a fost Conducătorul cerului. Îngerii erau nerăbdători să facă orice spunea El. Însă Isus nu a venit în lumea noastră ca un lider puternic, ci a ales să Se umilească și să trăiască exact ca noi. **Filipeni 2:5-8** □

Datorită dragostei Sale uimitoare și lipsite de egoism, Isus a sosit în lumea noastră ca un bebeluș neajutorat și a crescut treptat, învățând să meargă, să vorbească și să citească, așa cum face orice alt copil. De asemenea, Biblia ne spune cum a învățat Isus să fie ascultător. **Evrei 5:8** □

Părinții lui Isus erau foarte săraci și trebuiau să lucreze din greu în fiecare zi pentru a-și câștiga traiul. El nu Și-a folosit niciodată puterea divină pentru a Se ajuta pe Sine sau pentru a-Și face viața mai ușoară. Ca Fiu al lor, Isus era oricând gata să le slujească. Era ascultător și i-a ajutat cu ce a putut.

După ce a crescut mai mare, Isus a început să ajute la muncile familiei. Iosif era tâmplar, iar Isus lucra alături de el în atelierul de tâmplărie. Își făcea treaba amănunțit, nedorindu-și să facă ceva nechibzuit sau imperfect. El își dădea silința indiferent ce ar fi făcut. Bineînțeles, lui Isus nu i-a fost niciodată ușor. Însă când munca lui era grea și era tentat să Se plângă, alegea să fie voios. Adesea, oamenii din Nazaret Îl auzeau cântând imnuri de laudă la adresa lui Dumnezeu și deveneau bucuroși gândindu-se la casa lor cerească.

Aplicație: Isus învăța la fel ca noi. Înveți și tu să fii neegoist, să-i binecuvântezi pe alții și să-ți îndeplinești responsabilitățile de acasă?

MARȚI

Viața în Nazaret (Luca 2:40)

BIBLIA ne spune despre Isus: „Iar Pruncul creștea și Se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El.” (Luca 2:40)

Cum de era Isus „plin de înțelepciune” încă de când era copil? **Proverbele 9:10; 15:33** □ În timp ce creștea, Isus nu a urmat școala sinagogii, ca oricare alt copil. În aceste școli, copiii erau învățați tradițiile și ceremoniile făcute de oameni, dar nu învățau despre Dumnezeu și nici nu vorbeau cu El.

În loc de aceasta, Isus a stat acasă, iar Maria L-a învățat Cuvântul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt i-a dat înțelepciunea necesară ca să-L învețe, iar El a învățat să Se roage și să studieze Scripturile pentru Sine.

Cele mai fericite ore ale lui Isus erau cele pe care Și le petrecea cu Dumnezeu în natură. Din natură, a doua carte a lui Dumnezeu, El a învățat numeroase lecții spirituale și a dobândit multe idei pentru parabolele Lui.



Isus iubea să împărtășească ce învăța. Singurul Său scop în viață era să binecuvânteze oamenii și să-i ajute să înțeleagă cum este cu adevărat Tatăl nostru ceresc. Prin rugăciune și studiu atent al Scripturii și al naturii, Isus a ajuns „plin de înțelepciune” și a învățat „să lepede răul și să aleagă binele” (Isaia 7:15).

Isus este singura persoană care nu a păcătuit niciodată. Chiar dacă oamenii din Nazaret erau cunoscuți pentru nelegiuirea lor, Isus nu le-a copiat niciodată căile rele. El nu a chemat ispita prin irosirea timpului sau petrecându-și timpul cu cei care L-ar fi influențat să facă rău.

Satana nu suporta să se gândească la faptul că exista o persoană care refuza să se spurce prin păcătuire. El a încercat prin orice mijloc posibil să-L facă pe Copilul Isus să cedeze ispitei, dar Isus nu a făcut-o niciodată. Nimeni nu avea să suporte încercări și ispite atât de teribile cum a trebuit El să îndure.

Aplicație: Prin exemplul Său, Isus a arătat că până și copiii pot avea înțelepciune cerească și pot trăi o viață pură, indiferent cât de săraci sunt sau cât de rele sunt împrejurările. Îngerii L-au ajutat și ne ajută și pe noi pe măsură ce urmăm exemplul Său.

MERCURI

La doisprezece ani (Luca 2:41-50)

PROBABIL că Isus a fost încântat când a împlinit doisprezece ani și a mers pentru prima dată împreună cu familia ca să celebreze sărbătoarea Paștilor la Ierusalim.

Cu un mare interes, Isus i-a urmărit pe preoți și a văzut mielul însângerat pe altarul de jertfă. S-a rugat împreună cu ceilalți închinători în timp ce norul de tămâie se înălța din altarul auriu.

Puțin câte puțin, Isus a început să înțeleagă mai multe despre adevăratul sens al ceremoniei de Paști; voia să fie singur ca să Se gândească la asta. Era sigur că ceea ce văzuse avea de-a face, într-un mod foarte special, cu El.

Bineînțeles, totul era despre El. Duhul Sfânt Îl pregătea pentru lucrarea vieții Lui, care avea să ducă la jertfirea vieții Sale asemenea mielului însângerat de pe altar.

Când s-au terminat slujbele de Paști, familia lui Isus a plecat, neștiind că El nu era în grupul lor de călători. Fuseseră atât de ocupați să vorbească între ei





încât uitaseră de El. Când au descoperit, în cele din urmă, că lipsea, s-au grăbit să se întoarcă la Ierusalim ca să-L caute.

Îl pierdem noi din vedere pe Isus când suntem ocupați discutând și distrându-ne cu prietenii? Dacă se întâmplă asta, ar putea dura ceva timp ca să-L găsim și să-L avem din nou în inimile noastre. Haideți să nu uităm niciodată de Isus!

Isus Se dusesese într-o încăpere specială din templu, unde rabinii își țineau cursurile. Când i-a întrebat politico ce spusese profeții despre Mesia, aceștia și-au dat seama că era un băiat profund.

Rabinii I-au spus că Mesia avea să fie un împărat mareț și plin de putere. Dar când Isus i-a întrebat despre profeția lui Isaia, care menționa că Mesia avea să fie Mielul lui Dumnezeu care Își va da viața, rabinii au început să-I pună ei întrebări. Răspunsurile Lui umile din Scriptură i-au ajutat să înțeleagă adevărurile pe care nu le văzuseră niciodată mai înainte. Dacă ar fi acceptat aceste lucruri, ar fi putut conduce poporul la o mare reformă. Însă nu au făcut-o. Ce trist!

Ce s-a întâmplat când părinții lui Isus L-au găsit în cele din urmă la templu, după trei zile? **Luca 2:47-50** □

Isus știa că adevăratul Său tată nu era Iosif, chiar dacă acesta din urmă se îngrijea cu iubire de El. Tată Său adevărat era Dumnezeu, dar Iosif și Maria ajunseseră să se gândească la El ca la fiul lor și uitaseră ce comoară le fusese încredințată.

Aplicație: Isus avea aproximativ doisprezece ani când a stat de vorbă cu acei lideri religioși; tocmai de aceea L-au și ascultat. Ei erau mult prea mândri ca să-i asculte pe adulți vorbind. Acest lucru demonstrează că Dumnezeu poate folosi tineri smeriți pentru a mărturisi adevăruri biblice oamenilor care n-ar avea răbdare să-l asculte pe pastor.



JOI

Exemplul tinereții - 1

ÎN timpul primului Paști sărbătorit de Isus, la vârsta de doisprezece ani, Duhul Sfânt L-a ajutat să înțeleagă că El era Fiul lui Dumnezeu. Într-o bună zi, avea să-Și dea viața – asemenea mielului – ca plată pentru păcatele noastre.

Ce a făcut Isus de îndată ce Și-a dat seama cine era El cu adevărat? **Luca 2:51,52** □ Isus S-a purtat întotdeauna cu dragoste și respect față de părinții Săi. El a

continuat să-i ajute acasă, în Nazaret, și a lucrat în atelierul de tâmplărie.

Sunt cei mai tineri „ascultători” față de părinții lor? Se aplică instrucțiunile din Efeseni 6:1-3 adolescenților? Înveți și tu să urmezi exemplul lui Isus?

Nu este deloc ușor să fii o persoană tânără, iar anii de dezvoltare ai lui Isus au fost în mod special dificili. Cum ar putea înțelege cineva ce greutate teribilă este aceea de a fi responsabil pentru salvarea lumii nelegiuite? Chiar și un singur gând, o privire sau o acțiune păcătoasă I-ar fi stricat întregul plan. Nimeni de pe pământ nu-L înțelegea – nici rabinii, nici prietenii, nici frații și nici măcar propria mamă.

Rabinii făcuseră nenumărate reguli care împovăraseră poporul. Multe dintre aceste reguli făcute de ei le cereau oamenilor să facă lucruri pe care Dumnezeu nu le ceruse, sau care contraziceau Cuvântul lui Dumnezeu. Isus nu studia aceste reguli și nici nu asculta de ele. El voia să cunoască și să facă ceea ce Dumnezeu spusese.

Rabinii ajunseseră să se mânie pe El și să-L mustre pe tânărul Isus. Ba chiar au încercat să-i convingă părinții să-L facă să Se supună tradițiilor lor. Însă El nu s-a certat niciodată și nici nu s-a mâniat. În loc de aceasta, le-a arătat cu blândețe din Cuvântul lui Dumnezeu că procedase corect.

Frații lui Isus considerau că rabinii aveau dreptate. Ei nu puteau înțelege de ce Isus insista întotdeauna să facă exact ce spusese Dumnezeu și Îl acuzau că era încăpățânat. Ei erau furioși din cauza vieții Lui smerite și pure și pentru că Își dorea întotdeauna să îndure cu răbdare încercările și munca grea. Ei Îl făceau laș pentru că era bun, lipsit de egoism, smerit și ascultător. Adesea, ei profitau de dorința lui de a lucra, dar Isus nu Se plângea și nici nu Se răzbuna.

Prietenilor lui Isus le plăcea să fie cu El, deoarece era amabil, vesel și amuzant. Dar se enervau pe El atunci când încercau să-L convingă să facă ceva rău. Ce le spunea El? **Iov 28:28; Psalmii 119:14-16** □ Cuvântul lui Dumnezeu Îl conducea pe Isus.

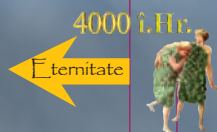
Aplicație: Când prietenii încearcă să te convingă să faci vreun rău, cum ar trebui să acționezi? Rămâi credincios Cuvântului lui Dumnezeu?

VINERI

Exemplul tinereții - 2

ÎN timpul lui Isus, liderii religioși simțeau că Dumnezeu îi favoriza în mod special pe ei. Aceștia urau „păcătoși” și evitau suferința. Ei gândeau că boala și necazul erau pedepse pentru păcat.

Însă cum i-a tratat Isus pe oamenii disprețuiți de alții? Biblia spune că El era „despărțit de păcătoși” (Evrei 7:26).



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.



2000 î.Hr.



1000 î.Hr.



Asta înseamnă că nu se apropia de ei? Nu, dimpotrivă, Isus S-a coborât din ceruri în lumea noastră pentru a fi aproape de păcătoși. Versetul menționează

că El nu a păcătuit niciodată. El era „sfânt, nevinovat, fără pată”.

Inima iubitoare a lui Isus era plină de simpatie pentru fiecare persoană suferindă. Deoarece era sărac, Isus nu avea bani pentru cei nevoiași, dar făcea tot ce putea ca să-i ajute. Dacă era cineva însetat, îi dădea o cană cu apă rece. Dacă era cineva înfometat, Isus Își dăruia propria hrană, alegând să rămână flămând. Dacă era cineva descurajat, Isus îi adresa cuvinte blânde, încurajatoare, vorbindu-i despre minunatul Tată ceresc.

Timp de 18 ani, după ce a înțeles pentru prima dată că era Mesia, Isus a așteptat cu răbdare ca Dumnezeu să-I arate când era timpul să-Și înceapă misiunea de slujire publică. La vârsta de treizeci de ani, Isus a auzit niște vești încântătoare. Un tânăr uimitor pe nume Ioan începuse să predice în pustie și să boteze oamenii în râul Iordan. **Matei 3:1-6** □

Isus nu-l văzuse niciodată pe Ioan, deși erau verișori. Dar atunci când a auzit că Ioan spune că „Împărăția cerurilor este aproape!”, a știut că venise timpul să înceapă marea lucrare pe care venise să o facă.

Aplicație: Tu cum îi tratezi pe oameni? Cere-I lui Isus să-ți dea dragostea Lui pentru ei, iar El o va face.

Enumeră evenimentele în ordine.
Identifică fiecare loc pe hartă.

Matei 2
Luca 2:39-52
Hristos, Lumina Lumii
pag. 59-92

Referințe

- ___ Îngerii vizitează păstorii în Betleem.
- ___ Isus Se întâlnește cu Ioan la râul Iordan.
- ___ Maria și Iosif călătoresc la Betleem, iar acolo Se naște Isus.
- ___ În Nazaret, Gabriel îi spune Mariei despre sosirea lui Isus.
- ___ Bebelușul Isus este consacrat la Ierusalim, apoi Se întoarce la Betleem.
- ___ Maria, Iosif și Isus călătoresc la Ierusalim; primul Paști al lui Isus.
- ___ Isus Se întoarce la Nazaret și trăiește acolo încă 18 ani.
- ___ Întelepții vizitează Ierusalimul, apoi se duc la Betleem ca să-L găsească pe Isus.
- ___ Maria și Iosif fug în Egipt pentru a-L feri pe Isus de Irod.
- ___ Maria o vizitează pe Elisabeta în ținutul deluros al Iudeei.
- ___ Maria se întoarce la Nazaret. Tot aici, Gabriel îl vizitează pe Iosif.
- ___ În Ierusalim, Gabriel îi vestește lui Zaharia nașterea lui Ioan.
- ___ Maria și Iosif se întorc la Nazaret cu Isus.



1000 d.Hr.

2000 d.Hr.



Teminate

Biruința din pustie

27 aprilie



Text de memorat—Psalmii 119:11

„Strâng Cuvântul Tău în
inima mea, ca să nu
păcătuiesc împotriva Ta!”



DUMINICĂ

Ioan începe să predice (Luca 3:1-9)

OAMENII de peste tot vorbeau despre Ioan Botezătorul. Chiar dacă acesta era rudă cu Isus, ei trăiau la mulți kilometri distanță unul de altul și nu s-au întâlnit niciodată. Amândoi știau că erau copii „miraculoși” și că fiecare avea câte o lucrare importantă de făcut.

Anii de maturizare ai lui Ioan au fost foarte diferiți de cei ai lui Isus. Acesta a trăit singur în pustie, departe de atracțiile, distracțiile și infrațiunile din cetăți. Rugându-se și studiind Scriptura, a aflat despre lucrarea măreață pe care Dumnezeu l-a ales să o facă.

Această lucrare era să-i pregătească pe oameni pentru venirea lui Isus, Mesia. Însă chiar dacă Duhul Sfânt l-a inspirat mai târziu să-L numească pe Isus „Mielul lui Dumnezeu” (Ioan 1:29), el nu înțelegea cu adevărat sensul a ceea ce spusese. Și nici cei care l-au auzit nu au înțeles. Ei voiau un Mesia asemănător unui leu puternic și nu unui miel blând.

Ioan fusese consacrat să fie profet, ba chiar „mai mult decât un

profet” (Matei 11:9). Purta haine simple, la fel ca Ilie din Vechiul Testament; se hrănea cu mâncare simplă și sănătoasă. Roșcovele și mierea sălbatică erau o parte importantă a dietei lui. **Matei 3:3,4** □

În mesajul transmis lui Zaharia înainte de nașterea lui Ioan, Gabriel l-a comparat cu marele profet Ilie. Iar când Duhul Sfânt i-a spus că sosise timpul să predice și să boteze, a fost gata să se supună „în spiritul și puterea lui Ilie” (Luca 1:17).

Poporul lui Dumnezeu nu era pregătit pentru venirea lui Mesia, iar Ioan știa asta. Evreii îi urau pe romanii care îi conduceau, dar nu își dădeau seama că prin neascultarea de Dumnezeu își aduseseră această problemă asupra lor. Ce le-a spus Ioan plin de curaj? **Luca 3:7-9** □

În pustie, s-au adunat tot felul de oameni – soldați, vameși, bogați și săraci – ca să-l asculte pe Ioan predicând. Când a văzut cărturarii și fariseii printre aceștia, a știut că multora dintre ei nu le părea rău cu adevărat pentru mândria, egoismul și celelalte păcate ale lor. Tocmai de aceea el i-a numit „pui de năpârci”. Ei credeau că, fiind urmașii lui Avraam, acest lucru în sine îi făcea mai buni decât alți oameni. Nu-i de mirare că toată lumea îl cunoștea pe Ioan!

Aplicație: Este necesar ca solii lui Dumnezeu să mustre păcatul foarte clar? **Isaia 58:1,2** □



Biblia

Anul B
Nr. 17

mea spune

LUNI

Drumul spre Iordan

IOAN Botezătorul se găsea lângă râul Iordan, predicând neînfricat mulțimilor de oameni. El le zicea că nu era destul doar să spună că sunt poporul lui Dumnezeu; gândurile și acțiunile lor trebuiau să fie în armonie cu legea lui Dumnezeu. Ascultându-l, mulți au ajuns să pună o întrebare importantă. Care este aceasta și cum a răspuns Ioan? **Luca 3:10-14** □

Veștile despre predicile acestea s-au răspândit cu rapiditate. În curând, au ajuns la mulți kilometri distanță, până la atelierul de tâmplărie din Nazaret. Când Isus le-a auzit, Sfântul Duh I-a spus că este timpul să plece de acasă și să meargă la Iordan ca să Se boteze. Probabil că în timp ce parcurgea acea distanță mare, mintea I-a fost cuprinsă de numeroase gânduri. Încă de la primele amintiri despre El, Isus Și-a onorat și S-a supus întotdeauna Tatălui Său ceresc. Acum, Se gândea la frații Săi vitregi, fiii lui Iosif de la prima soție care murise. Aceștia nu credeau în El și nici nu-L respectau.

S-a gândit, de asemenea, la draga Sa mamă. Ea credea că El este Mesia, dar fusese influențată de preoți și rabini. Aceștia voiau ca ea să-L convingă pe Isus să Se supună regulilor, chiar dacă acestea nu veneau de la Dumnezeu.

Atunci când rabinii au încercat să-L facă pe Isus să fie de acord în privința lucrurilor despre care El știa că erau greșite, Isus nu S-a certat niciodată cu ei. El doar cita Scripturile ce-L motivau să urmeze poruncile lui Dumnezeu în locul poruncilor lor.

Lui Isus Îi plăcea să-i mulțumească pe alții – atâta timp cât Îi făcea pe plac și Tatălui Său ceresc –, dar acest lucru nu a fost întotdeauna ușor de făcut. În mai multe moduri, El era singur pe acest pământ. Iar în curând, avea să Se confrunte cu un popor care aștepta un Mesia și o împărăție foarte diferite de ceea ce El avea de oferit.

Isus știa că majoritatea oamenilor Îl vor respinge; conducătorii poporului Îl vor urî; iar el avea să aibă parte de o moarte teribilă. Totul părea atât de descurajator, iar Satana urma să-L ispitească și să încerce să-L facă să renunțe la planul Său de salvare a noastră.

Aplicație: Isus era hotărât să continue, chiar dacă nu ar fi salvat decât pe unul dintre noi. Iar bucuria pe care o simțea doar gândindu-Se la asta L-a ținut pe drumul spre cruce – complet singur.

MARTI

Botezat de Ioan (Matei 3:13-17)

ISUS plecase din casa din Nazaret și Se afla pe cale să-Și întâlnească verișorul, pe Ioan Botezătorul. Acesta predica unor mari mulțimi lângă râul Iordan și numeroși

oameni erau botezați. Când Isus l-a găsit, probabil că la început l-a urmărit și i-a ascultat predica.

Ioan nu-L văzuse niciodată pe Isus, însă figura Lui pură și fără păcat descoperea de îndată cine era. Isus i-a cerut să fie botezat, dar Ioan a încercat să-L oprească. Știa că Isus nu păcătuisese niciodată. „Eu am nevoie să fiu botezat de tine!”, a protestat el. Dar Isus i-a explicat că trebuie să dea un exemplu.

Matei 3:13-15 □

La botez, oamenii care s-au pocăit și și-au mărturisit păcatele sunt scufundați cu totul în apă. Scufundarea reprezintă moartea și îngroparea sinelui lor păcătos (Romani 6:1-14). Ieșirea din apă reprezintă învierea la viață din starea de moarte a păcatului, deoarece Isus trăiește în ei. **Efesenii 2:1** □

Atunci când Isus a ieșit din apă, a îngenuncheat pe malul râului și S-a rugat ca Tatăl Său ceresc să-I dea puterea de a frânge lanțurile păcatului care legau oamenii. Nimeni, nici măcar îngerii, nu auziseră vre-

odată o astfel de rugăciune. Îngerii voiau să vină să-L încurajeze pe Isus, dar în

loc de aceasta, Însuși Dumnezeu a vorbit. Dintr-odată, s-au deschis cerurile. O lumină strălucitoare, în formă de porumbel, a coborât peste capul lui Isus. Apoi, pentru prima dată în viața Lui de pe pământ, Isus Și-a auzit Tatăl vorbind direct din ceruri: „Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea!” (Luca 3:21,22)

Lui Ioan i se spusese că aceste semne îi vor arăta cine este Mesia cel promis. Acum, știa cu siguranță, și le-a spus și oamenilor asta. **Ioan 1:32-34** □

Aplicație: Isus a fost botezat pentru a ne arăta ce trebuie să facem când respingem păcatul din viața noastră și-L urmăim pe El. Ți-ai predat complet viața lui Isus? Atunci când o facem, Dumnezeu ne spune: „Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea!” Gândește-te ce înseamnă asta pentru tine. **1 Ioan 3:2** □

MIERCURI

În pustie

OAMENII adunați la botezul lui Isus ar fi trebuit să înțeleagă din profeție (Isaia 53) că Mesia avea să sufere și să moară, la fel ca mielul însângerat pe altar. Însă nu au priceput asta – nici măcar Ioan.

Însă a fost cineva care, cel puțin parțial, a înțeles profeția. Este vorba de Satana. El știa că Isus era adevăratul Miel al lui Dumnezeu. Satana i-a făcut pe Adam și Eva să păcătuiască în Grădina Eden, iar păcatul le-a distrus legătura cu Dumnezeu. **Isaia 59:1,2** □ Ei merituau să moară, dar Isus a promis să vină și să moară în locul lor. Oamenii care au credință în această făgăduință sunt din nou în legătură cu Dumnezeu, prin Isus.



Isus venise să-și îndeplinească promisiunea. Satana era uimit că Isus părăsise cerul și venise pe pământ ca simplu om. Inima lui egoistă nu putea înțelege acest fel de dragoste.

Imediat după botez, Duhul Sfânt L-a condus pe Isus în pustie, iar Satana a mers și el (Matei 4:1). El știa că trebuie, cumva, să-L convingă pe Isus să păcătuiască, așa cum a făcut Adam. În caz contrar, el și îngerii lui nelegiuiți urmau să piardă războiul împotriva Lui și, în cele din urmă, să fie nimiciți. Nu avea încredere în niciun înger de-al lui să ducă acea bătălie importantă ce urma să fie dată în curând, așa că a planificat totul chiar el.

Între timp, Isus petrecuse aproape șase săptămâni în acea pustie uscată, urâtă și dezolantă. Era singur printre animale sălbatice și șerpi și nu avea nimic de mâncare. Când a ajuns aici, era puternic, sănătos și plin de energie. Era încântat de ceea ce făcuse și spusese Tatăl Său ceresc la botezul Lui, și S-a dus ca să Se roage și să Se gândească la lucrarea ce-L aștepta. Inima I s-a micșorat ca urmare a teribilului conflict cu Satana pe care avea să-l înfrunte în fiecare zi. Ce luptă psihică a fost! Cum crezi că arăta și Se simțea după ce au trecut 40 de zile fără să mănânce? Citește cum este descris în **Isaia 52:14** □

Aplicație: Adam și Eva au păcătuیت urmându-și dorința de a mânca un fruct (Geneza 3:6). Acum, Isus, al doilea Adam, trebuia să cucerească păcatul, nepermițând dorinței de a mânca să-L facă neascultător față de Dumnezeu. Ce ne învață acest lucru despre dorințe?

JOI

Bătălia din pustie (Matei 4:1-10)

DUPĂ 40 de zile în pustie, fără hrană, Isus era slăbit și foarte infometat. Dintr-odată, a apărut un înger frumos care a spus că fusese trimis de Dumnezeu ca să-I spună lui Isus că postul Lui se încheiase. Dovedise că Se încredea în Dumnezeu. „Dacă ești fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini”, spuse acesta.

Așa slăbit cum era, Isus a înțeles dintr-un singur cuvânt că îngerul era Satana. „DACĂ ești Fiul lui Dumnezeu...”

Isus *știa* că era Fiul lui Dumnezeu. Tatăl Său ceresc o spusese la botezul Lui, iar cuvântul tatălui Său era destul.

Isus i-a răspuns lui Satana citând Deuteronomul 5:3, unde Scripturile spun că nu trebuie să trăim doar cu pâine, ci cu fiecare cuvânt al lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu este Biblia. Iar ca să trăim astfel, trebuie să o studiem ca să știm ce spune. Isus făcea asta, iar noi trebuie să-I copiem exemplul de a nu urma sugestiile lui Satana, nici ca să facem rost de hrană, nici ca să ne salvăm viețile.

Satana era hotărât să-L facă pe Isus să Se îndoiască de faptul că era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. El încerca să-L facă să păcătuiască, așa cum făcuse cu fiecare om dinaintea Lui. Așadar, ce a făcut după aceea Satana? **Matei 4:5,6** □

De data aceasta, Satana a folosit și el Scriptura și a citat din Psalmii 91:11,12, însă incomplet. Găsește ce a lăsat pe dinafară în **Psalmii 91:11** □ și spune de ce crezi că Satana nu a inclus acea parte. El Îi cerea lui Isus să facă un lucru prostesc. A promis Dumnezeu că îngeri Săi ne vor proteja așa? Ce Scriptură a folosit Isus de data aceasta ca răspuns? **Matei 4:7** □

În primele două ispite din pustie, Satana a pretins că este un înger din cer. Acum însă a apărut așa cum era el însuși – un înger puternic, nelegiuit. Ce a făcut de data aceasta? **Versetele 8,9** □

Ar fi putut Isus să salveze lumea noastră acceptând-o ca pe un dar de la Satana? Nu. Lumea Îi aparține în adevăr lui Dumnezeu. Chiar dacă trebuia să Se infometeze de moarte, El nu S-ar fi supus Satanei. Din nou, răspunsul a provenit din Scriptură. **Versetul 10** □

Aplicație: Ne poate face Satana să ne supunem lui? Cum putem să biruim ispitele?



VINERI

Victorie în sălbăcie (Matei 4:11)

INTREGUL univers urmărise lupta teribilă dintre Isus și Satana. Conflictul lor din pustie a fost una dintre luptele cele mai importante din războiul început în cer cu mii de ani înainte.

Pentru noi, importanța ei poate fi comparată cu ispita lui Adam și Eva în grădina Eden. Satana a câștigat atunci, iar rezultatul a fost că a adus asupra noastră păcatul și nenorocirea care se găsesc peste tot în lume.

Dacă Satana ar fi învins în confruntarea din pustie, cum a făcut-o în grădina Eden, victoria lui ar fi pus capăt războiului. Atunci, umanitatea nu ar mai fi avut nicio speranță.



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.



2000 î.Hr.



1000 î.Hr.

Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că lucrurile nu s-au întâmplat astfel.

Biblia spune că „Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit” (Matei 4:1). Fiind al doilea Adam, El trebuia să învingă unele tentații în fața cărora primul Adam a cedat. Acestea sunt cele trei ispite principale în fața cărora oamenii cedează în fiecare zi.

Prima ispită este despre autocontrolul personal în privința apetitului. Această opțiune ia în considerare refuzul sau toleranța privind mâncărurile dăunătoare, sau chiar pentru prea multă mâncare sănătoasă. De asemenea, are legătură cu hrănirea la ore nepotrivite. În această ispită sunt incluse și băuturile alcoolice, tutunul și alte droguri, dar și alte lucruri sau obiceiuri rele după care corpul tânjește.

A doua ispită este despre o gândire greșită, una prin care am considera că Dumnezeu ne iubește atât de mult încât ar opri consecințele unor fapte pe care le facem, deși știm că sunt rele. Aceasta nu este credință, ci îngâmfare.

A treia ispită este despre iubirea față de ceea ce este lumesc. Satana ne spune că lucrurile lumești ne vor face plini de succes și populari, însă asta este o minciună, deoarece intenția lui este să ne facă să ne pierdem viața veșnică. Aproape peste tot există priveliști și sunete pe care Satana le folosește pentru a ne lua mintea de la Dumnezeu și a ne îndrepta atenția spre iubirea unor lucruri din lume. Numește câteva dintre acestea, apoi citește **1 Ioan 2:15-17** □

După a treia ispită, Satana a trebuit să plece. Isus era acum atât de slăbit de înfometare, încât a căzut la pământ. De îndată, au venit îngeri care l-au adus mâncare și l-au încurajat.

Isus a câștigat o victorie minunată pentru noi. El ne poate da puterea victoriei Sale pentru a spune „Nu” ispitelor, așa cum a făcut-o și El.

Aplicație: Înveți versete biblice cum o făcea Isus? Învăță acum, de exemplu, **Psalmi 17:4** și **119:11** □

1. — Isus și Ioan au fost bebeluși născuți miraculos.
2. — Isus și Ioan erau veri.
3. — Isus îl știa pe Ioan de dinainte de botez.
4. — Atât Isus, cât și Ioan au crescut în orașe.
5. — Atât Isus, cât și Ioan au studiat Scripturile Vechiului Testament.
6. — Atât Isus, cât și Ioan au urmat școlile rabinilor.
7. — Ioan știa că Mesia va cere să fie botezat.
8. — Dumnezeu i-a spus lui Ioan cum să-L recunoască pe Mesia.
9. — Ioan și-a dat seama imediat că Isus era pur, sfânt și fără de păcat.

Matei 3:1-4:11
Marcu 1:1-13
Luca 3:1-22; 4:1-13;
Hristos, Lumina Lumii,
pp. 100-131
Referințe

Ce ar trebui să fac?

Când cineva află despre răutatea teribilă a păcatelor lui și despre minunata dragoste a lui Dumnezeu, adesea se întreabă „Ce ar trebui să fac?”. Biblia răspunde la această întrebare foarte importantă. Potrivește fiecare verset cu fraza cu care este în acord.

- | | |
|----------------------------------|---------------------------------|
| 10. Luca 3:10,11 | a) Ridică-te și du-te în cetate |
| 11. Luca 3:14 | b) Pocăiește-te și botează-te |
| 12. Faptele Apostolilor 2:37,38 | c) Crede în Domnul Isus |
| 13. Faptele Apostolilor 9:6 | d) Împărtășește cu alții |
| 14. Faptele Apostolilor 16:30,31 | e) Nu acuza oamenii pe nedrept |

Adevărat sau fals?

15. A/F În pustie, Satana l-a ispitit pe Isus pentru prima dată.
16. A/F Satana a sugerat că Isus era un înger căzut, uitat de Dumnezeu.
17. A/F Satana a vrut ca Isus să Se îndoiască de grija lui Dumnezeu pentru El.
18. A/F Satana a vrut ca Isus să facă o minune pentru a-Și demonstra divinitatea.
19. A/F Isus făcea câteodată o minune ca să Se ajute.
20. A/F Isus știa că mai bine murea decât să Se supună Satanei.
21. A/F Satana nu știe multe despre Biblie.
22. A/F Satana te poate obliga să păcătuiești.
23. A/F Satana îți poate sugera ce păcate să faci.

Cine a spus? Cui?

24. „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.” Matei 3:2
_____ către _____
25. „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” Matei 3:17
_____ către _____
26. „Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră.” Luca 3:8
_____ către _____
27. „Sunt glasul celui ce strigă în pustie.” Ioan 1:23
_____ către _____



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Începutul lucrării

4 mai



Text de memorat—Ioan 1:29

„A doua zi, Ioan a văzut
pe Isus venind la el și a zis:
«Iată Mielul lui Dumnezeu,
care ridică păcatul lumii!»”

DUMINICĂ În duhul și puterea lui Ilie (Ioan 1:1-21)

TIMP de aproape șase săptămâni, Isus a fost singur în pustie, postind și rugându-Se. Cu toate că Satana a făcut tot ce a putut ca să-L facă să păcătuiască, Isus a ales să moară mai degrabă decât să cedeze ispitei. Dar în final, îngerii L-au hrănit și I-au vorbit despre bucuria pe care victoria Sa a adus-o în cer.

Între timp, Ioan Botezătorul încă predica și boteza la râul Iordan, iar mulțimea de ascultători creștea de la o zi la alta. Asta i-a enervat pe liderii evreilor din Ierusalim. Acestora le era teamă că romanii s-ar putea gândi că atât de mulți oameni adunați într-un singur loc ar putea plănuși o revoltă împotriva guvernării romane.

Unii dintre acești lideri ai evreilor erau destul de bătrâni ca să-și amintească de îngerul care i-a spus lui Zaharia despre Ioan dinainte ca să se fi născut acesta. Ei s-au întrebat de ce mergeau atât de mulți oameni atât de departe ca să-l audă predicând. Tre-

cuseră 400 de

ani de la ultimul profet. Trimisese

Dumnezeu, în cele din urmă, încă unul? Ei s-au hotărât să trimită niște farisei ca să cerceteze. **Ioan 1:19** □

Când au ajuns, Ioan le-a răspuns la întrebări spunându-le de la început că el nu este Mesia. Din profeția din Maleahi 4:5,6, ei înțelegeau că Ilie avea să se întoarcă personal înainte de sosirea lui Mesia. De asemenea, se întrebau dacă nu cumva Ioan era Moise înviat din morți. Ioan le-a spus însă că nu e niciunul dintre aceștia.

Totuși, mai târziu, Isus a spus despre Ioan: „Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină” (Matei 11:14). Vă amintiți cât de curajos și neînfricat a fost Ilie pe muntele Carmel când a stat singur de partea lui Dumnezeu? Ioan își predica solia „în duhul și puterea lui Ilie”, dar acei lideri religioși nu erau dispuși să accepte asta. Prin urmare, după cum spusese Ioan, el nu era Ilie pentru ei.

Aplicație: Maleahi a profetizat că Ilie va veni „înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”. Asta se întâmplă acum. Și, la fel cum Ioan a predicat despre prima venire a lui Isus, oamenii lui Dumnezeu predică în multe locuri despre a doua Sa venire „în duhul și puterea lui



Biblia

mea

Anul B
Nr. 18

spune

Ilie”. Însă, la fel cum s-a întâmplat cu solia lui Ioan, cei mai mulți lideri religioși nu sunt dispuși să o accepte.

LUNI

Mielul lui Dumnezeu (Ioan 1:22-51)

Predicarea lui Ioan la râul Iordan atrăgea mulțimi de oameni. Câțiva farisei au venit să-l întrebe despre el. Ioan le-a spus că era „glasul” despre care Isaia spusese că „netește calea Domnului”. **Ioan 1:22-24** ■

După aceea, l-au întrebat pe Ioan de ce boteza. Înainte să apuce să răspundă, L-a văzut pe Isus în mulțime. Tocmai Se întorcea după cele 40 de zile de post și după ce Se luptase cu Satana în pustie. Încercarea aceasta teribilă Îi schimbase înfățișarea atât de mult, încât doar Ioan L-a recunoscut. Ce a spus el în timp ce își întindea mâinile spre Isus? **Versetele 25-27** ■

Ceea ce a spus Ioan i-a surprins pe fariseii din Ierusalim. Era oare Mesia chiar acolo în mulțime? Au privit în jur, dar nu au văzut pe nimeni care să aducă cu acel Mesia pe care îl așteptau ei – un puternic conducător de armate. Isus era doar un Om cu înfățișare umilă, cu o figură plină de putere blândă și iubitoare.

Când Ioan L-a văzut pe Isus în ziua următoare, și din nou în a treia zi, a strigat de fiecare dată: „Iată Mielul lui Dumnezeu!” Doi dintre discipolii săi, Andrei și Ioan, erau în apropierea lui când a strigat în a treia zi.

Acești doi tineri erau uimiți că Îl vedeau cu adevărat pe Mesia, a Cărui sosire era așteptată de mii de ani. Ei erau atât de impresionați, încât nu au putut rezista nevoii de a-l părăsi pe Ioan Botezătorul ca să-L urmeze pe Isus.

Isus a vorbit cu ei, iar aceștia au fost și mai impresionați. Apoi, Andrei l-a găsit pe Simeon Petru, fratele lui, i-a spus: „L-am găsit pe Mesia!” și l-a dus la Isus. **Versetele 35-42** ■

Apoi Isus l-a chemat pe Filip să li se alăture; iar Filip s-a dus și l-a căutat pe prietenul lui Natanael, care și el îl auzise pe Ioan Botezătorul numindu-L pe Isus Mielul lui Dumnezeu.

Versetele 45-51 ■

Aplicație: Ai și tu un frate pe care îl poți aduce la Isus așa cum a făcut Andrei? Sau ai vreun prieten căruia să-i spui despre Isus așa cum a făcut Filip?

MARTI

Nunta din Cana (Ioan 2:1-5)

PÂNĂ în momentul acesta, cinci bărbați aleseseră să-L urmeze pe Isus. Aceștia erau Ioan, Andrei și fratele lui, Petru, Filip și Natanael. Toți aceștia erau din Galileea, unde

Însuși Isus crescuse. La fel ca mulți alții, aceștia probabil că merseseră la locul din apropiere de Ierihon unde predica Ioan Botezătorul, lângă râul Iordan. Isus și cei care erau cu El au mers aproximativ 100 de kilometri față de locul unde predica Ioan Botezătorul, iar în a treia zi au ajuns într-o cetățuie din Galileea, pe nume Cana. Aceasta era cetatea natală a lui Natanael, iar la doar 13 kilometri se găsea Nazaret, cetatea natală a lui Isus. Isus știa că urma să aibă loc o nuntă în Cana și că mama Sa avea să fie acolo. După ce a sosit alături de cei cinci discipoli, au fost invitați și la petrecerea de nuntă.

Trecuseră cam două luni de când Isus plecase de acasă, astfel că atât El, cât și mama Lui erau nerăbdători să se vadă. Iosif, soțul ei, murise și simțea lipsa prezenței mângâietoare a lui Isus în casa lor. Auzise că fusese în pustie și fusese foarte îngrijorată în privința Lui. Isus era slab ca urmare a postului de 40 de zile; dar era în continuare Fiul ei drag și grijuliu. Cât de bucuroși au fost să se vadă!

Maria își dădea seama că Isus avea un nou aer de demnitate și de putere. A observat respectul și admirația pe care I le arătau discipolii Săi. Și invitații de la nuntă păreau să fie cu ochii pe El. Maria nu putea fi mai mândră de El.

Petrecerea de nuntă a fost plină de veselie, iar Maria era ocupată ajutând. Când slujitorii i-au spus că rămăseseră fără must, s-a dus la Isus și l-a spus despre această situație. **Ioan 2:3-5** ■

Aplicație: Răspunsul dat de Isus Mariei ne poate părea obraznic, dar în cultura acelor zile, felul în care i s-a adresat era respectuos. Iar fața și vocea Lui erau pline de dragoste. Prin urmare, Maria le-a spus slujitorilor: „Să faceți orice vă va zice.” Și noi suntem slujitorii Lui și trebuie să facem orice ne-a spus în Biblie să facem.

MERCURI

Prima minune a lui Isus (Ioan 2:5-11)

DUPĂ ce l-a adus la cunoștință lui Isus că nuntașii rămăseseră fără must, Maria le-a spus slujitorilor: „Să faceți orice vă va zice.”

Lângă o ușă se găseau șase vase mari, iar Isus le-a cerut slujitorilor să umple fiecare vas





cu apă. După aceea, le-a zis să scoată un pic și să ducă celui care se ocupa de organizarea petrecerii. Probabil că s-au întrebat de ce îi duceau să bea apă când ei aveau nevoie de must. Nu este greu să ne imaginăm cât de șocați au fost acei slujitori când au văzut ce au scos din vasele acelea. Nu era apă, ci un must delicios.

Nunul nu știa că rămăseseră fără must și probabil că s-a întrebat de ce îi aduce slujitorul un alt pahar. Însă când l-a gustat, s-a arătat extrem de surprins.

De ce? **Ioan 2:7-10** □

Servitorii știau ce se întâmplase și, când au fost întrebați despre aceasta, au spus tuturor despre minune. Vorbeau cu toții între ei uimiți. În cele din urmă, au început să întrebe: „Unde este Isus?” Dar nimeni nu L-a putut găsi.

În timp ce ei își manifestau entuziasmul, Isus plecase în liniște. Ucenicii Săi erau însă în continuare acolo, iar oamenii s-au adunat în grupuri în jurul lor, punând întrebări. I-au ascultat pe cei cinci tineri povestind cum L-au văzut pe Isus la râul Iordan și că Ioan Botezătorul Îl numise Mielul lui Dumnezeu.

Aceasta a fost prima minune a lui Isus, iar veștile despre ea s-au răspândit cu rapiditate. Până și preoții și bătrânii din Ierusalim au auzit despre aceasta și au studiat profețiile cu un nou interes. Oamenii voiau să știe mai multe despre acest nou învățător, care era atât de puternic, dar și atât de umil.

Aplicație: Aceasta a fost prima dintre numeroasele minuni făcute de Isus. Toate minunile lui Isus au fost făcute pentru a-i ajuta și binecuvânta pe alții – nu pe El Însuși.

JOI Mama lui Isus

UNUL dintre motivele pentru care Isus a participat la petrecerea de nuntă din Cana a fost ca să-Și arate aprobarea în privința căsătoriei. După ce L-a creat pe Adam, Dumnezeu a spus că nu este bine pentru el să fie singur. Așa că i-a dat femeia ca să-i fie soție și le-a spus să aibă copii. **Geneza 2:22; 1:27,28** □ Acesta a



Darrel Tank

fost planul lui Dumnezeu pentru bărbați și femei încă de la prima căsătorie din grădina Eden. Satana a distrus acest lucru în multe căsătorii. Dar Dumnezeu tot vrea să-Și binecuvânteze poporul cu cămine vesele, iar copiii îi pot ajuta pe oameni să fie fericiți. Încerci să faci tot ce poți tu mai bine ca să ai un cămin fericit?

Isus a încercat să facă astfel încât casa lui Iosif și a Mariei să fie una fericită. Timp de 30 de ani, a fost Fiul ascultător și iubitor al Mariei. Iar la sărbătorirea nunții din Cana, ei i-ar fi fost mai ușor să se gândească în continuare la El ca aparținându-I atât ei, cât și casei din Nazaret.

La vârsta de doar 12 ani, Isus i-a spus Mariei: „Trebuie să mă ocup de treburile Tatălui Meu.” (KJV) Înainte de nașterea Sa, un înger a spus: „El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.” (Matei 1:21) Asta a fost și încă este „treaba” Lui. Chiar dacă Maria era mama lui pământească, El nu-i aparținea doar ei; El ne-a fost dat tuturor. **Isaia 9:6** □

Fiind mama lui Isus, asta înseamnă că Maria nu a păcătuit niciodată? Nu. Noi toți, inclusiv Maria, am păcătuit (Romani 3:23). „Nu este niciun om neprihănit, niciunul măcar” (versetul 10). „Noi rătăceam cu toții” (Isaia 53:6). Noi toți, inclusiv Maria, avem nevoie de Mântuitor. **Luca 1:47** □ Toate lucrurile bune pe care le-a făcut Maria nu sunt mai mult decât destul pentru a o îndreptăți și a-i anula toate păcatele? Nu, deoarece „toate faptele noastre bune sunt ca o haină mănjită” (Isaia 64:6).

Aplicație: Maria nu poate fi salvată de păcatele ei decât într-un singur fel, la fel cum suntem cu toții salvați. Noi trebuie să ne mărturisim păcatele și să credem că Dumnezeu ni le iartă (1 Ioan 1:9), să credem că Dumnezeu I le-a dat lui Isus să le poarte (Isaia 53:6) și să credem că sângele Său „ne curățește de orice păcat” (1 Ioan 1:7).

VINERI Tulburare în templu (Ioan 2:12-14)

DUPĂ petrecerea de nuntă din Cana, Isus și familia Sa „s-au coborât în Capernaum”, o cetate aflată la aproximativ 24 de kilometri. Cana se găsea pe un deal, iar Capernaum era în vale, lângă Marea Galileii. Prin urmare, ei, literal, au coborât.

Când a venit timpul sărbătorii anuale de Paști, mii de oameni din toată țara și-au început călă-



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Teminate

toria spre templul din Ierusalim. Mulți alții au venit din alte teritorii. Datorită predicării lui Ioan Botezătorul, cu ocazia acestui Paști, gândurile oamenilor erau îndreptate mai mult ca niciodată spre sosirea lui Mesia.

Ei așteptau ca Mesia să vină și să-i elibereze de romani și să-i facă din nou un popor puternic și independent. Însă Isus știa că aceștia aveau să fie dezamăgiți. El S-a alăturat unui grup care mergea la Ierusalim și a încercat să schimbe gândurile oamenilor spre ceea ce profeții scriseseră despre Mesia.

La Ierusalim, Isus S-a dus la templu, acolo unde se presupunea că preoții îi conduceau pe oameni să se închine lui Dumnezeu. Dar ceea ce a văzut și auzit în curtea exterioară a templului nu era închinare. **Ioan 2:14** □ Oamenii trebuiau să aducă un animal ca jertfă la templu, însă pentru cei care locuiau departe nu era ușor să aducă animale cu ei. Prin urmare, le cumpărau din Ierusalim. Preoții au permis ca animalele să fie aduse și vândute în curtea exterioară, primind în schimb o parte din profit.

De asemenea, oamenii trebuiau să aducă bani pentru cheltuielile de la templu. Cum aici se foloseau doar bani speciali, oamenii trebuiau să-și schimbe banii obișnuiți în banii templului. Așadar, în curte se găseau mese la care erau schimbați banii în acest scop. Preoții obțineau un profit și din asta.

Aplicație: Oamenii nu vând animale și nici nu schimbă bani în biserica ta, nu? Gândește-te însă astfel: corpul nostru este templul lui Dumnezeu. Suntem noi în interiorul nostru la fel de liniștiți și de respectuoși precum Își dorește Dumnezeu să fim, sau ne gândim și vorbim despre lucruri lumești de zi cu zi?

1. Cine a spus? (Ioan 1:19-2:5)

- a. ____ a spus: „Nu sunt Hristos.”
- b. ____ a spus: „Vino să vezi.”
- c. ____ a spus: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”
- d. ____ a spus: „Iată Mielul lui Dumnezeu care îndepărtează păcatele lumii!”
- e. ____ a spus: „Noi L-am găsit pe Mesia.”
- f. ____ a spus: „Faceți orice vă spune.”

2. Harta

Găsește pe hartă Betleem, Ierusalim, Nazaret, râul Iordan, Cana și Capernaum. Ce s-a întâmplat în fiecare dintre acest locuri?

3. Numere

- a. Câte vase au umplut cu apă slujitorii? ____
- b. Ce capacitate avea fiecare vas? ____
- c. Câte zile a postit Isus în pustie? ____
- d. Câți ucenici au mers cu Isus la nunta din Cana? ____
- e. Câte minuni a făcut Isus înainte să transforme apa în must? ____
- f. Câți ani a trăit Isus alături de Maria? ____
- g. La câți kilometri se găsește Cana de Capernaum?

4. Enumeră evenimentele în ordine:

- a. ____ Isus a fost în pustie timp de 40 de zile.
- b. ____ Isus S-a întors să-l asculte pe Ioan.
- c. ____ Isus a fost botezat de Ioan Botezătorul.
- d. ____ Isus a curățat templul.
- e. ____ Cinci ucenici L-au urmat pe Isus.
- f. ____ Isus a transformat apa în must în Cana – prima Sa minune.

5. Respect în templul lui Dumnezeu

Desenează semnul ☺ în dreptul lucrurilor care ar fi trebuit să se întâmple în templul lui Dumnezeu și semnul ☹ în dreptul lucrurilor care se întâmplau în templu.

- | | |
|---|--|
| a. ☐ Rugăciune | h. ☐ Animale gălăgioase |
| b. ☐ Jertfe | i. ☐ Respect |
| c. ☐ Fraudă | j. ☐ Certuri mânioase |
| d. ☐ Înșelătorie | k. ☐ Manifestări confuze zgomotoase |
| e. ☐ Schimb valutar în moneda templului | l. ☐ Cumpărături și vânzări |
| f. ☐ Lipsă de respect | m. ☐ Închinare la Dumnezeu |
| g. ☐ Ticăloșie | n. ☐ Cântări de laudă la adresa lui Dumnezeu |

Ioan 1:1-2:14;
Hristos, Lumina Lumii,
pp. 132-157.

Referințe



1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Teminate

Curățarea bisericii

11 mai



Text de memorat—2 Corinteni 5:17



„Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”

DUMINICĂ

Zarvă în templu (Ioan 2:13, 14)

Isus a sosit la Ierusalim pentru sărbătoarea de Paști. Oamenii însă uitaseră că Paștele reprezenta mai mult decât eliberarea lor din sclavia egipteană. Sângele mieilor pe care strămoșii lor îl stropiseră pe tocul ușilor în ultima lor noapte în Egipt reprezenta sângele lui Isus. El urma să-și verse sângele și să moară în locul nostru pentru a ne salva din sclavia lui Satana.

De asemenea, uitaseră că sacrificarea mielului de Paști, precum și celelalte jertfe de animale trebuia să le reamintească de faptul că Mesia va fi Mielul lui Dumnezeu. El avea să vină ca să fie jertfit, nu ca să-i cucerească pe romani pentru ei.

Ioan Botezătorul L-a numit pe Isus Mielul lui Dumnezeu. Dar când a sosit la Ierusalim în ziua aceea pentru prăznuirea Paștilor, nimeni nu L-a recunoscut ca fiind Mielul de Paști. Apoi, când a intrat în curtea exterioară a templului, a văzut că aceasta arăta ca un Țarc de animale. Iar zgomotul era atât de puternic, încât era deranjant pentru oricine încerca

să se închine în curtea interioară a templului.

Când Isus a intrat în curte, a apucat câteva funii mici, pe care le-a folosit ca pe un bici. După aceea, s-a oprit la treptele care duceau jos la nivelul următor și a privit scena care se desfășura dedesubt. În afară de zgomotele animalelor și clinchetul banilor, oamenii strigau unii la alții anunțând tarifele pe care le încasau. Vândătorii de animale percepeau de la oameni mult mai mulți bani decât era cinstit, iar schimbătorii de valută îi înșelau și ei pe oameni.

Acolo erau oameni sărmani care nu își permiteau să plătească un preț mare pentru un animal. Cu toate acestea, ei credeau că păcatele lor nu vor fi iertate dacă plecau fără să aducă un animal ca jertfă.

Aplicație: Acest lucru seamănă cu ceea ce oamenii erau învățați în Evul Mediu – că puteau cumpăra iertarea păcatelor plătind bani bisericii. Săptămâna trecută am învățat însă că există o singură cale prin care păcatele pot fi iertate. Care este aceasta?

LUNI

Curățarea templului (Ioan 2:13-17)

Isus stătea în partea de sus a treptelor ce coborau spre curtea exterioară a templului. El ținea în mână un mic bici; privea și asculta ce se desfășura dedesubt. **Ioan 2:13,14**

El avea ceva regesc, care atrăgea atenția oamenilor. Brusc, toți oamenii s-au oprit din ceea ce făceau. Vândătorii de animale și schimbătorii de valută nu-și puteau

Biblia

mea
Anul B
Nr. 19

spune



lua ochii de la fiecare mișcare pe care o făcea.

Fața lui Isus era calmă, însă serioasă. Privea direct în mințile celor la care se uita, citindu-le fiecare gând pe care îl aveau. Dintr-odată, s-a trezit conștiința oamenilor vinovați din curte. Au devenit conștienți de păcatele lor și s-au simțit ca și cum se aflau în fața eternului Judecător. Unii chiar și-au acoperit

fețele ca să scape de privirea Lui cercetătoare.

Treptat, zgomotul a început să se stingă până când s-a lăsat o tăcere de moarte. Apoi, Isus a strigat puternic, cu tăria unei trâmbițe, cu vocea lui limpede și distinctivă. „Îndepărtați aceste lucruri de aici! Nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de negustorie!”

Isus a coborât treptele ridicându-și mâna în care ținea biciul improvizat și a înaintat prin mulțime. Îngroziți, preoții și conducătorii, vânzătorii cu animalele lor și schimbătorii de valută s-au grăbit să iasă afară din curtea templului, cuprinși de panică. Isus le-a răsturnat mesele, împrăștiind monezile schimbătorilor de bani; aceștia erau prea înspăimântați ca să se mai oprească și să le adune.

După aceea, închinătorii care au rămas în curțile templului L-au înconjurat. El a auzit fiecare cerere de ajutor și a vindecat bolnavii. S-a îngrijit de nevoia fiecărei persoane. Ucenicii lui Isus priviseră tot ce se întâmplase și erau uimiți. Evenimentele le-au amintit de cuvintele unui psalm din Vechiul Testament. Care sunt acestea? **Versetul 17** ■

Aplicație: Oamenii vinovați prezenți în acea zi în curtea templului s-au grăbit să o ia la goană din fața ochilor străpungători ai lui Isus, care le citea mințile dedicate răului. Când Isus va veni din nou, oamenii nelegiuți vor vedea aceeași privire străpungătoare. Unde se vor mai ascunde atunci ei de fața Lui? **Apo-calipsa 6:15-17** ■

MARȚI

Refuzarea pocăinței (Ioan 2:18-22)

CÂND Isus le-a poruncit să-și ia lucrurile de acolo, vânzătorii de animale, cuprinși de panică, alături de preoți, s-au grăbit să iasă în goană din curtea templului.

După ce în cele din urmă s-au oprit din alergare, s-au privit unii pe alții și nu puteau crede că lăsaseră un tânăr cum era Isus să-i înspăimânte în halul acela. Ce

autoritate avea El la templu? Ba chiar numise clădirea ca fiind casa Tatălui Său.

Încă refuzau să recunoască faptul că aveau sentimente de vinovăție, însă, încet, s-au întors în curtea templului. Ce priveliște le-a fost dat să vadă! Oamenii erau înghesuiți în jurul lui Isus. Cei care fuseseră bolnavi și neajutorați, săraci și descurajați, fuseseră vindecați și alinați de cuvintele Lui. Toți aceștia se bucurau și Îl laudau pe Dumnezeu.

Oamenii aceștia care s-au întors au recunoscut cu umilință că Isus era mult mai mult decât un om obișnuit? S-au alăturat ei închinătorilor veseli și au învățat mai multe despre El? Nu. Dimpotrivă, L-au provocat cu dispreț printr-o întrebare. **Ioan 2:18** ■

De cât de multe alte dovezi mai aveau nevoie? Tocmai fuseseră îngroziți de privirea străpungătoare a ochilor Lui. Și puteau vedea cu propriii ochi vindecările minunate pe care le făcuse în ziua aceea. Mulți oameni erau convinși că El era Mesia, dar refuzau să-L accepte ca Mesia. Ei erau rușinați că El le cunoștea gândurile dedicate răului și că îi izgonise din templu.

Răspunsul lui Isus a fost scurt. Știa că avea să fie folosit împotriva Lui la procesul Său, dar Duhul Sfânt L-a împins să-l spună. Ce anume a spus El? Ceva ce dușmanii Lui au putut folosi împotriva Lui mai târziu. Care era însă adevărata semnificație? Citește **versetele 19-22** ■ După învierea lui Isus, mulți și-au amintit această profeție și au crezut în divinitatea lui Isus.

Aplicație: Ceea ce a spus Isus despre distrugerea „templului trupului Său” înseamnă totul pentru noi. Fiecare dintre noi este un templu al lui Dumnezeu. Dacă ne spurcăm corpul (îl murdărim), Dumnezeu ne va nimici. Iar noi l-am spurcat deja cu păcate. Acum, singura cale de scăpare este să-I dăm lui Isus păcatele noastre, care a plătit prețul pentru ele când a murit. El ne poate sfinți. **1 Corinteni 3:16, 17** ■



MIERCURI

Nicodim (Ioan 2:23-3:2)

NIMENI aflat în curtea templului atunci când Isus a curățat-o nu mai putea să uite ce s-a întâmplat în ziua aceea. El a scos afară preoții și vânzătorii care îi înșelau pe cei ce cumpărau animale pentru



jertfe și pe cei ce își schimbau banii în moneda templului.

După aceasta, Isus a alinat și a vindecat mulți oameni. Ca urmare a ceea ce El a făcut în ziua aceea, mulți oameni „au crezut în numele Lui”. Isus însă nu Se baza pe toți acei oameni care credeau încă în El. Știa cât de repede își puteau schimba gândurile oamenii. **Ioan 2:23-25** ■

În ziua aceea, în curtea templului era un bărbat diferit de toți ceilalți. Când Isus i-a izgonit pe preoți și afaceriști, nu a luat-o la fugă cu aceștia. Dar nici nu a spus că credea în Isus.

Se numea Nicodim și era unul dintre cei mai avuți oameni din Ierusalim. Avea o educație bună și era bine cunoscut și respectat atât de bogați, cât și de săraci. Nicodim făcea parte din consiliul evreiesc, fiind un fariseu foarte strict. Dar era și blând și simpatic și îi ajuta cu bucurie pe oamenii aflați la nevoie.

Nicodim dăruise sume mari de bani pentru a ajuta la susținerea activităților din templu și începuse să se întristeze deja de ceea ce se întâmpla în curțile acestuia. El îl auzise pe Ioan Botezătorul muștrându-i pe liderii religioși. Acum se temea că liderii aceștia ar fi putut să-L trateze pe Isus cum înaintașii lor îi trataseră pe profeții lui Dumnezeu în trecut. Dar pentru că nu voia să se gândească vreo persoană că devenea unul dintre urmașii Lui, a ales să-L viziteze în timpul nopții.

Cumva, Nicodim a reușit să-L găsească într-o noapte pe Isus la locul de odihnă de pe Muntele Măslinilor. Cum a început conversația acest conducător important și bogat? **Ioan 3:1,2** ■

Aplicație: Crezi că Isus S-a simțit flatat pentru că fusese numit rabin sau un învățător trimis de Dumnezeu? Crezi că S-a bucurat de vizita lui Nicodim?

JOI

Interogatoriu nocturn (Ioan 3:3-8)

NICODIM a fost surprins când Isus l-a privit în ochi și i-a spus: „Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” Acest lucru l-a atins în mândrie pe Nicodim. Înainte să poată înțelege mai multe despre Isus, trebuia să devină o persoană nouă; trebuia să se nască din nou. Dar în răspunsul lui a lăsat să se înțeleagă că nu înțelege la ce Se referea Isus. **Ioan 3:4** ■

Prin urmare, Isus i-a spus că trebuie „să se nască din apă și Duh”. Să te naști din apă înseamnă să fii botezat în apă. Scufundarea totală sub apă reprezintă îngroparea vieții de păcat. Ieșirea din apă reprezintă nașterea din nou.

Nicodim știa ceva despre botezul în apă. Îl văzuse pe Ioan Botezătorul botezând oamenii care își mărturiseau păcatele. Acest lucru părea să fi fost normal pentru vameși și păgâni, dar el nu se considera un păcătos. El credea că faptul că era fariseu îi dădea un drept natural să facă parte din împărăția lui Dumnezeu.

Isus însă i-a spus: „Ce este născut din carne este carne.” Carnea reprezintă viața plină de păcate. De când păcatul a pătruns în lume, toți oamenii (cu excepția lui Isus) sunt păcătoși și nu pot păzi în mod natural legea lui Dumnezeu (Romani 8:5-8). Așadar, toți trebuie să ne naștem din nou, iar această a doua naștere se face prin Duhul Sfânt, care lucrează în noi și ne transformă în oameni noi. **2 Corinteni 5:17** ■ El trăiește în inimile noastre, astfel încât noi să putem iubi și păzi poruncile lui Dumnezeu (Romani 8:2-4). Botezul este semnul exterior al acestei nașteri din nou prin Duhul Sfânt, iar Isus a spus că avem nevoie de amândouă. Citește din nou **Ioan 3:5** ■.

Aplicație: Vântul ne arată cum ne schimbă Duhul Sfânt de la ființe „carnale” la ființe „duhovnicești” (Romani 8:9,10). Nu putem vedea vântul, dar vedem ce face. La fel, nu vedem Duhul Sfânt, dar vedem schimbările pe care El le face în viețile oamenilor, atunci când le oferim Lui. **Ioan 3:8** ■.



VINERI

Născut din nou (Ioan 3:6-21)

NAȘTEREA din nou se face prin Duhul Sfânt. Isus i-a spus lui Nicodim: „Ce este născut din Duh este duh.” Duhul Sfânt este Cel care ne transformă în oameni noi în timp ce vorbim cu Dumnezeu în rugăciune, în timp ce El ne vorbește din Biblie, iar noi ne dorim să fim ca El. Apoi, vom dori să spunem altora cât de minunat este Dumnezeu și ceea ce face pentru noi.

Pe măsură ce facem aceasta și împărtășim cu alții informații din Biblie, devenim tot mai mult ca Isus, iar El devine Prietenul nostru



cel mai bun. Satana o să ne dea mult de furcă; însă cel mai bun Prieten al nostru o să ne ajute. Această etapă se numește „sfințire” și continuă pe tot restul vieții noastre. Citește modul în care Biblia folosește acest cuvânt mare în **2 Tesaloniceni 2:13** ■

Să fii sfințit înseamnă să fii făcut pur și sfânt. Dumnezeu vrea să ne salveze și să ne pregătească pentru rai, prin urmare El ne promite că Duhul Său Sfânt o să continue să lucreze în inimile noastre, dacă Îl lășăm, până când vine Isus. **Filipeni 1:6** ■

În noaptea când Isus a vorbit cu Nicodim despre nașterea din nou, i-a reamintit de șarpele de bronz pe care l-a făcut Moise, când israeliții au fost mușcați de șerpi veninoși în pustie, mulți dintre ei murind.

Așadar, Dumnezeu i-a spus lui Moise să facă un șarpe de bronz și să-l înalțe pe stâlp. După aceea, oricine putea să-l privească avea să fie vindecat de mușcătura șarpelui. Acel șarpe din bronz nu vindeca pe nimeni, ci Îl simboliza pe Isus. Dar ei trebuiau să privească la acesta pentru a arăta că Îl credeau că îi va vindeca (Numeri 21:8,9).

Apoi, Isus i-a spus lui Nicodim că și El va fi „înălțat” ca șarpele acela de bronz pe stâlp. Nu a trecut mult timp și a fost ridicat pe cruce. În timp ce era ținut în piroane de aceasta, păcatele noastre Îi torturau mintea, de parcă ar fi fost ale Lui. Dar S-a încrezut în Dumnezeu și a trecut prin toate acelea, astfel încât noi să putem privi la jertfa Sa, să credem în El și să fim salvați. Pentru că ne iubește, El a plătit prețul teribil al morții în locul nostru (Isaia 53:5).

Aplicație: Memorează **Ioan 3:16,17** ■ pentru a afla cât de mult ne iubește Isus!

Rezolvă codul:

1. Isus reprezintăsupremă.
2. Celălalt nume al lui Isus.
3. Isus a strigat puternic, cu tăria unei
4. Un făcut de Moise din aramă Îl reprezenta pe Isus.
5. Fariseu care L-a vizitat în secret pe Isus.
6. Cetate în care se adunau evreii pentru a prăznui sărbătorile anuale speciale.
7. Isus a suportatmorții deoarece ne iubește atât de mult.
8. Isus a venit în Ierusalim pentru prăznuirea
9. Cu ce anume au stropit israeliții ușorii ușii chiar înainte să plece din Egipt?

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

Acum, folosește rebusul pentru a rezolva codul de mai jos:

10. _____ noastre sunt _____
I6 H6 A5 G3 F5 G6 E9 A9 E1 F3 C9 G3 B5 E2 D7

prin _____, iar El le face
E5 D6 A2 D6 F8 G2 E1 B9 C9 A3

_____ și _____
C5 D6 B2 E7 D8 B6 A5 B7 D4 H8 C2 A2 F1 A5 E8 D1 H3

Ioan 2:13-3:21;
 Hristos, Lumina Lumii,
 pp. 154-177

Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Prietenul păcătoșilor

18 mai



Text de memorat—Ioan 5:24



„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”

DUMINICĂ

La fântâna lui Iacov (Ioan 3:22-4:24)

După ce Isus a vorbit cu Nicodim, a plecat cu ucenicii Săi din Ierusalim și a continuat să învețe în Iudeea câteva luni. Nu se aflau foarte departe de locul unde predica Ioan Botezătorul. În curând, mult mai mulți Îl căutau pe Isus decât pe Ioan, iar ucenicii lui Isus botezau mai mulți oameni decât Ioan. **Ioan 3:22-26** ■ De asemenea, au început să aibă discuții despre semnificația botezului și despre ce trebuie spus la botez.

Când ucenicii lui Ioan s-au plâns, acesta le-a spus: „Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.” Isus știa că fariseii încercau să provoace disensiuni între discipolii Săi și ai lui Ioan. Prin urmare, Isus, marele împăciuitoare, a părăsit Iudeea.

În drumul lor înapoi spre Galileea, Isus și ucenicii Lui au trecut prin Samaria. Era ora prânzului când au ajuns la fântâna lui Iacov. Se numea la lui

I a c o v

deoarece fântâna fusese săpată de Iacov cu mii de ani în urmă. Isus era obosit și înfometat și, în timp ce ucenicii Săi s-au dus în cetatea samariteană Sihar din apropiere pentru a cumpăra mâncare, El a rămas lângă fântână.

Isus era foarte însetat, dar nu avea funie și nici găleată cu care să scoată apă din fântâna adâncă de lângă El. Apoi, a sosit o femeie samariteancă pentru a-și umple urcioul, iar Isus i-a cerut să-I dea să bea. Cerința a surprins-o. Însă Isus a vrut să-i dăruiască ceva ce El știa că ea avea nevoie. Ce i-a spus El și cum a spus-o? **Ioan 4:7-12** ■

Ceea ce a spus Isus în continuare nu răspundea întrebării ei; dar ea L-a ascultat nerăbdătoare și dorea apa pe care El o oferea. Apoi, ceea ce i-a cerut El să facă a schimbat sensul conversației spre ceva despre care nu voia să vorbească. Așa că a schimbat subiectul – dacă oamenii ar trebui să se închine la Ierusalim sau pe muntele Garizim, unde se închinau samaritenii.

Isus i-a explicat că locul unde se închinau ei nu era le fel de important ca modul cum se închinau. Închinarea adevărată trebuia să fie „în duh și în adevăr”.

Aplicație: Acesta este ceea ce i-a spus Isus lui Nicodim. Doar oamenii care „se nasc din nou” – „născuți din Duh” – și care cred adevărul din Biblie se pot închina lui Dumnezeu „în duh și în adevăr”.



Biblia

mea spune
Anul B
Nr. 20

LUNI

O misionară neobișnuită (Ioan 4:25-42)

Isus a vorbit cu o femeie samariteancă la fântâna lui Iacov despre modul cum trebuie oamenii să se închine lui Dumnezeu. Niciodată înainte nu și-a mai simțit ea nevoile așa cum i s-a întâmplat atunci. Isus i-a spus că dacă va bea „apa vie” pe care El i-o putea da, nu-i va mai fi niciodată sete. Acum făcea asta; ea bea apa vieții din cuvintele Lui, iar Duhul Sfânt lucra asupra minții ei.

Întrebându-se dacă El putea fi acel Mesia, ea spuse: „Știu că are să vină Mesia.” Iar când Isus a spus: „Eu... sunt Acela”, ea L-a crezut; iar bucuria i-a cuprins inima cum nu i se mai întâmplase niciodată înainte.

Când ucenicii Lui s-au întors cu mâncarea cumpărată, au fost surprinși să-L vadă vorbind cu o femeie samariteancă. Cuprinsă de încântare datorită descoperirii că Isus era Mesia, și-a lăsat urciul cu apă la fântână și s-a grăbit să-și cheme prietenii din cetate. Ce a spus Isus atunci când ucenicii Lui l-au reamintit să mănânce?

Ioan 4:27-35 ■

Isus a arătat spre oamenii care ieșeau din cetate, răspunzând chemării femeii. Aceștia L-au rugat să stea și să-i învețe, ceea ce El a făcut timp de două zile. Mulți L-au acceptat ca fiind „Hristosul, Mântuitorul lumii”. Ce seceriș bogat de suflete din semințele plantate de Isus în mintea acelei femei în timpul acelei scurte vizite la fântâna lui Iacov! **Versetele 39-42** ■

Faptul că în acele două zile au stat în casele samaritenilor și au mâncat din hrana lor a fost o nouă experiență pentru ucenicii lui Isus. Probabil că le-a fost greu să accepte ospitalitatea oamenilor pe care îi considerau vrăjmașii lor. Cu această ocazie, au fost martori ai iubirii lui Isus pentru toți oamenii, nu doar pentru evrei.

Este foarte posibil ca, pe drumul dintre Sihar și Galileea, ucenicii să se gândească serios la unele aspecte. Însă nu au înțeles această lecție și dragostea lui Isus pentru toți oamenii până după înălțarea Lui în cer. Această femeie samariteancă disprețuită pentru care Isus își găsisese timp adusesse mai mulți oameni la El decât ei.

Aplicație: Ce ne spune acest lucru? Este important să împărtășești mesajul de dragoste al lui Dumnezeu cu toată lumea?

MARTI

Fiul nobilului (Ioan 4:43-54)

DUPĂ cele două zile petrecute în compania samaritenilor, Isus și ucenicii Lui s-au întors în Galileea. Mulți oameni de acolo participaseră la prăz-

nuirea Paștelui la Ierusalim și duseseră înapoi vești despre lucrurile pe care le-a făcut Isus când i-a dat afară din curtea templului pe negustorii de animale și schimbătorii de valută. Prin urmare, galileenii erau nerăbdători să-L cunoască.

Mai întâi, Isus s-a dus în Cana, unde a făcut prima minune. În timpul când a fost acolo, a sosit un om din Capernaum cerându-I să facă o altă minune. Cine era acesta și ce voia ca Isus să facă? **Ioan 4:46,47** ■

Isus a fost întotdeauna gata să ajute oamenii, iar acel tată îngrijorat a venit la El, deoarece auzise de minunile Lui. Când l-a văzut însă pe Isus prima dată, s-a întrebat dacă putea vindeca pe cineva.

Isus nu arăta cum se aștepta el. Nu purta veșminte bogate, așa cum se îmbrăcau liderii evrei. În loc de aceasta, era îmbrăcat cu haine cum purtau săracii. Era El cu adevărat Mesia? După ce l-a văzut pe Isus, a hotărât în mintea Lui că dacă o să-i vindece fiul, atunci o să creadă în El; în caz contrar, nu o va face. Atunci, Isus i-a spus nobilului că dacă nu vede vreo minune, atunci nu o să creadă în El. Prin această remarcă, îngrijoratul tată a știut că Isus Îi citise mintea, iar acest lucru nu-L putea face decât Dumnezeu. Tatăl acela a crezut imediat. Și cu o credință adevărată, de data aceasta, L-a implorat pe Isus să-i vindece fiul. Isus i-a spus: „Du-te, fiul tău trăiește.” Acel tată ușurat a știut că Isus îi vindecase fiul. Nici măcar nu s-a grăbit să ajungă acasă ca să se asigure de asta. După ce a plecat de la Isus, a simțit o pace și o bucurie în inimă cum nu mai simțise niciodată. Citește continuarea istorisirii în **versetele 49-53** ■

Aplicație: Asemenea celui tată îngrijorat, mulți oameni vor ca Dumnezeu să facă o minune pentru ei înainte ca să se încreadă în El. Dumnezeu poate face asta din când în când, dar nu o face de obicei. După cum s-a văzut în cazul celui tată, Dumnezeu vrea să ne încredem în El înainte să facă o minune pentru noi. El nu vrea ca noi să ne rugăm în mod egoist pentru ceea ce vrem, ci să ne încredem în El pentru tot ce poate fi mai bun.



MIERCURI

Scăldătoarea Betesda (Ioan 4:53-5:7)

ACONTAT manifestarea credinței în Isus în vindecarea fiului nobilului? Da. El și „întreaga lui casă” au ajuns să creadă în Isus, inclusiv fiul vindecat și, probabil, slujitorii lui care i-au ieșit în față când se ducea acasă.

După câteva luni petrecute în ținutul Galileea, Isus s-a întors la Ierusalim ca să participe la „o sărbătoare a evreilor”. Este posibil să fi fost Paștele, deoarece trecuse cam un an din momentul când Isus îi dăduse afară pe comercianți din curtea templului. În Ierusalim exista o scăldătoare specială, numită Betesda, iar în jurul acesteia fuseseră construite cinci pridvoare pe post de adăpost. Ce fel de oameni se adunau aici și de ce? **Ioan 5:2-4** ■

Era Sabat, iar Isus mergea pe lângă scăldătoarea aceea. Privind mulțimea adunată, a văzut un bărbat care era cel mai demn de milă dintre toți. Acesta fusese neajutorat timp de 38 de ani, iar în acel moment se simțea complet lipsit de orice ajutor. Preoții îi spusese că Dumnezeu îl pedepsise pentru păcatele lui, iar el i-a crezut. Boala lui teribilă era urmarea alegerilor rele pe care le făcuse când era tânăr.

Tăria bărbatului dispăruse aproape cu totul. Știa că avea să moară în curând. Când sosea timpul ca apa să fie tulburată, oamenii cărora le erau milă de el îl purtau în apropierea scăldătorii. Dar nu era nimeni acolo în momentul când avea nevoie de ajutor, iar el era mult prea slăbit ca să ajungă repede. În timp ce sârmanul om și-a ridicat capul și a privit tânjind la apă, asupra lui s-a aplecat un chip cumsecade și o voce blândă i-a pus o întrebare. Privind în sus, s-a gândit pentru o secundă că ar putea beneficia cu adevărat de ajutor. Apoi și-a amintit de celelalte ocazii când a sperat, doar pentru a fi dezamăgit; cu tristețe, a privit într-o parte. **Versetele 5,6** ■

Aplicație: Când ne punem speranța în Isus, suntem vreodată dezamăgiți? **Romani 5:5** ■



JOI

Infirmlu vindecat (Ioan 5:6-14)

INTR-O zi de Sabat, la scăldătoarea Betesda din Ierusalim, Isus S-a aplecat peste un bărbat care zăcea neajutorat de 38 de ani. Isus l-a întrebat: „Vrei să te faci bine?” Pentru o clipă,

sârmanul a avut o sclipire de speranță; aceasta însă s-a stins când și-a amintit de dese încercări și eșecuri de a ajunge la timp la scăldătoare, pentru a fi vindecat.

Isus nu i-a spus că avea să-l vindece. I-a spus doar să se ridice, să-și ia patul și să umble. Dacă nu ar fi ascultat de cuvintele iubitoare ale lui Isus, ar fi rămas neajutorat și probabil că ar fi murit în curând. Convins însă de dragostea văzută pe chipul Lui, a crezut cuvintele lui Isus și s-a hotărât să le asculte. Fără să aștepte să simtă că se putea ridica, a crezut că putea să o facă. Iar în momentul când a încercat, Isus i-a vindecat mușchii neajutorați și bărbatul a sărit imediat în picioare! **Ioan 5:8,9** ■

Cu inima plină de recunoștință, bărbatul și-a apucat patul și s-a întors să-L mulțumească lui Isus. Însă nu L-a mai putut vedea în mulțime. Prin urmare, s-a grăbit să plece cu patul după el, laudându-L pe Dumnezeu, când s-a întâlnit cu câțiva farisei. Bărbatul le-a spus bucuros despre vindecarea lui. „De ce îți cari patul în ziua Sabatului?”, au cerut aceștia să afle. Ce le-a răspuns el? **Versetele 10-13** ■

Acei farisei mândri știau că numai Isus ar fi putut face acea minune. Dar aveau nevoie de dovezi ca să-L aresteze pentru că făcuse vindecarea în zi de Sabat; bărbatul nu-L cunoștea pe Isus și nici nu știa că fariseii Îl urau. Mai târziu, Isus l-a întâlnit în curtea templului și l-a avertizat să nu mai practice obiceiurile rele care i-au provocat boala. Și noi avem nevoie de această avertizare. Dacă ai fost salvat odată nu înseamnă că ești „salvat pentru totdeauna”.

Aplicație: Pe cât de lipsit de ajutor fizic era acel bărbat, așa suntem noi pe plan spiritual. Așadar, la fel ca el, avem nevoie să credem cuvintele lui Isus din Biblie și să ne hotărâm să ascultăm de ele. Apoi, când încercăm să ascultăm de Dumnezeu, încrezându-ne pe deplin în Isus, El ne va da puterea de a ne supune. El Își dorește foarte mult să ne vindece și să ne păzească de păcat!



VINERI

Conducători încăpățânați (Ioan 5:15-47)

BĂRBATUL neajutorat pe care Isus l-a vindecat la scăldătoarea Betesda a fost încântat să-L întâlnească din nou – de data aceasta în curtea templului. Acum că

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

a aflat cine a făcut-o, le-a spus fariseilor că Isus l-a vindecat. Nu avea nicio idee că le dădea scuza pe care o căutau ca să-L aresteze.

Fariseii L-au dus pe Isus înaintea consiliului evreiesc, care se numea Sinedriu. Acestui consiliu i se permitea să condamne un om, dar nu putea să trimită pe nimeni la moarte, fără permisiunea guvernatorului roman.

Liderii religioși ai Sinedriului l-au acuzat pe Isus de comiterea a două păcate extrem de serioase. (1) Vindecase pe cineva în Sabat când ar fi putut să aștepte să treacă Sabatul și (2) îi spusese omului vindecat să care o „povară” în zi de Sabat. Ce a răspuns Isus? **Ioan 5:16,17** ■

Faptul că Isus L-a numit pe Dumnezeu „Tatăl Meu” suna chiar și mai grav în urechile fariseilor. Aceștia au spus că era o blasfemie la fel de gravă ca pretenția de a pretinde egalitatea cu Dumnezeu.

Ce au vrut să facă? **Versetul 18** ■

În timp ce Isus îi privea neînfricat pe acești oameni mândri, nu simțea decât dragoste și o dorință profundă ca ei să-L accepte. A explicat că El și Tatăl erau asemenea. Dacă-L respingeau pe El, Îl respingeau pe Tatăl și aveau să fie condamnați în ziua judecării. (Discursul Său se găsește la versetele 19-47.)

Tatăl spusese la botezul lui Isus că Acesta era Fiul Său. Ioan Botezătorul Îl numise Mielul lui Dumnezeu. Scripturile Vechiului Testament, de care pretindeau că ascultă, sunt pline cu referințe despre El. Moise prorocise despre El. Și toate serviciile din templu învățau despre cum suntem salvați prin faptul că Și-a dat viața pentru noi.

Acei conducători nu aveau nicio scuza ca să-L respingă pe Isus ca Mesia, dar au făcut-o. Isus le-a spus: „Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața!”

Aplicație: Dorim noi să venim la Isus? O, cât de mult Își dorește să venim la El!

Adevărat sau fals?

1. A / F Un tată din Nazaret a venit la Cana pentru a-I cere lui Isus să-i vindece fiica.
2. A / F Tatăl a decis să creadă în Isus, dacă Isus îi vindeca fiul.
3. A / F Fiul nu a fost vindecat până când nu l-a vizitat Isus.

Cine a spus? Cui?

4. „Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.” Ioan 3:30
_____ a spus _____
5. „Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” Ioan 4:26
_____ a spus _____
6. „Vrei să te faci sănătos?” Ioan 5:6
_____ a spus _____

Completează spațiile goale cu numele corect al cetății sau al locului. Găsește fiecare loc pe hartă.

7. În _____ Isus a curățat templul și a vorbit cu Nicodim.

8. Apoi, a plecat din regiunea _____.

În _____, S-a oprit la fântâna lui Iacov de lângă cetatea _____ și a vorbit cu o femeie despre apa vieții.

9. După ce a stat două zile, Isus a călătorit la nord de cetatea _____, unde a făcut prima minune.

10. Când se afla acolo, un nobil din _____ L-a rugat pe Isus să-i vindece fiul. Isus a stat în _____ mai multe luni, predicând și vindecând oamenii.

11. Isus a călătorit apoi din nou la _____. În timp ce se găsea în această cetate, a vindecat un paralytic în Sabat.

Ioan 3:22-5:47;
Hristos, Lumina Lumii,
pp. 178-213

Referințe



1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Terminat

Isus respins

25 mai



Text de memorat— Ioan 1:11,12



„A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.”

DUMINICĂ

Ioan Botezătorul întemnițat

IOAN Botezătorul a pregătit calea pentru ca Isus să-și înceapă lucrarea. Bătrâni și tineri, bogați și săraci, lideri și oameni obișnuiți – cu toții s-au dus în pustie ca să-l asculte predicând. Și cu toții au știut că trebuie să-și schimbe felul păcătos de a trăi.

Cei pe care Ioan i-a botezat s-au pocăit de păcatele lor și le-au mărturisit. Botezul lor simboliza curățirea de acele păcate. Printre cei care s-au botezat au fost până și vameși. Ce credeau însă fariseii și alți lideri religioși despre lucrarea lui Ioan? **Luca 7:29,30** □.

Până și Irod Antipa s-a simțit vinovat când a auzit predica lui Ioan. El era fiul lui Irod cel Mare și conducătorul Pereii și Galileii. Divorțase de prima nevastă și se căsătorise cu Irodiada, soția unuia dintre frații lui. Prin urmare, Ioan l-a muștrat pentru că trăiește cu aceasta.

Acest lucru a înfuriat-o pe Irodiada, care l-a convins pe Irod să-l bage pe Ioan în închisoare.

Irodiada îl ura pe proroc. **Matei 14:3,4** □

Îți imaginezi să fii legat într-o temniță solitară, întunecată? Pentru Ioan Botezătorul, acest lucru a fost în mod special dificil, deoarece trăise și lucrase în natură toată viața. El predicase unor mari mulțimi în aer liber în pustietate, iar acum se găsea singur într-o celulă de închisoare sufocantă. Ucenicii lui aveau voie să-l viziteze și credeau, probabil, că Isus avea să facă o minune în curând ca să-l elibereze din închisoare. La urma urmelor, Ioan pregătise calea pentru ca oamenii să creadă în Isus. Dar săptămânile au trecut și Ioan era în continuare în închisoare. Auzise despre vindecările miraculoase ale lui Isus. De ce nu făcea însă nicio minune ca să-l elibereze? De ce nu făcea ce așteptau ei ca Mesia să facă?

Ioan era tulburat. Totuși, ca „voce” care a pregătit calea pentru Isus, el și-a îndeplinit lucrarea atât de bine, încât oamenii, mai târziu, au spus: „Tot ce a spus Ioan despre omul acesta era adevărat.” (Ioan 10:41)

Aplicație: Nu ai vrea ca oamenii să spună același lucru și despre tine?



Biblia

mea

Anul B
Nr. 21

spune

LUNI

Îndoieli despre Isus (Luca 7:18-28)

UCENICII lui Ioan Botezătorul se întrebau de ce Isus nu făcea nimic ca să-l elibereze pe Ioan din închisoare sau ca să-i elibereze pe evrei de romani. Aceștia aveau îndoieli despre Isus și le-au împărtășit cu Ioan. Se înșelaseră oare în privința lui Isus și cine era El?

Întrebările lor nu-l încurajau pe bietul Ioan, ci mai degrabă îl tentau să se îndoiască și el. Ioan făcuse tot ce putuse mai bine ca să mustre păcatul și ca să-i pregătească pe oameni pentru venirea lui Isus. Fusesse lucrarea lui în zadar? Dar când și-a amintit de ceea ce se întâmplase la botezul lui Isus, credința lui în Isus s-a întărit. Îl auzise pe Dumnezeu declarând „Acesta este Fiul Meu preaiubit” și văzuse porumbelul coborându-se din ceruri. Cum ar fi putut să se îndoiască de asta?

Ioan a ales cu înțelepciune să nu-și discute îndoielile și îngrijorările cu ucenicii lui. Dar după ce a trecut o perioadă lungă de stat în închisoare, Ioan a trimis doi dintre discipolii lui cu un mesaj la Isus. Aceștia trebuiau să se întoarcă cu răspunsuri, iar Ioan spera că credința lor avea să li se întărească și că Isus avea să trimită un mesaj personal. Ce l-au întrebat cei doi ucenici pe Isus? **Luca 7:19,20** □

Cum de a fost posibil ca o astfel de întrebare să vină din partea lui Ioan și a ucenicilor lui? Dacă se îndoiau atât de tare, ce ar fi putut să gândească alții? Isus nu le-a spus că El era Mesia. În loc de aceasta, El le-a arătat asta continuându-și lucrarea de vindecare și de predicare de peste zi; iar ucenicii lui Ioan au privit și au ascultat. **Versetul 21** □ Minunile pe care le-a făcut Isus și felul în care îi învăța pe oameni i-a uimit pe ucenicii lui Ioan. Aceștia fuseseră fermecați de cuvintele Sale, deoarece „niciodată n-a vorbit vreun om ca omul acesta” (Ioan 7:46). Până la sfârșitul acelei zile, nu s-au mai îndoit că Isus era Mesia. Apoi, Isus i-a chemat pe ucenicii lui Ioan la El. Ce le-a spus? **Luca 7:22,23** □

Aplicație: Dacă Satana te va ispiți vreodată să te îndoiești, nu vorbi cu alți oameni despre asta, pentru a nu-i descuraja. În loc de aceasta, fă ceea ce au făcut discipolii lui Ioan – du-te și petrece timpul cu Isus. Studiază viața Lui și Cuvântul Său cu evlavie și rugăciune. Pe măsură ce vei face și crede de bunăvoie tot ceea ce El spune, o să vezi cum credința ta în El este întărită.

MARȚI

Credința lui Ioan renăscută

CEI doi ucenici ai lui Ioan Botezătorul se asiguraseră acum că Isus era Mesia. Prin urmare, s-au grăbit să se ducă să-i spună lui Ioan și celorlalți ucenici ai lui ce au văzut și ce au auzit. Le-au spus despre vindecările

lui Isus și despre faptul că învăța numeroși oameni, care erau captivați de cuvintele Lui.

Ioan asculta și fiecare îndoială pe care Satana încercase să i-o strecoare în minte se evapora. După aceea, a fost gata să primească mesajul personal pe care i l-a trimis Isus. Citește-l în **Luca 7:23** □ și spune ce crezi că însemna pentru Ioan. Probabil că Ioan s-a gândit de nenumărate ori la ceea ce s-a întâmplat la botezul lui Isus – Duhul Sfânt care S-a coborât peste El sub forma unui porumbel și vocea lui Dumnezeu care a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit.” De asemenea, s-a gândit și la cuvintele pe care Duhul Sfânt l-a inspirat să le zică de mai multe ori: „Iată Mielul lui Dumnezeu!”

Pentru Ioan însă, aceste lucruri aveau sens când le aplica unui Mesia cuceritor, așa cum doreau conducătorii poporului. El nu s-a gândit că se aplicau unui Mesia care făcea acel tip de lucrare ca Isus până când nu s-au întors ucenicii lui să dea raportul. Acum, profeții precum cea din **Isaia 61:1** □ aveau brusc un nou înțeles pentru el și a înțeles într-un mod mult mai limpede lucrarea lui Isus.

Chiar dacă Ioan însuși era profet, el tot nu înțelegea totul despre misiunea lui Isus. Cu toate acestea, nu s-a mai întrebat niciodată dacă El era sau nu Mesia. Cât despre el însuși, era mulțumit să rămână în închisoare sau cu orice avea să permită Dumnezeu să i se

întâmpile. De asemenea, și-a dat seama că nici liderii religioși nu vor înțelege misiunea lui Isus.

Isus a spus că Ioan era mai mult decât un profet și că niciodată nu a fost unul mai mare decât el (Matei 11:9,11). Lucrarea sa era să-i pregătească pe oameni pentru prima venire a lui Isus.

Acest lucru era foarte important.

Aplicație: Și noi avem o misiune importantă. Lucrarea noastră cea mai mare este să-i pregătim pe oameni pentru a doua venire a lui Isus.



MIERCURI

Timpul s-a împlinit (Marcu 1:14,15)

ISUS Și-a început lucrarea publică în Iudeea, când a curățat templul din Ierusalim de Paști, în primăvară. Până în toamnă, a continuat să-i învețe și să-i vindece pe oamenii din Iudeea. Iarna aceea Și-a petrecut-o în Galileea, unde l-a vindecat pe fiul nobilului, iar în primăvară S-a întors la Ierusalim.

Atunci l-a vindecat pe slăbănogul de la scăldătoarea Betesda și a fost arestat că a făcut asta în Sabat. A fost dus înaintea Sinedriului, unde le-a spus conducătorilor



acelui consiliu că El este Fiul lui Dumnezeu. Aceștia au considerat că blasfemiază și L-au respins. Prin urmare, S-a întors în Galileea și Și-a continuat lucrarea acolo.

Conducătorii din Iudeea îi priveau cu superioritate pe galileeni, pe care îi considerau ignoranți și neciopliți. Isus mergea însă prin cetățile și satele lor, și oamenii se adunau în mulțimi mari ca să-L asculte. Mințile celor de aici erau mai deschise să învețe adevărul. Adesea, Isus trebuia să Se ascundă până scădea entuziasmul oamenilor. Există pericolul ca romanii să bănuiască despre ei că ar plănui o revoltă. Ce anume predica El de provoca o încântare atât de mare? **Marcu 1:14,15** □

Ce voia să spună Isus prin „s-a împlinit vremea”? „Vremea” la care se gândea El este menționată în profeția celor 70 de săptămâni din **Daniel 9:24** □ Această perioadă e totuna cu 490 de zile, iar o zi în profeție reprezintă un an. **Ezechiel 4:6** □

Prin urmare, 70 de săptămâni înseamnă 490 de ani. Dumnezeu oferea poporului Său, evreilor, 490 de ani ca să renunțe la păcate și să-L urmeze cu adevărat pe El.

În aceeași linie de interpretare, primele 69 de săptămâni din cele 70 reprezintă 483 de ani. Aceste perioade au început în toamna anului 457 î.Hr., când a intrat în vigoare decretul de reconstruire a Ierusalimului dat de împăratul Artaxerxe (Ezra 7:9, 11-25). Începând de la această dată, cei 483 de ani s-au încheiat în toamna anului 27 d.Hr. Ce s-a întâmplat atunci? Profeția din Daniel spune că anii aceia vor ține până la „Mesia, Cărmătorul.” „Mesia” înseamnă „Unsul”. Isus a fost uns de Duhul Sfânt după botezul Lui, în toamna anului 27 d.Hr. (Luca 3:21,22). Astfel, se îndeplinea cu exactitate profeția de 483 de ani din Daniel. Și la asta Se referea Isus când a spus „s-a împlinit vremea” (Daniel 9:25).

Aplicație: De asemenea, Biblia ne spune cu claritate că acum trăim în „timpul sfârșitului” (Daniel 12:4,10). Ne pregătim noi pentru a doua venire a lui Isus?

JOI

Vizita în Nazaret (Matei 13:53-58; Luca 4:16-21)

ÎN Galileea exista o cetate pentru care Isus simțea un dor special. Era vorba de Nazaret – cetatea cu reputație proastă în care crescuse. Până să ajungă

Isus din nou în vizită, probabil că toată lumea auzise despre El și lucrurile minunate pe care le spunea și le făcea. După cum Îi era obiceiul, de Sabat, a intrat în sinagogă – aceeași pe care o frecventase cu credincioșie pe măsură ce creștea. Toți oamenii Îl cunoșteau.

Când I s-a cerut să citească din Scriptură, oamenii L-au privit cu nerăbdare. Erau obișnuiți să audă profeții despre Mesia și nu oboseau niciodată să li se reamintească despre venirea Sa iminentă. La fel ca numeroși alți compatrioți, aceștia credeau că Mesia va veni cu o armată pentru a-i elibera din mâna vrăjmașilor și pentru a la face poporul măreț. Cu astfel de idei în minte, nu erau pregătiți să primească mesajul pe care aveau să-l audă.

Isus a citit una dintre minunatele profeții despre Mesia din Isaia 61:1,2. După aceea, în timp ce explica sensul acesteia, Duhul Sfânt S-a adresat inimilor oamenilor, iar aceștia au fost încântați. Din adunare s-a auzit „Amin!” și „Lăudat să fie Domnul!”.

Ce a spus Isus după aceea? **Luca 4:21** □ La început, s-a lăsat liniște peste sinagogă. Apoi, oamenii au înțeles brusc ceea ce voia să spună, iar acest lucru i-a șocat. El zicea că *El* era Mesia „unsul... care să le predice” lor. Și de ce le predica El lor? Deoarece, așa cum spunea profeția, aceștia erau prizonieri ce aveau nevoie să fie eliberați din păcat. Ei și-au dat seama de teribilul adevăr că se îndepărtaseră de Dumnezeu. Însă în loc să recunoască asta, continuau cu încăpățănare să se gândească la ei înșiși ca la descendenții lui Avraam, căruia Dumnezeu îi făcuse făgăduințe mărețe. Cum putea să fie Isus Mesia și să vorbească așa cu ei?

Aplicație: Tu cum reacționezi când îți sunt evidențiate greșelile?

VINERI

Respins în Nazaret (Luca 4:22-30)

OAMENII prezenți în sinagoga din Nazaret în Sabatul când Isus Se afla în vizită erau mândri că sunt descendenți ai lui Avraam. Aceștia erau siguri că se supuneau legii lui Dumnezeu. Când și-au dat seama însă că Isus aplica profeția lui Isaia în dreptul lor, scoțând în evidență nevoia de a-i elibera din păcat, au rămas șocați: „Nu este acesta fiul lui Iosif?”, au întrebat ei. Atunci, cum ar putea El să fie Mesia?

Auziseră de minunile pe care le făcuse Isus în alte locuri și acum sperau că va face câteva



4000 î.Hr.

Epemitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

și în cetatea Lui natală. Isus știa ce aveau în minte; ce a spus El, descriindu-le gândurile într-o parabolă? **Luca 4:23,24** ■

După aceea, Isus le-a reamintit că Dumnezeu îl trimisese pe Ilie la neamuri pentru propria lui siguranță. O văduvă din Sarepta și-a arătat credința, protejându-l de Ahab, împăratul Israelului. De asemenea, le-a reamintit că Elisei îl vindecase de lepră pe Naaman, un comandant păgân de oștiri, însă nu i-a vindecat și pe leproșii din Israel. Era ca și cum le spunea că neamurile păgâne erau mai bune decât israeliții. Acest lucru a înfuriat și mai tare poporul. Deși erau mândri că păzeau legea, dintr-odată, erau gata să-L ucidă pe Isus. Care le era planul când L-au scos afară din sinagogă?

Versetele 28,29 ■

Probabil că cei din familia lui Isus s-au îngrozit fiind martori la ceea ce se întâmpla. Au văzut oamenii aruncând cu pietre spre El și grăbindu-se să-L ducă pe stânca de pe marginea unei prăpastii. După aceea, dintr-odată, El a dispărut. Îngerii care au fost alături de El în sinagogă L-au luat din mijlocul mulțimii înfuriate și L-au dus într-un loc sigur, iar oamenii nu L-au mai văzut nicăieri.

În acel Sabat, în sinagoga lor, a fost momentul cel mai potrivit ca oamenii din Nazaret să-L accepte pe Isus ca Mesia. El dorea cu disperare să-i salveze de nimicirea veșnică spre care îi conduceau păcatele lor, dar ei au refuzat. Câteva luni mai târziu, Isus a vizitat din nou Nazaretul, iar oamenii L-au respins din nou. Maria însă, mama Lui dragă, credea în El și, după alte câteva luni, frații Lui vitregi și, probabil, surorile Lui vitrege L-au acceptat ca Mântuitor al lor (Faptele Apostolilor 1:14).

Aplicație: Cât de repede se poate transforma furia în ură și răzbunare crudă! Crezi că Isus poate apela la noi prin cei care ne dojenesc?

Denumirile lui Isus

În lecțiile noastre despre Isus de până acum, am aflat că I s-a spus în mai multe feluri. Iată câteva exemple:

Emanuel	Pâine
Apa vieții	Miel
Hristos	Cuvântul

1. Ce alte nume pentru Isus îți amintești?

2. Ce nume special I s-a dat lui Isus în profetia din Daniel?

M _____, care înseamnă A _____

Cine sunt? (Completează răspunsurile în spațiile goale de mai jos.)

Am spus: „Ferice de acela pentru care nu voi fi un prilej de poticnire.”

Irod l-a băgat pe Ioan Botezătorul în închisoare ca să mă facă fericită.

Am spus: „S-a împlinit vremea.”

Am spus: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”

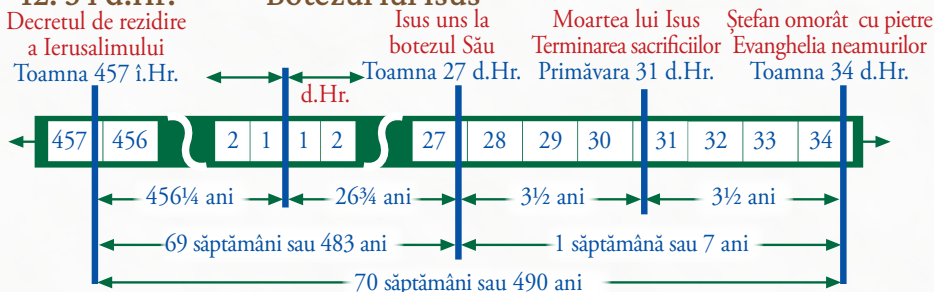
Am fost băgat într-o închisoare teribilă, dar am ales să cred în Isus.

Am fost respins de locuitorii din cetatea mea natală.

3. _____ (Luca 7:23)
4. _____ (Matei 14:3, 4)
5. _____ (Marcu 1:15)
6. _____ (Luca 7:20)
7. _____ (Matei 14:3, 4)
8. _____ (Luca 4:28, 29)

Selectează răspunsul potrivit: (Potrivește datele cu evenimentele.)

- | | |
|--------------|--|
| 9. 457 î.Hr. | Moartea lui Isus |
| 10. 27 d.Hr. | Moartea lui Ștefan; evanghelia este predicată neamurilor |
| 11. 31 d.Hr. | Porunca de reconstruire a Ierusalimului |
| 12. 34 d.Hr. | Botezul lui Isus |



Matei 11:1-24; 13:53-58;
 Marcu 1:14,15; 6:1-6;
 14-20; Luca 3:19,20;
 4:14-30; 7:18-35;
 Hristos, Lumina Lumii,
 pp. 214-220; 231-243

Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Teminate

Învățând și vindecând

1 iunie



Text de memorat—Psalmii 103:1–3

„Binecuvântează, suflete, pe Domnul
și tot ce este în mine să binecuvânteze
Numele Lui cel sfânt! Binecuvântează,
suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din
binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădele-
gile tale, El îți vindecă toate bolile tale.”

DUMINICĂ

Chemarea de lângă mare (Luca 5:1-11)

ERA o dimineață devreme lângă frumoasa Mare a Galileii. Isus venise aici să petreacă un timp liniștit înainte să se adune poporul pentru a fi vindecat și a asculta minunatele cuvinte ale vieții pe care le împărtășea El.

După ce pescuiseră toată noaptea, Petru, Andrei, Iacov și Ioan vâsleau, îndreptându-și bărcile înapoi la țărm. Nu prinseseră nimic, iar Petru era descurajat. În timpul nopții, verificase năvoadele goale și se gândise la Ioan Botezătorul, care era în închisoare, și la preoții care Îl urau pe Isus. Iar faptul că nu prinsese niciun pește îi întărea tristețea. Viitorul nu se arăta deloc strălucitor.

După ce au vâslit la țărm, au curățat plasele de pescuit și le-au întins ca să se usuce. În curând, oamenii începură să se adune ca să-L asculte pe Isus, iar țărmul lacului se aglomeră. Apoi, Isus a pășit în barca lui Petru și i-a cerut acestuia să o îndepărteze de la țărm, astfel

încât toată lumea să-L poată vedea și auzi. Se adunaseră tot felul de oameni: bogați și săraci, bătrâni și tineri, rabini și oameni obișnuiți; iar Isus îi învăța din barca lui Petru. Când Isus a terminat de predicat, S-a întors către Petru și i-a cerut să vâslească până la apele adânci ale lacului și acolo să-și coboare năvoadele ca să prindă pește. Petru, care era un pescar experimentat, s-a gândit că va fi inutil să încerce din nou. Ba chiar l-a reamintit lui Isus că nu prinsese nimic toată noaptea. Ce s-a întâmplat totuși când a ascultat de îndemnul lui Isus? **Luca 5:5-7** □

Au ajuns cu bărcile înapoi în siguranță la țărm, iar Petru nici nu s-a apucat să ajute la descărcarea lor, ci a căzut la picioarele lui Isus, dându-și dintr-odată seama în parte cât de sfânt era Isus prin comparație cu natura lui păcătoasă. Apoi, când cei patru pescari au înțeles că Isus dorea ca ei să fie cu El tot timpul, au luat o decizie. Care a fost aceasta? Citește în **versetele 8-11** □

Aplicație: Petru a ascultat de îndemnul lui Isus de a merge să mai pescuiască o dată în ziua aceea, chiar dacă nu putea vedea niciun motiv pentru asta. N-ar trebui și noi să ascultăm la fel de cuvintele Lui din Biblie? Asta înseamnă să te încrezi în cuvântul Său. Asta înseamnă credința.

LUNI

Demonizați în biserică (Marcu 1:21-28)

CAPERNAUM era o cetate importantă, plină de viață, aflată pe țărmul nordic al Mării Galileii. Această așezare era un nod de trafic pentru multe locuri



Biblioteca

mea

Anul B
Nr. 22

sputine

din Palestina, precum și pentru alte țări. Lui Isus Îi plăcea să fie acolo când putea, deoarece putea întâlni numeroși călători aflați în trecere. Aceștia aveau să ducă vestea despre El, Mesia, și în alte locuri. Capernaum mai era numită și „cetatea Sa” (Matei 9:1). Sinagoga cetății era întotdeauna plină în Sabatele când predica El. Oamenii ascultau cu lăcomie de lucruri despre care nu mai auziseră vorbindu-se înainte. Isus le vorbea plin de convingere și cu autoritate din Scripturi – nu ca rabinii lor, care dădeau un sens, apoi ziceau că e posibil să aibă un sens diferit. Nu e de mirare că oamenii nu știau ce să creadă!

Un lucru era însă sigur. Satana era furios în legătură cu lucrarea pe care o făcea Isus. Acesta se găsea în sinagogă în fiecare Sabat, încercând să distragă atenția oamenilor de la Isus. El voia să semene în mintea lor îndoieli în privința Lui.

În timp ce vorbea, Isus privea întotdeauna fețele și acțiunile oamenilor din public. El putea să-și dea seama când conștiința cuiva se trezea brusc și dacă acea persoană asculta de Duhul Sfânt. El vedea când vreun om singur sau trist era mângăiat de cuvintele lui.

Într-o zi de Sabat, Isus explica faptul că El venise să-i elibereze pe oamenii controlați de Satana. Dintr-odată, un descreierat din mulțime sări în picioare și se îndreptă în viteză spre Isus. Ce striga acesta? **Marcu 1:24** ■

Acel sărman bărbat crezuse minciuna Satanei că putea să se bucure mai mult de viață dacă nu asculta de poruncile lui Dumnezeu. Acum, era sclavul Satanei, care îl trimisese la sinagogă în acea zi de Sabat ca să deranjeze adunarea. Însă cuvintele lui Isus despre eliberarea captivilor Diavolului au pătruns prin întunecimea minții omului acestuia, iar el își dori cu disperare să fie liber. Când a încercat să răspundă însă cuvintelor lui Isus, din gură i-au ieșit cuvintele Satanei. Isus știa exact ce se întâmpla. Va refuza El să-l ajute pe acel sărman om pentru că propriile lui alegeri au permis să fie sub controlul Satanei?

Aplicație: Nu te bucuri că Isus este capabil să te elibereze din puterea păcatului?



întrerupând predica. Bineînțeles, toți s-au îngrijorat imediat și au privit să vadă ce urma să se întâmple. Satana fusese deja învins în pustie; și de data aceasta, trebuia să se supună din nou lui Isus. Citește **Marcu 1:25,26**. ■

Satana a mai pierdut o bătălie, iar martorii, plini de uimire, și-au dat seama că Isus avea cu adevărat o mare putere. Mai mult ca niciodată, faima Lui s-a răspândit în lung și în lat. Dar mai mult decât puterea Sa vindecătoare, spiritul Său amabil și plin de simpatie era cel care îi atrăgea pe oameni să-L asculte.

În acel Sabat, Isus a vindecat și o femeie bolnavă. După ce a plecat din sinagogă, S-a dus împreună cu discipolii Lui acasă la Simon Petru, care locuia în Capernaum. Ce au găsit acolo și ce a făcut Isus imediat? **Versetele 29-31** ■

Este ușor să ne imaginăm cât de mult s-a bucurat acea doamnă să fie vindecată și să fie capabilă să-I slujească lui Isus și celorlalți membri ai familiei. Mai erau mulți alți oameni care aveau nevoie de ajutorul lui Isus. Dar fiindu-le frică de rabini, au așteptat asfințitul și au venit la El, înghesuindu-se peste tot în casa lui Petru, precum și în jurul acesteia. În noaptea aceea, Isus a stat treaz până târziu, vindecând și ajutând oamenii până la ultimul care avea nevoie. După ce stau treji astfel, unora le place să doarmă până târziu a doua zi. Asta a făcut și Isus? **Versetul 35** ■

Întorcându-se acasă la Petru duminică dimineață, oamenii au bătut în ușă, căutându-L pe Isus. Ucenicii s-au dus să-L caute și când L-au găsit I-au spus că oamenii Îl căutau. Isus îi iubea pe acești oameni, dar lucrarea Sa nu putea fi redusă la doar câteva locuri. Ce le-a spus Isus, prin urmare, ucenicilor Lui? **Versetele 36-38** ■

Aplicație: Timpul petrecut în rugăciune cu Tatăl Său ceresc era mai important și mai înviator pentru Isus decât câteva ore de somn în plus. Acesta este unul dintre lucrurile pe care Satana își dorește ca oamenii să nu le facă. El știe că timpul petrecut în fiecare zi în rugăciune și studiu biblic cu Isus ne înviorează și ne întărește pentru a rezista ispitelor lui.

Tu îți petreci timpul în fiecare zi în rugăciune și studiind personal și în privat Biblia? Dacă nu o faci, de ce nu începi astăzi?



MARȚI

Vindecând bolile oamenilor (Marcu 1:25-38)

În timp ce Isus vorbea unei mulțimi de oameni într-o zi de Sabat în sinagoga din Capernaum, un descreierat a luat-o la fugă spre El,



MIERCURI

Vindecarea unui lepros (Marcu 1:39-42)

Isus predica „în toată Galileea și scotea afară demonii”. Asta însemna că Satana avea parte continuu de eșecuri atunci când Isus porunca demonilor sau diavolilor Satanei să iasă din oameni. Acești diavoli sau spirite sunt îngerii răi ai Satanei. După ce erau izgoniți, Duhul Sfânt le lua locul.



Dintre toate bolile fizice, era una despre care oamenii considerau că este incurabilă și un blestem de la Dumnezeu. Este vorba de lepră, iar cel care avea boala era numit lepros. Nu ne putem imagina cât de oribilă este lepra. Leproșii trebuiau să-și părăsească familiile și casele. Nu aveau voie să intre în sinagogi și trebuiau să stea la distanță de toată lumea. Când se întâmpla să se apropie de oameni, li se cerea să strige: „Necurat! Necurat!” Singurii lor însoțitori era alți leproși. Toți aceștia erau tratați de parcă erau deja morți.

În Israel se găseau numeroși leproși, dar nu mai fusese vindecat niciunul de pe vremea lui Elisei, când Dumnezeu l-a vindecat pe Naaman, căpetenia păgână. Iar vindecarea aceea avusese loc doar prin credința în puterea de vindecare a lui Dumnezeu. În mintea unui lepros din timpul lui Isus creștea acel tip de credință. Acesta auzise că Isus vindecase pe fiecare bolnav care Îi ceruse ajutorul. O să-l ajute Isus pe el, un lepros? Cu cât se gândea mai mult la asta, cu atât mai sigur era că Isus o să-l vindece. Dumnezeu l-a condus pe acest lepros către locul din natură unde Isus îi învăța pe oameni. Privind de la distanță, L-a văzut vindecându-i pe oameni. S-a apropiat, uitând de reguli. Când oamenii l-au observat, s-au retras alarmati, iar el a continuat să înainteze. Nu-l vedea decât pe Isus, marea lui speranță. Ce a spus când a căzut la picioarele lui Isus? **Marcu 1:40** □ Apoi, Isus a spus doar patru cuvinte; însă aceeași putere care a creat lumile se găsea în cuvintele acelea și l-a vindecat pe lepros.

Aplicație: Aceeași putere încă este în Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia.

JOI

După vindecare (Marcu 1:43-45)

DOAR vorbind, Isus l-a vindecat pe lepros. Acesta era primul vindecat din timpul lui Elisei, cu 900 de ani înainte. Nu este de mirare că oamenii care au văzut minunea au fost uimiți și încântați!

Gândește-te însă cât de încântat trebuie să se fi simțit leprosul vindecat. Acesta era atât de fericit că fusese vindecat de acea boală oribilă încât voia să spună tuturor despre aceasta. De aceea, Isus i-a dat instrucțiuni stricte despre ce să facă înainte să spună cuiva. Care au fost instrucțiunile acelea? **Marcu 1:44** □

Era important ca bărbatul să se prezinte înaintea preoților înainte ca aceștia să fi auzit despre vindecare din altă parte. Preoții știau că Sinedriul Îl condamnase pe Isus. Și dacă ar fi auzit deja că El îl vindecase pe acest om, ar fi putut să nu recunoască faptul că fusese vindecat. Aceiași preoți care îi spusese că era lepros l-au examinat și acum. Au spus că nu mai avea lepră și au trecut în registru vindecarea lui. Acum, putea să se alăture din nou familiei și putea să vină să se închine alături de alții în sinagogă.

Isus îi spusese să nu spună altora despre vindecarea lui; gândindu-se însă că Isus era doar modest, s-a dus și a spus tuturor despre asta. Nu știa că astfel face rău lucrării lui Isus. Isus știa însă că dacă leproșii s-ar fi adunat în grupuri și L-ar fi căutat ca să fie vindecați, ar fi putut fi acuzat că încalcă legile sănătății date lui Moise, favorizând contactul leproșilor cu oameni sănătoși care ar fi putut lua boala. Astfel de grupuri chiar au venit la Isus și a trebuit să oprească învățăturile și vindecările pentru un timp scurt.

Între timp, acei preoți care l-au examinat pe leprosul vindecat au căzut serios pe gânduri. Trimițându-l pe lepros la preoți pentru a fi examinat, Isus urmase legea lui Moise. Nu era un călcător al legii. Mulți dintre ei erau convinși că El era Mesia. După ce S-a întors în ceruri, aceștia s-au numărat printre aceia care au depus mărturie cu curaj pentru El (Faptele Apostolilor 6:7).

Aplicație: Păcatul este ca lepra. Isus nu vindeca imediat alte boli, însă întotdeauna vindeca imediat lepra. Atunci când ne pocăim și cerem să fim izbăviți din păcat, El ne iartă și ne curăță imediat. Vrei și tu să fii eliberat din păcat?

VINERI

Printr-un acoperiș pentru a ajunge la Isus (Marcu 2:1-12)

Isus făcuse multe minuni în casa lui Petru după asfințitul zilei de Sabat când vindecase pe descreierat în sinagogă. A mai făcut o minune în casa lui Petru și mai târziu când s-a aflat în Capernaum. În zona aceea trăia un sărman neajutorat și paralytic. Acesta nu avea nicio speranță că se va face bine vreodată. La fel ca în cazul multor altora, boala lui fusese provocată de propriile alegeri greșite.



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Epemitate

Conducătorii religioși i-au spus că suferința lui era o pedeapsă de la Dumnezeu pentru păcatele lui. Nici nu-i de mirare că se simțea lipsit de speranță!

Apoi, prietenii lui i-au spus despre Isus și că El vindecase până și pe leproși. Prietenii l-au îndemnat să creadă că Isus îl putea ajuta și pe el. Bineînțeles, își dorea nespus să fie vindecat; dar își dorea și mai mult să primească asigurarea că păcatele îi erau iertate. Era paralizat și complet neajutorat, dar prietenii lui i-au spus că aveau să-l ducă ei la Isus, întins pe patul lui, ceea ce patru dintre ei au și făcut. Dar când au ajuns acasă la Petru, le-a fost imposibil să-și facă loc prin mulțime. Au încercat din nou și din nou. O, ajutorul era atât de aproape. Cum ar fi putut să renunțe?

„Vă rog, duceți-mă pe acoperiș”, a sugerat el, iar ei au făcut întocmai. Apoi, după ce au îndepărtat o porțiune din acoperiș, au coborât patul pe care zăcea întins bărbatul neajutorat în casă. Oamenii s-au dat la o parte ca să facă loc și, în cele din urmă, Isus și paralticul s-au privit în ochi. Care au fost primele cuvinte pe care i le-a adresat Isus? **Marcu 2:4,5** ■

De îndată, acel bărbat a fost eliberat de o mare încărcătură de vinovăție, în locul acesteia instalându-se pacea. În mulțimea care privea erau și niște cărturari, care, în gândurile lor, îl acuzau pe Isus de blasfemie, deoarece numai Dumnezeu poate ierta păcatele. Isus știa ce gândesc aceștia și le-a spus: „Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele.”

Versetele 6-11 ■ Apoi, mulțimea a privit cu uimire cum bărbatul s-a ridicat și a pășit, cărându-și patul.

Aplicație: Cu alte cuvinte, Isus este Dumnezeu – Dumnezeu Fiul. Iar El are puterea de a ne ierta și nouă păcatele și de a ne ajuta să trăim vieți curate și bune, care să-L onoreze. Bărbatul vindecat și familia lui bucurată erau atât de recunoscători, încât erau gata să-și dea viața pentru Isus. Suntem și noi așa?

Folosește indiciile pentru a rezolva rebusul

1. Isus vorbea din cu autoritate.
2. Acoperișul casei lui a fost îndepărtat astfel încât un paraltic să poată ajunge la Isus.
3. Preoții l-au acuzat pe Isus de pentru că iertase păcatele.
4. Isus învăța oamenii în timp ce stătea în lui Petru.
5. Mai mult decât orice, paralticul voia să știe că păcatele îi erau
6. Oamenii cu această boală trebuiau să strige “Necurat!”.
7. Isus a vindecat un om posedat de un demon în din Capernaum.
8. Sfatul conducător al evreilor care l-a condamnat pe Isus.
9. Petru era de meserie
10. Isus a vindecat-o pe mama lui Petru.
11. Isus mergea în sinagogă în fiecare
12. Cetate aflată pe țărmul nordic al Mării Galileii.
13. Mulți erau convinși că el era
14. Căpetenie păgână vindecată de lepră de către Elisei.
15. Timpul petrecut în era mai înviorator pentru Isus decât câteva ore de somn în plus.

Matci 8:1-4; 14-17;

9:1-8;

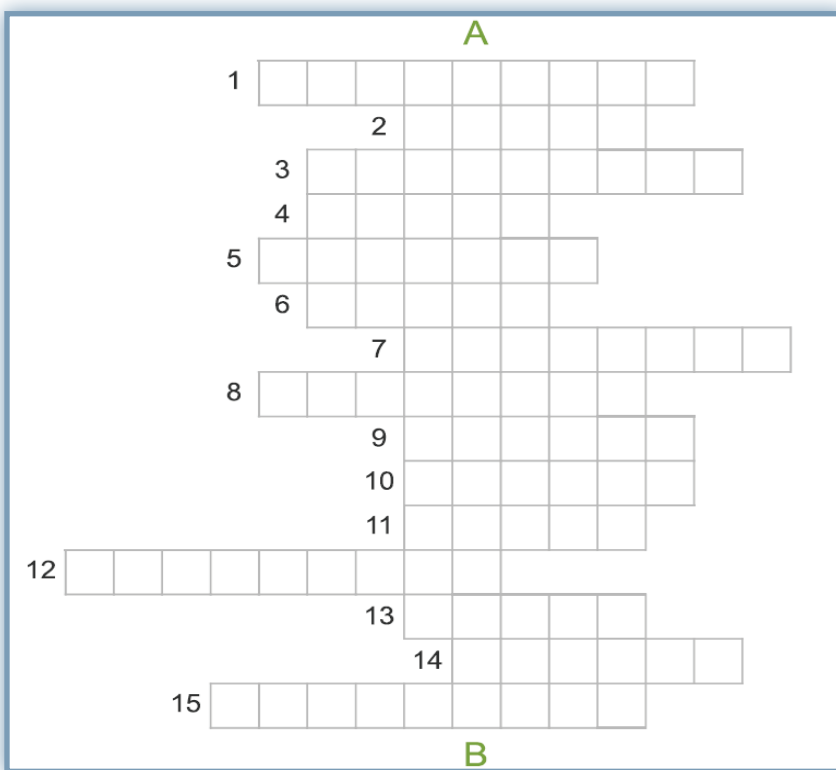
Marcu 1:21-2:12;

Luca 4:31-5:26;

Hristos, Lumina Lumii,

pp. 244-271

Referințe



16. A-B Isus i-a chemat pe Petru, Andrei, Iacov si Ioan să fie _____.
17. De ce crezi că a facut Isus pescuirea minunată?
 - a. ☐ Ca să-i asigure că Dumnezeu le va satisface nevoile în timp ce făceau lucrarea Lui.
 - b. ☐ Ca să-i învețe o lecție importantă: în loc să fie pescari, acum erau chemați să fie pescari de oameni.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Terminat

Alegerea ucenicilor

8 iunie



Text de memorat—Matei 16:24

„Atunci, Isus a zis ucenicilor
Săi: «Dacă voințe cineva să
vină după Mine, să se lepede
de sine, să-și ia crucea și să
Mă urmeze.»”

DUMINICĂ

Chemarea lui Matei (Matei 9:9)

CEI mai urâți evrei de către alți evrei erau cei care adunau taxele pentru romani. Aceștia erau numiți vameși, iar cuvintele „vameși” și „păcătoși” erau sinonime în mintea celor care îi urau. Niciun conducător religios nu credea că aceștia pot ajunge în împărăția lui Dumnezeu.

Vameșii nu doar că lucrau pentru romani, dar cei mai mulți dintre ei cereau mai mulți bani decât li se cerea să adune ca taxe. Aproape toți știau că aceștia păstrau banii suplimentari pentru ei înșiși. Acesta era motivul pentru care cei mai mulți dintre ei erau oameni bogați. Nici nu e de mirare că oamenii îi considerau trădători și hoți!

Pe unul dintre vameși îl chema Matei. Stătea la vamă și oamenii, probabil, îi aruncau priviri dure, disprețuitoare când treceau pe lângă el sau când își plăteau taxele. Matei însă era obișnuit cu asta.

Singurii lui prieteni erau familia lui și alți vameși, așa că trebuie să fi fost foarte surprins când Isus

S-a oprit într-o zi în dreptul lui. El îl auzise pe Isus vorbind, iar Duhul Sfânt îl îmboldea să se gândească profund la anumite lucruri. Își dorea să fi putut vorbi cu Isus, dar nu visase că asta s-ar fi putut întâmpla vreodată. De ce ar fi vrut Isus să aibă ceva de-a face cu un păcătos ca el?

Acel perceptor de taxe disprețuit nu știa că Isus îl observase deja și că știa lucrurile la care se gândea. Așadar, nu mică i-a fost mirarea când Isus S-a oprit în dreptul lui și i-a spus doar trei cuvinte. Care sunt acestea și ce a făcut Matei? **Matei 9:9** ■

Matei nu a făcut nimic diferit față de ce au făcut primii patru ucenici în acea dimineață după pescuirea minunată. „Au lăsat totul și au mers după El.” (Luca 5:11) La fel a făcut și Matei. El s-a încrezut în Isus că va avea grijă de toate nevoile lui, iar El a făcut asta (Luca 22:35).

Aplicație: De pe vremea când acei cinci ucenici au luat decizia de a-L urma, numeroși oameni, milioane probabil, au decis la fel. Nu trebuie să ne fie frică să renunțăm la tot ca să-L urmăm pe Isus.



LUNI

Ospățul lui Matei (Luca 5:27-39)

CÂND Isus l-a ales pe Matei, un vameș, să-I fie următorul ucenic, conducătorii religioși au folosit această ocazie ca să-i revolte

Biblia

mea spune
Anul B
Nr. 23

pe oameni împotriva Lui. Vameșii erau considerați trădători, deoarece strângeau taxe pentru romani.

Celălalt nume al lui Matei era Levi și, câteodată, este numit Levi-Matei sau doar Levi. Acesta a fost atât de bucuros să-L urmeze pe Isus, încât a dat un mare ospăț acasă la el ca să-L onoreze și și-a invitat rudele și mulți prieteni vameși. Conducătorii religioși voiau să-i îndepărteze de Isus și pe ucenicii Lui. Ce întrebarea le-au adresat acestora?

Luca 5:29,30 □

Isus le-a auzit întrebarea și a răspuns El Însuși. **Verse-tele 31,32** □ Acei lideri religioși erau ca oamenii care se simt bine și nu știu că sunt bolnavi și au nevoie de ajutor. Ei erau ca fumătorii care nu cred că au nevoie să asculte de sfatul doctorului și care pot ajunge să aibă un plămân distrus înainte să știe că ceva e în neregulă cu ei. Fariseii se supuneau cu mândrie în special față de regulile lor umane. Aceștia se simțeau mai îndreptățiți decât oamenii obișnuiți și erau siguri că, atunci când va veni Mesia, El și-i va dori pe aceștia să-I fie ajutoare importante în împărăția Lui.

Dar Mesia sosise deja. Isus dovedise că El era Mesia, Fiul lui Dumnezeu. El arătase conducătorilor religioși cât de mult aveau nevoie de El, dar ei tot credeau că sunt în regulă. Perceptorii de taxe și ceilalți „păcătoși” adunați la ospățul lui Matei din acea zi erau mult mai dotori să-L accepte pe Isus ca Marele lor Medic. Astfel, Isus îi putea ajuta să se pocăiască și să le vindece inimile păcătoase.

După aceea, conducătorii religioși s-au adresat ucenicilor lui Ioan Botezătorul și le-au spus că Isus și discipolii Lui petreceau în timp ce ei posteau. Ce le-a spus Isus, când aceștia au venit să-L întrebe despre asta? **Matei 9:14,15** □

Aplicație: Isus nu a spus că nu ar trebui să postim. Biblia descrie numeroase momente când poporul Lui a postit și încă o face în unele momente. Biblia ne vorbește însă și despre activități care sunt mai valoroase decât postul formal. Citește **Isaia 58:6,7**. □

puterea Lui să ne ajute ca întotdeauna să ne supunem și să avem încredere în El.

Cei mai mulți dintre farisei nu-L acceptau pe Isus ca Mesia al lor, așa că n-au primit niciodată puterea Lui de a avea încredere și de a se supune. În loc de aceasta, aceștia aveau propriul lor sistem de supunere. Predecessorii lor adăugaseră multe dintre regulile lor la Cele Zece Porunci perfecte ale lui Dumnezeu. Ei credeau că supunându-se acelor reguli se asigură că ascultă de Cele Zece Porunci. De exemplu, Isus plănuise ca supunerea față de porunca Sabatului să fie o încântare. Păzirea Sabatului trebuia să fie un semn special pentru toată lumea că ne închinăm doar Creatorului nostru. Dar din cauza numeroaselor reguli pe care fariseii le-au adăugat, păzirea Sabatului nu mai era deloc o încântare.

Sabatul este un timp special pentru a-L cunoaște pe Isus mai bine prin cuvântul Său și prin intermediul naturii. Dar, pentru oamenii care încercau să asculte de acele reguli umane, a devenit neplăcut. Nu puteau nici măcar să meargă mai mult prin natură, deoarece în una dintre acele reguli se preciza că în Sabat oamenii trebuie să parcurgă doar o distanță scurtă.

O altă regulă menționa că oamenii nu puteau să care nici măcar o batistă în Sabat deoarece acest lucru ar fi fost considerat muncă. Dar o puteau căra dacă

o prindeau de haine. Nu puteau aprinde un foc sau o lumină în Sabat, dar puteau angaja un păgân să o facă pentru ei.

Aplicație: În orice religie, oamenii pot face lucruri ciudate atunci când se supun unor reguli umane. Păzirea duminicii este un act de supunere față de o regulă umană populară, care nu se găsește în Biblie.



MARȚI

Regulile lui Dumnezeu vs. regulile omului

PENTRU unii dintre noi este ușor să se gândească astfel: dacă merg la școala de Sabat și la biserică, dacă dau zecime și daruri și nu fac lucruri „rele”, atunci Îl mulțumesc pe Dumnezeu și, astfel, merit să ajung în rai.

Numai că noi nu putem face nimic ca să merităm să ajungem în rai. Noi merităm să fim pierduți pentru totdeauna. Isus a plătit prețul pedepsei pe care o merităm noi și, în mărirea Lui iubire pentru noi, El ne oferă, ca pe un dar nemeritat, fericire și viață veșnică. Când ne vom da seama de aceasta, Îl vom iubi foarte mult și vom dori ca

MIERCURI

Grânele culese în Sabat (Matei 12:1-8)

DUPĂ serviciul de închinare în sinagogă într-o zi de Sabat, Isus și ucenicii Lui treceau printr-un câmp de grâu. Nu mâncaseră nimic, iar ucenicilor le era foame. Învățăturile lui Dumnezeu date prin Moise permiteau oamenilor înfometate care treceau printr-un câmp să mănânce destul cât să-și astâmpere foamea (Deuteronomul 23:24,25).

Prin urmare, ucenicii au cules câteva spice coapte, le-au frecat între mâini și au mâncat boabele în timp ce mergeau. De îndată, cei care îi spionau i-au acuzat de secerat și treierat grâne în Sabat. Ce prostie!

Răspunzând la acuză, Isus le-a reamintit de momentul când preotul i-a dat lui David pâinea specială din sanctuar. Pâinea aceea Îl simboliza pe Isus, care este Pâinea vieții, și doar preoții aveau voie să o mănânce. Dar nu era nimic altceva de mâncare, iar David era înfometat, așa că a mâncat-o. La fel, era corect și ca ucenicii să culeagă și să mănânce grâu când le era foame, chiar și în Sabat. Timpul sacru al Sabatului trebuia să fie o binecuvântare pentru popor și nu un obstacol în calea sănătății și fericirii lor. **Marcu 2:27** □

În ziua de Sabat, noi nu facem munci obișnuite care pot fi făcute în alte zile. Dar mergem în locuri și facem lucruri care ne îndreaptă mintea spre Isus. Suntem bucuroși când ne închinăm Lui la biserică, când ajutăm oameni bolnavi și când îi încurajăm pe alții. De asemenea, este plăcut să te regăsești în natură și să înveți despre lucrurile pe care El le-a creat.



Aplicație: Numeroși oameni numesc duminica ziua Domnului, deoarece ucenicul Ioan a spus că „era în Duhul în ziua Domnului” (Apocalipsa 1:10). Cu siguranță că și el s-a numărat printre ucenicii care au trecut prin câmpul cu grâne în acea zi de Sabat, culegând și mâncând boabe de grâu. Atunci când Isus a răspuns la plângerile fariseilor

în privința asta, Ioan L-a auzit spunând că El este „Domn al Sabatului”. Prin urmare, Ioan credea că ziua Domnului este Sabatul, nu duminica. **Versetul 28** □ Iar Sabatul lui Dumnezeu este veșnic. **Isaia 66:22,23** □

JOI

Planuri de viitor (Matei 12:9-14)

ÎNTR-O zi de Sabat, pe când se aflau pe un câmp cu grâne, Isus a arătat cât de prostești erau regulile fariseilor în privința Sabatului. După aceea, a precizat că El este „Domn al Sabatului”, arătând că ziua Domnului este Sabatul, nu duminica.

Însă lecția din câmpul cu grâne nu i-a oprit pe farisei. Într-un alt Sabat, Isus era la sinagogă, acolo aflându-se și un om cu mâna uscată, precum și fariseii. Isus știa că aceștia din urmă urmăreau să vadă dacă o să-l vindece pe acel bărbat în Sabat, ceea ce El a făcut. Ce i-a întrebare însă mai întâi pe farisei și ce încerca să-i învețe? **Matei 12:9-13** □



Asemenea minuni atrăgeau mulțimi de oameni la Isus. Aceștia veneau din Galileea și Iudeea, dar și din numeroase alte locuri. Nicăieri nu exista o sinagogă destul de mare care să găzduiască miile de oameni veniți să-L vadă și să-L asculte. Dar acest lucru nu a fost o problemă, căci Isus Își alegea ca locuri de întâlnire spațiile largi de lângă lac și zonele verzi întinse de pe pantele munților.

Acum avea nevoie de un astfel de loc pentru o întâlnire specială cu apropiații Lui. Timpul lui de pe pământ se scurta. În curând, avea să moară, să învie și să Se întoarcă în cer. Apoi, marea lucrare de a spune lumii despre El avea să fie dusă la îndeplinire de cei care Îl știau și Îl iubeau.

El voia să aleagă doisprezece ucenici speciali care să fie principalii lideri; aceștia urmau să fie numiți apostoli. Fiii lui Iacov erau numiți cei doisprezece patriarhi. Aceștia erau strămoșii celor douăsprezece triburi ale lui Israel, care ar fi trebuit să spună lumii despre venirea lui Mesia, dar care eșuaseră să facă asta.

Creștinii aveau să preia în curând locul israeliților ca misionari în lume, iar după întoarcerea lui Isus în cer, cei doisprezece apostoli aveau să fie conducătorii lor. Imaginează-ți numai cât de importantă avea să fie munca lor!

Acum era timpul alegerii acestor doisprezece apostoli. Așadar, Isus i-a luat pe cei mai apropiați ucenici la poalele muntelui, în apropiere de Marea Galileii. Lăsându-i să doarmă, El a urcat pe munte și S-a rugat toată noaptea pentru ei. **Luca 6:12** □

Aplicație: Vrei și tu să fii unul dintre ucenicii lui Isus? Prin tine, El vrea să-și arate mila și dragostea față de cei care au nevoie – chiar și pentru oameni pe care nimic nu-i recomandă. Iar îngerii așteaptă să ne ajute. Nu-i așa că este minunat?



VINERI

Rânduirea celor doisprezece (Marcu 3:13-19; Luca 9:57-62)

În zori, după ce S-a rugat toată noaptea, Isus i-a chemat pe ucenici de la poalele muntelui, unde dormiseră. Unii dintre ei își părăsiseră deja locurile de muncă pentru a-l

fi ucenici cu normă întreagă. Acum, avea să mai aleagă pe unii ca să ajungă la un total de doisprezece, după care avea să-i rânduiască pe toți ca apostoli.

Luca 6:13 

În timp ce Se pregătea să facă asta, un bărbat, pe care Isus nu-l invitasese, a cerut să fie inclus printre cei doisprezece. Acesta era înalt, arătos și avea multe talente, iar ceilalți discipoli erau siguri că avea să fie de mare valoare. Numele lui era Iuda Iscarioteanul.

Isus știa cât de nelegiuit avea să devină Iuda dacă nu se schimba. Știa și că discipolii ceilalți nu ar fi înțeles dacă nu l-ar fi acceptat, așa că a făcut-o. În afara de asta, Isus îl iubea pe Iuda și voia să-l ajute să-și învingă egoismul și, în cele din urmă, să fie salvat.

Apoi, după ce le-a spus despre munca lor ca apostoli, Isus i-a pus pe cei doisprezece să îngenuncheze în jurul Lui. Ceremonia a fost una foarte solemnă. Isus Și-a pus mâna pe capul fiecăruia în timp ce Se ruga pentru ei. Ce putere le-a dat după aceea? **Matei 10:1** 

Numele celor doisprezece apostoli sunt trecute în Matei 10:2-4, Marcu 3:16-19 și Luca 6:14-16. Numele Bartolomeu din fiecare listă este, probabil, un alt nume pentru Natanael (Ioan 21:2). Iar numele Tadeu din listele ce apar în Matei și Marcu este, probabil, pentru Iuda, fiul lui Iacov, din lista care apare în Luca.

Aplicație: Apostolul Ioan a spus că numele celor doisprezece apostoli se găsesc pe cele doisprezece temelii ale zidului Noului Ierusalim din cer (Apocalipsa 21:14). Prin urmare, aceștia au fost personaje foarte importante. Memorează-le numele din lista de mai jos. (După ce Iuda Iscarioteanul l-a trădat pe Isus și a murit, locul lui a fost luat de alt bărbat. Vezi Faptele Apostolilor 1:26).

Care ucenic sunt?

1. Mă îndoiam cu ușurință. Ioan 20:27 ____
2. Eu l-am trădat pe Isus. ____
3. Mă mai numeam și Levi. ____
4. Noi eram patru pescari. Matei 4:18-22 ____
5. Isus m-a văzut sub un smochin. Ioan 1:48 ____
6. Am fost primul căruia Isus i-a spus „urmează-Mă”. Ioan 1:43 ____
7. Am fost vameș (perceptor de taxe). ____
8. Isus ne-a numit „fiii tunetului”. Marcu 3:17 ____
9. Am fost un fanatic și îi uram pe romani. Luca 6:15 ____
10. Isus mi-a schimbat numele în Petru. ____
11. L-am adus pe fratele meu să-L vadă pe Isus. Ioan 1:40,41 ____
12. Isus a participat la un ospăț în casa mea, alături de mulți păcătoși. ____
13. Am cerut să fiu unul dintre ucenicii lui Isus. ____

Descifrează numele ucenicilor

- | | |
|----------------|---------------------|
| 14. CAOIV ____ | 20. AMIET ____ |
| 15. DAIU ____ | 21. ATEDU ____ |
| 16. NOIA ____ | 22. PLIFI ____ |
| 17. SIONM ____ | 23. DANREI ____ |
| 18. TEPUR ____ | 24. MAOT ____ |
| 19. VIOCA ____ | 25. MEUTOLOBAR ____ |

Cine a făcut fiecare regulă pentru Sabat? Notează cu „O” pentru oameni și cu „D” pentru Dumnezeu.

26. ____ Sfințește-l.
27. ____ Nu căra niciun lucru.
28. ____ Nu lucra.
29. ____ Nu aprinde niciun foc.
30. ____ Nu ajuta bolnavii.
31. ____ Gândește-te la Creator.
32. ____ Poți angaja pe cineva să muncească în locul tău.
33. ____ Nu te deplasa prea departe.
34. ____ Lucrează 6 zile pe săptămână.
35. ____ Sfințește duminica.
36. ____ Fă bine.
37. ____ Amintește-ți de ziua a 7-a.

Matei 8:18-22; 9:9-17;

12:1-21;

Marcu 2:13-3:19;

Luca 5:27-6:16; 9:57-62.

Hristos, Lumina Lumii,

pp. 272-297

Referințe



1000 d.Hr.

43



2000 d.Hr.

Finalitate

Binecuvântări din cer – 1

15 iunie



Text de memorat—Matei 5:3–6

„Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor! Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați! Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul! Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi saturați!”

DUMINICĂ

Anticiparea unui anunț (Matei 5:1)

Isus a ales doisprezece bărbați dintr-un grup mai mare de apropiați și i-a uns să fie apostoli. Mai târziu, vor fi și alți apostoli (precum apostolul Pavel), dar acești primi doisprezece apostoli aveau să fie conducătorii noii biserici creștine după întoarcerea lui Isus în cer.

Însă aveau nevoie de instruire pentru această lucrare importantă. Aveau nevoie să înțeleagă ce însemna acea împărăție la care făcuse referire Isus atunci când a spus: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.” (Matei 4:17) De asemenea, aveau nevoie să știe ce fel de locuitori se vor găsi în această împărăție.

După ce Isus i-a rânduit pe cei doisprezece apostoli, El i-a condus jos de pe munte pe plaja nisipoasă de la marginea lacului. Acolo se adunau deja mulțimi de oameni veniți de peste tot. Ei veniseră „ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor. (...) Și tot norodul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieșea o putere care-i vindeca pe toți”. (Luca 6:17,19) Ce scenă trebuie să fi fost aceea!

În curând, pe plaja îngustă

se adunaseră mult prea mulți oameni ca să-L vadă și să-L audă. Prin urmare, Isus și recent numiții apostoli s-au urcat înapoi pe munte, conducând mulțimile nerăbdătoare. Au găsit un loc cu iarbă, plat și deschis, unde oamenii puteau să stea confortabil în timp ce-L ascultau pe Isus.

Imaginează-ți că te afli în mulțimea aceea. Încă este dimineața devreme și o briză blândă mișcă iarba. Oamenii din jurul tău, precum și apostolii din jurul lui Isus, speră cu toții că El va face un anunț palpitant despre noua împărăție pe care o așteaptă.

Când Isus a fost gata să vorbească, mai întâi i-a privit pe cei doisprezece apostoli ai Lui (Luca 6:20). Aceștia erau în perioada de instruire, iar pentru ei era foarte important să cunoască ceea ce urma să spună El.

După aceea, El a privit mulțimea de oameni. Știa că ei voiau să audă despre Împărăția Lui și despre asta avea să și vorbească, dar nu urma să fie deloc ce așteptau ei. În schimb, a vorbit despre pregătirea pentru Împărăția Lui.

Aplicație: Ce este mai important – să ai măreție lumească sau să te pregătești pentru împărăția cerească?

LUNI

Cei săraci în duh (Matei 5:2,3)

MULȚIMEA de pe versantul muntelui se aștepta ca Isus să le spună despre Împărăția Lui și când anume avea să o întemeieze. Dar El știa că mai întâi aveau nevoie să cunoască ce fel de locuitori urmau să se regăsească în Împărăția Lui. Toți cei prezenți erau siguri că Mesia îi va elibera de

Biblia

mea

Anul B
Nr. 24

spune

romani. Sărmanii oameni priveau înainte spre o viață când aveau să trăiască în conace și nu în colibe. Se așteptau să aibă parte de multă mâncare și să nu le mai fie foame niciodată. De asemenea, sperau să poarte haine frumoase, scumpe, cum purtau împărații. Atunci nu vor mai avea nevoie de haina dintr-o singură bucată cu care se înfășurau atât ziua, cât și noaptea. Mai credeau că vor avea în cele din urmă destul timp ca să se odihnească și nu trebuiau să mai muncească atât de greu.

FERICIRILE

Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!

Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați!

Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!

Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!

Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!

Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!

Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe proroci care au fost înainte de voi.

Matei 5:3-12

Cărturarii și fariseii erau siguri că ei vor ocupa pozițiile cele mai importante în noua împărăție. Aceștia nu aveau nicio îndoială că le meritau, deoarece au încercat cu mare grijă să asculte de numeroasele lor reguli suplimentare.

Toți cei care se găseau pe versantul muntelui în ziua aceea se gândeau la un viitor minunat pentru poporul lor. Isus știa însă

MARȚI

Cei care plâng (Matei 5:4)

PE versantul ierbos al unui munte, cu vedere la Marea Galileii, Isus încerca să șteargă ideile false din mințile oamenilor, descriindu-i pe oamenii care se vor putea regăsi în Împărăția Lui. Ce a spus Isus după ce a vorbit despre cei săraci în duh? **Matei 5:4** ■

Oamenii care plâng pot ajunge fericiți atunci când sunt mângâiați. Prin plângere, se referea El la a merge de colo-colo cu fețe lungi și triste? Bineînțeles că nu! El vrea ca noi să fim fericiți. Când citim relatarea vieții lui Isus, vedem cu câtă tandrețe și tărie ne iubește, chiar dacă viețile noastre nelegiuite sunt atât de diferite de viața pură și curată pe care a dus-o El. Dacă ne gândim la sacrificiul Său de sine și generozitatea dovedită prin venirea Sa ca să ne salveze, ar trebui să ne pară rău pentru viețile noastre pline de păcate, dorindu-ne să fim ca El.

Isus îi mângâie pe aceia cărora le pare cu adevărat rău pentru lucrurile greșite pe care le-au făcut. El nu vrea ca noi să ne gândim mereu la alegerile greșite și să devenim astfel descurajați. Așadar, atunci când ne pare cu adevărat rău și vrem să-L iubim pe Isus și să ne supunem Lui datorită iubirii Sale pentru noi, El ne va ierta cu bucurie. **1 Ioan 1:9** ■ Cât de fericiți putem fi că nu mai trebuie să ne simțim vinovați pentru acele păcate!

Dumnezeu Tatăl, de asemenea, dorește să-i mângâie pe cei care se întristează când li se întâmplă lucruri rele sau când mor cei dragi. El este numit „Părintele îndurărilor și Dumnezeuul oricărei mângâieri”. Ce trebuie să facem când Dumnezeu ne mângâie? **2 Corinteni 1:3,4** ■

În loc să fim triști pentru că păcatele noastre Îl rănesc pe Isus, cel mai bun și mai loial Prieten al nostru, câteodată suntem triști doar pentru că noi înșine suferim din cauza consecințelor unor lucruri greșite pe care le-am făcut. Este însă aceasta acel tip de întristare despre care vorbește Isus în predica Lui? Crezi că El îi mângâie pe oamenii care manifestă o astfel de tristețe?

Aplicație: În mulțimea aceea care Îl asculta pe Isus se găseau și cărturari și farisei, dar aceștia erau prea mândri ca să plângă din cauza păcatelor lor. Mulți oameni încă au aceeași problemă. Mândria este păcatul cel mai greu de învins. Nu-l lăsa să facă parte din viața ta.

că ei nu-și dădeau seama că fiecare dintre ei se născuse în împărăția Satanei. Fiecare dintre ei trebuia să aleagă să o părăsească și să „se nască din nou” pentru a fi un locuitor al împărăției cerurilor.

Apoi, Isus a început să le spună despre cum trebuie să fie locuitorii împărăției cerurilor. „Ferice de cei săraci în duh”, a spus, „căci a lor este Împărăția cerurilor.” Cei care sunt „săraci în duh”, care realizează că nu au nimic bun în ei înșiși, dar au nevoie de Duhul Sfânt, pot veni la Isus pentru a fi „născuți din duh”. De-abia după aceea vor putea ei să intre în Împărăția cerurilor. Cei care consideră că ei sunt „destul de buni” nu simt că au nevoie de Isus, așa că nu vin la El și nu primesc binecuvântările Lui. **Ioan 3:5,6** ■

Aplicație: Atunci când Duhul Sfânt locuiește în noi, El ne conduce. Iar atunci când suntem conduși de Duhul lui Dumnezeu, suntem copiii lui Dumnezeu. Atunci „Împărăția cerurilor este a noastră.” **Romani 8:9,14,16,1** ■



MIERCURI

Cei blânzi (Matei 5:5)

PREDICA lui Isus din ziua aceea este numită Predica de pe Munte, iar prima partea a ei poartă denumirea Feririle. Din acest motiv, acel munte este numit câteodată Muntele Feririlor (engl. „Mount of Beatitudes”). În limba engleză, cuvântul „beatitude” vine din cuvântul latin care înseamnă „fericire”. Noul Testament a fost scris în limba greacă, iar în greacă, cuvântul folosit înseamnă, de asemenea, „fericire”. Așadar, dacă în Biblia voastră citiți „binecuvântat”, gândiți-vă că este „fericit”, pentru a înțelege mai deplin ce a spus Isus.

De ce este important să știm asta? Deoarece predica lui Isus este despre a fi fericit. În împărăția despre care vorbește El nu se găsesc decât oameni fericiți. Iar acea împărăție, a spus El, „este înăuntrul vostru”. (Luca 17:20,21)

În predica Sa, Isus ne învață cum să avem fericire în noi în Împărăția Sa formată din oamenii credincioși de pe pământ și cum să fim pregătiți să mergem cu El când va veni să ne ia în Împărăția slavei Sale din cer. Următoarea fericire ne prezintă procesul prin care

putem să îndeplinim aceasta. Isus a spus:

„Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul.” Prin această binecuvântare, El cita din ceea ce David

a fost inspirat să scrie într-un psalm cu mai bine de o mie de ani înainte. Acest psalm îți spune să nu te îngrijorezi din cauza oamenilor nelegiuți, care pot lucra împotriva ta și pot chiar să încerce să te ucidă. În loc de aceasta, „încrede-te în Domnul și fă binele; ... nădăjduiește în El... fiindcă cei răi vor fi nimiciți; ... dar cei blânzi moștenesc pământul,... și moștenirea lor ține pe vecie”. (Psalmii 37:1-18)

Cât de minunat! Cei blânzi au un motiv bun să fie fericiți, chiar și când sunt disprețuiți și necazurile îi înconjoară. Blândețea lor este asemănătoare iubirii descrise în **1 Corinteni 13:4-7** ■

Isus este cel mai bun exemplu al nostru de blândețe. El a fost „disprețuit și părăsit” de oamenii pe care venise să-i salveze, totuși „n-a deschis gura deloc” (Isaia 53:3, 7). El nu S-a certat și nici nu S-a apărat. El a fost „blând și smerit” (Matei 11:29).

Aplicație: Oamenii lumești consideră blândețea o adevărată slăbiciune; dar blândețea este o putere adevărată pe care Dumnezeu o prețuiește. Ai nevoie de mai multă tărie când te înfurii pentru că ai fost tratat greșit, sau când îți controlezi temperamentul și ești răbdător și împăciuitor? Putem fi răbdători și blânzi atunci când Isus trăiește în noi. Noi Îi putem spune lui Dumnezeu problemele noastre, iar El ne va ajuta să știm ce să facem.

JOI

Înfometați și însetați (Matei 5:6,7)

FERICIRILE ne descriu ce fel de oameni se vor regăsi în Împărăția lui Isus. Am studiat trei dintre acestea. În a patra, El a spus că oamenii care sunt înfometați și însetați după neprihănire vor fi fericiți și „săturați”.

Ce înseamnă aceasta? Știm cum ne simțim când suntem înfometați și însetați. Isus însă nu vorbea despre alimente și apă, ci despre dorința intensă de a-L cunoaște, de a deveni ca El și de a fi cu El în Împărăția Sa. Cum ajungem să-L cunoaștem pe Isus dacă nu este aici? Putem să-L cunoaștem prin Cuvântul Său – Biblia. El este atât pâinea vieții, cât și apa vieții. El ne satisface foamea și setea spirituale. **Ioan 6:35** ■

Când citim Biblia, ar fi bine să ne rugăm ca Duhul Sfânt să ne învețe și să ne ajute să ne dezvoltăm tot mai mult asemenea lui Isus. În felul acesta, El ne poate satisface „foamea și setea pentru neprihănire”, deoarece El este Neprihănirea noastră. **Jeremia 23:6** ■

Nu este de mirare că Satana încearcă să ne umple mințile și timpul cu orice numai să nu învățăm mai mult despre Isus! Acesta este un alt motiv pentru care să spunem alături de David: „Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei.” (Psalmii 16:8) Următoarea fericire este despre milă și menționează că dacă vom manifesta milă, vom primi milă. Să fii milos înseamnă să fii blând cu oamenii care sunt sărmani, care suferă sau sunt tratați cu cruzime. Înseamnă să-i tratăm pe alții așa cum i-a tratat Isus pe oameni, chiar dacă gândim că nu merită. Un cuvânt sau o privire blânde pot încuraja pe cineva. Când facem aceste lucruri este ca și cum I le-am face Lui. **Matei 25:40** ■

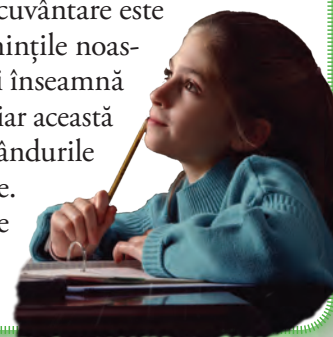
Aplicație: Ce s-ar fi întâmplat dacă lui Isus nu I-ar fi fost milă de noi? Lumea noastră nu ar fi avut nicio speranță, iar noi am fi fost pierduți pentru totdeauna. Dacă nu arătăm milă față de alții, poate Isus să arate milă față de noi? Citește răspunsul în **Iacov 2:13**. ■ Noi vom avea parte de toată mila pe care o vom arăta față de alții.

VINERI

Cu inima curată (Matei 5:8)

FERICE de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.” Această binecuvântare este despre ce se întâmplă în mințile noastre, deoarece cuvântul „inimă” aici înseamnă minte. Cu mintea noastră gândim, iar această binecuvântare ne reamintește că gândurile noastre trebuie să fie curate și pure.

Este ușor să ai gânduri curate în această lume nelegiuită? Nu.



Lucrurile rele pe care le vedem sau le auzim, ce ne pot face să avem gânduri greșite, sunt peste tot în jurul nostru. Biblia spune că ceea ce gândim ne face ceea ce suntem. **Proverbele 23:7, prima parte** 

Satana are nenumărate modalități prin care ne îndepărtează mințile de la a fi pure. Reclame, TV, jocuri video, filme, muzică, reviste și cărți și multe altele. Toate aceste lucruri pot să-și facă loc în sufrageriile și în dormitoarele noastre. Iar gândurile păcătoase pe care le produc rămân lipite în mințile noastre ca smoala.

Felul în care ne hrănim mințile seamănă cu hrănirea corpurilor noastre. Cu ce fel de hrană îți hrănești mintea? Știi că o hrană greșită îți poate da o dependență mai mare decât drogurile sau alcoolul? Iar toată voința pe care o are un om nu poate distruge această dependență fără ajutor continuu din partea lui Isus.

Unele gânduri care ne pătrund în minte își fac culcuș acolo. Gândurile rele provenite din lucrurile pe care le vedem sau din cuvintele prostești și glumele murdare pe care le auzim sunt ușor de reținut, iar dacă le împărtășim și altora, îl ajutam pe Satana să-și facă treaba.

Isus a fost însă diferit. El nu și-a lăsat mintea să aibă gânduri murdare. Cum am putea să fim ca Isus? Atunci când Alegem să-L urmăm pe Hristos și ne rugăm să ne naștem din nou, Duhul Sfânt ne transformă (ne schimbă) prin reînnoirea minților noastre (Romani 12:2). Isus locuiește în noi atunci când permitem minții Lui să fie în noi (Filipeni 2:5). După aceea, putem fi diferiți de lume și putem avea gânduri curate deoarece „avem gândul lui Hristos” (1 Corinteni 2:16).

Aplicație: Se poate întâmpla ca în unele momente să ai gânduri greșite, deoarece Satana nu va înceta să se lupte pentru mintea ta (Romani 7:23). Când se întâmplă aceasta, roagă-te (în mintea ta) și cântă sau citează din memorie versete din Biblie. Isus te va ajuta să înlocuiești gândurile rele cu altele bune și să-ți păstrezi mintea curată.

Completează spațiile goale:

1. Ferice de cei săraci în duh, căci ____
2. Ferice de cei ce plâng, căci ____
3. Ferice de cei blânzi, căci ____
4. Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ____
5. Ferice de cei milostivi, căci ____
6. Ferice de cei cu inima curată, căci ____
7. Ferice de cei împăciuitori, căci ____
8. Ferice de cei prigonți din pricina neprihănirii, căci ____
9. Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că ____; căci tot așa au prigonit pe prorocii care au fost înainte de voi.

- | | |
|--|---|
| A. ei vor fi săturați! | F. a lor este Împărăția cerurilor! |
| B. ei vor fi mângâiați! | G. ei vor moșteni pământul! |
| C. ei vor avea parte de milă! | H. ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu! |
| D. ei vor vedea pe Dumnezeu! | I. a lor este Împărăția cerurilor! |
| E. răsplata voastră este mare în ceruri. | |

Omul cel mai blând

10. Cine este cel mai blând (cel mai smerit) om care a trăit vreodată? (Numeri 12:3) ____ De ce crezi că este numit cel mai blând om? ____

Dorințe noi!

11. Atunci când începem să semănăm mai mult cu Isus, unele lucruri ne vor plăcea mai mult, iar altele ne vor dispăcea. Notează cu „P” lucrurile care ne vor plăcea și cu „D” cele care ne vor dispăcea.

- | | |
|--|------------------------------------|
| a. ____ Comportament nepăsător | p. ____ Să fim lipsiți de respect |
| b. ____ Cariera | q. ____ Să-i ajutam pe alții |
| c. ____ Studiul biblic | r. ____ Să avem gânduri murdare |
| d. ____ Comportamentul prostesc | s. ____ Să folosim cuvinte murdare |
| e. ____ Generozitatea | t. ____ Să avem gânduri curate |
| f. ____ Egoismul | u. ____ Să ne rugăm |
| g. ____ Blândețea | v. ____ Să fim mândri |
| h. ____ Să spunem cuvinte blânde | w. ____ Să fim martori |
| i. ____ Să ne uităm la TV, să jucăm jocuri video | |
| j. ____ Să învățăm despre natură | |
| k. ____ Să fim responsabili | |
| l. ____ Să mergem la biserică | |
| m. ____ Să ne uităm la filme | |
| n. ____ Să irosim timpul | |
| o. ____ Să ne rugăm în familie | |

Matci 5:1-8;
Hristos, Lumina Lumii,
pp. 298-302;
Cugetări de pe Muntele
Fericirilor, pp. 1-27
Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Binecuvântări din cer – 2

22 iunie



Text de memorat—Matei 5:7-10

„Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă! Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu! Ferice de cei prizoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!”

DUMINICĂ

Pacificatorii (Matei 5:9)

Ați observat că fericirile sunt ca niște cărămizi? Începând cu a doua, fiecare se potrivește peste cea anterioară și ne ajută să înțelegem cum oamenii devin creștini – cum trec din zona de influență a Satanei de partea lui Isus în acest război dintre ei. Mai întâi, fericirile ne spun despre cei săraci în duh, care își recunosc nevoia de Isus, și despre cei ce plâng din cauză că păcatele lor L-au rănit pe El. După aceea, ne conduc pas cu pas pentru a deveni creștini sinceri, cu inima curată. În următoarea fericire, aceștia sunt numiți „fii lui Dumnezeu”, deoarece ei sunt pacificatori. **Matei 5:9** □

Isus este Domn al păcii (Isaia 9:6). Nașterea Lui a adus pacea pe pământ. Din acest motiv, îngerii cântau „Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui” (Luca 2:14). Atunci când luăm decizia de a nu mai păcătui și învățăm să-L iubim cu adevărat pe Isus și să-L copiem, vom avea și noi această pace cerească.

Pacea aceasta ne va ajuta să ne înțelegem cu oamenii și îi va ajuta și pe alții să se înțeleagă între ei. Dar va face chiar și mai mult de atât. Atunci când suntem împăcați cu Dumnezeu și cu cei din jurul nostru, vom vrea ca alții să-L cunoască pe Isus și să aibă și ei parte de pacea Lui în viețile lor tulburate. Pacea este unul dintre darurile prețioase pe care Isus vrea ca noi toți să le avem. Iar cei care din dragoste vor asculta de legea Lui o vor avea. **Psalmii 119:165** □

Indiferent ce se întâmplă cu noi și unde ne găsim sau ce facem, dacă Isus trăiește în noi, putem avea această pace. Nu la fel stau însă lucrurile cu cei nelegiuți. Acestora nu le place să asculte de legea lui Dumnezeu și, bineînțeles, din acest motiv sunt nelegiuți. Pentru ei nu există pace. **Isaia 57:21** □ Revolta lui Satana din cer a distrus pacea perfectă de acolo. Dar aceasta nu va mai fi distrusă niciodată. Oamenii care vor fi în cer au fost mai întâi pacificatori aici pe pământ.

Aplicație: Lumea nu poate înțelege acest tip de pace pe care o au copiii lui Dumnezeu. Numai Isus poate oferi această pace. Ce le-a spus El apostolilor Lui despre asta înainte să moară pentru noi? **Ioan 14:27** □

LUNI

Bucuroși de prigonire (Matei 5:10-12)

PACEA despre care a vorbit Isus în cea de-a șaptea fericire îi va întări pe urmașii Săi să treacă prin necazurile despre care a vorbit după aceea. Despre ce fel de necazuri a vorbit El? **Matei 5:10** □

Biblia

mea

Anul B
Nr. 25

spune

Să fi prigonit datorită neprihănirii este mult diferit față de a fi pedepsit pentru că ai făcut ceva greșit. Apostolul Petru L-a auzit pe Isus declarând cea de-a opta fericire. Nu a uitat-o și mulți ani după aceea a scris: „Căci este mai bine, dacă așa este voia lui Dumnezeu, să suferiți pentru că faceți binele decât pentru că faceți răul!” (1 Petru 3:17)

De asemenea, Petru a scris: „Chiar dacă aveți de suferit pentru neprihănire, ferice de voi!” (versetul 14) Însă de ce trebuie să sufere prigoană cineva din cauza neprihănirii? Petru a explicat că oamenii nelegiuți gândesc că este ciudat ca oamenii neprihăniți să nu trăiască la fel ca ei. Din acest motiv, Petru a scris că ei vor spune lucruri rele despre cei neprihăniți (1 Petru 4:4). Despre asta a vorbit Isus după aceea. El a spus că oamenii răi vor spune tot felul de lucruri neadevărate și răutăcioase împotriva urmașilor Lui. **Matei 5:11** ■ Cei mai mulți oameni preferă ca despre ei să se spună numai lucruri bune. Ce avertisment ne-a dat însă Isus în privința asta și ce ne-a spus să facem? **Luca 6:26-28** ■

Privind în viitor, Isus știa că apostolii Săi, precum și mulți alții care ascultau în ziua aceea, vor suferi din cauza persecuțiilor despre care vorbea El. La fel se va întâmpla și cu alții care vor trăi mai târziu. Persecuțiile acelea aveau să vină mai întâi din partea conducătorilor religioși ai propriului popor, dar și din partea Romei păgâne. Apoi, timp de mai bine de o mie de ani, acestea au fost îndeplinite de Roma papală. Aceasta a fost o perioadă de mare putere pentru papalitate și de întuneric pentru lume.

Aplicație: „De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigoșiți.” (2 Timotei 3:12) Dar Isus va fi de partea noastră, după cum a spus: „Harul meu îți este de ajuns.” (2 Corinteni 12:9)

Persecuția se întâmplă deja în unele locuri. Așadar, din ce motiv a spus Isus că ar trebui să ne veselim și să ne bucurăm atunci când vom fi persecutați? **Matei 5:12** ■

MARȚI

Sare și lumină (Matei 5:13-16)

I SUS a vorbit despre urmașii Lui că vor fi persecutați din cauza neprihănirii, pentru că trăiesc drept și, de asemenea, pentru că îi învață pe alții ceea ce spune Biblia despre a trăi drept. Îndeplinirea acestei lucrări îi face pe oamenii lui Dumnezeu „sarea pământului”. Pentru ca sarea să-și facă treaba, trebuie să fie amestecată cu alte alimente. Creștini fiind, noi trebuie să ne amestecăm cu oamenii și să fim blânzi cu ei. După aceea, Îl vor putea vedea pe Isus în inimile noastre și-și vor dori să fie mai mult ca El.

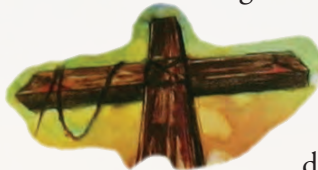
Isus a spus totuși că atunci când sarea își pierde gustul, nu mai este bună de nimic. La fel se întâmplă și cu oamenii pentru care dragostea lui Isus

nu mai face parte din viața lor. Poate că ei citeșc Biblia zilnic și dau daruri în fiecare Sabat, dar dacă nu au dragostea lui Isus în inimile lor, atunci nu au nimic. **1 Corinteni 13:2,3** ■

În timp ce Isus vorbea mulțimii în dimineața aceea, razele soarelui au alungat umbrele și au strălucit peste sătucurile de pe colinele din jur. El S-a folosit de acea luminare a zonei rustice pentru a învăța o lecție de neuitat. Apostolii proaspăt rânduiți ai lui Isus stăteau în apropierea Lui; privindu-i, le-a spus: „Voi sunteți lumina lumii.”

De fapt, Isus este adevărata lumină a lumii, dar El a ales oameni pentru a reflecta lumina caracterului Său iubitor. Asemenea unei lumânări într-un sfeșnic sau ca razele soarelui peste acele sătucuri de pe colinele din apropiere, ei trebuiau să arate prin viața lor cum este Isus. **Matei 5:14-16** ■

Aplicație: Și viețile noastre trebuie să dea mărturie despre cum este Isus, mai ales că atât de mulți oameni sunt în întuneric și nu își dau seama de dragostea lui Isus pentru noi sau despre



dorința Sa de a ne salva de păcate. Îngerii așteaptă să ne folosească pentru a le da lumină și ca să le spunem despre Isus și puterea Lui de a salva. Dragostea noastră, blândețea și

răbdarea manifestate când lucrurile nu merg cum ne dorim, precum și rezistarea în fața ispitelor și a luării de atitudine pentru Dumnezeu – toate acestea sunt luminile care strălucesc și îi atrag pe oameni la Isus. Nu vrei să alegi din nou să-L lași pe Isus să trăiască în tine, să-ți controleze viața astfel încât să fii o lumină pentru El azi?



MIERCURI

Împlinirea legii (Matei 5:17-20)

C U cât Isus spunea mai multe în predica Lui, cu atât mai mult fariseii erau siguri că El încerca să distrugă legea. El știa ce gândeau ei, așa că a spus: „Să nu credeți că am venit să distrug Legea și Prorocii. Nu am venit să distrug, ci să împlinesc.”

Legile despre sacrificiile ce simbolizau moartea lui Isus ca adevăratul Miel al lui Dumnezeu aveau să se „împlicească” în curând prin moartea Sa. Acele legi și celelalte daruri și sărbători – cuvintele scrise ca să fie martore împotriva lor (Deuteronomul 31:24-26) – aveau să fie nimicite când Isus urma să fie pironit pe cruce (Colo-





seni 2:14). Însă legea lui Dumnezeu, Cele Zece Porunci, nu au fost nimicite la cruce. Acestea nu fac parte din zapisul scris de Moise. În loc de asta, acestea au fost enunțate de Însuși Dumnezeu pe Muntele Sinai, fiind apoi scrise cu propriul Său deget pe două table de piatră (Exodul 31:18).

De asemenea, aceste două table de piatră nu au fost așezate „lângă chivot”, cum s-a întâmplat cu cartea legilor scrise de Moise. În schimb, ele au fost puse în chivot. Apoi, capacul chivotului, numit capacul milei, a fost așezat deasupra. **Exodul 40:20** □

Deasupra capacului milei se găsea o lumină supranaturală numită Șekina, un simbol al prezenței lui Dumnezeu peste Cele Zece Porunci ale Lui, care mărturisesc despre felul cum funcționează guvernarea Sa – în cer și pe pământ. Asta înseamnă că o lege care este schimbată ar putea să nu fie o lege a lui Dumnezeu. Isus nu a încălcat legea lui Dumnezeu. Citește **Psalmii 119:126** □

Simbolul prezenței lui Dumnezeu pe capacul milei arată că El este milos și ne iartă când ne mărturisim păcatele. Biblia spune că păcatul înseamnă încălcarea legii lui Dumnezeu (1 Ioan 3:4). Dar dacă nu există lege, sau dacă scopul ei s-a încheiat la cruce, cum cred unii oameni, atunci nu poate exista neascultare și, prin urmare, nici păcat (Romani 4:15). Dar noi știm că păcatul există și vedem asta în lumea din ziua de azi. Cât de ciudat și de prostesc să crezi că legea lui Dumnezeu poate fi desființată.

Aplicație: Așadar, cum a împlinit Isus legea fără să o desființeze sau să o elimine? El i-a împlinit cerințele așa cum și tu ai împlinit cerințele de la școală în clasa a treia fără să o desființezi. Ascultând în mod perfect de lege, Isus a arătat cât de importantă este. Iar El ne promite că ne-o va scrie în mințile noastre, astfel încât și noi să ne supunem ei. **Isaia 42:21** □



JOI

Creșterea legii (Matei 5:21-37)

Isus îi ajuta pe oameni să înțeleagă sensul real al Celor Zece Porunci. Cum crezi că s-au simțit fariseii când a explicat că uciderea oamenilor începe cu ura? Aceștia Îl urau pe Isus și plănuiau să-L ucidă. **Matei 5:21,22** □

Rodul răutății, al urii și al răzbunării este moartea – chiar dacă credem că nu vom uide vreodată pe cineva. Dacă iubim oamenii, așa cum Isus i-a iubit, atunci nu îi vom urî.

Ne vom ruga pentru ei și vom face tot ce putem mai bine pentru a rezolva toate problemele pe care le avem cu ei, ca să-i câștigăm de prieteni. Acest lucru nu este întotdeauna ușor, dar Isus ne dă curajul de care avem nevoie, atunci când alegem să ne supunem Lui. **Versetele 23,24** □



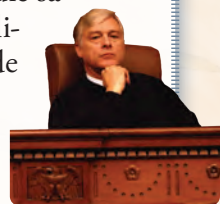
După aceea, Isus a vorbit despre a șaptea poruncă, care este valabilă atât pentru oamenii celibatari, cât și pentru cei căsătoriți. Căsătoria și Sabatul sunt daruri oferite lumii noastre încă de la început, iar Satana face tot ce poate ca să le distrugă. O modalitate prin care distruge căsătoria este prin ispitirea oamenilor de a nu asculta de porunca a șaptea, iar acea neascultare începe în minte. **Versetele 27,28** □

Nu e de mirare că este atât de important să ai mintea pură! Isus a spus că mai bine ne-am pierde ochii și mâinile decât să-l lăsăm pe Satana să le folosească pentru a ne conduce la gânduri greșite și care cedează ispitelor. **Versetele 29,30** □

În continuare, Isus a vorbit despre înțelesul adevărat al poruncii a treia. Sunt numeroase căi prin care putem să luăm „numele Domnului în deșert”. Nu trebuie să folosim numele lui Dumnezeu într-un fel neglijent, lipsit de evlavie, sau să-l folosim alături de cuvinte lipsite de sens, cum sunt expresiile vulgare. Să juri (promiți) în sala de judecată că vei spune adevărul nu înseamnă să iei în deșert numele lui Dumnezeu.

Sunt multe modalități prin care nu ascultăm de a noua poruncă, cea despre depunerea unei false mărturii. Ca să minți, câteodată nu trebuie să spui niciun cuvânt. Orice decepție – până și complimentele sau exagerările, ori doar o privire, o mică mișcare cum ar fi să înclini capul pentru aprobare sau să-l clatini negând, comportamentul inocent când știi că ești vinovat – toate acestea sunt modalități prin care putem minți.

Aplicație: Dacă ne-am aminti să ne întrebăm dacă Isus ar vorbi așa, dacă S-ar comporta așa sau dacă ar gândi așa, ne-am schimba multe dintre cuvintele și acțiunile noastre. Gândește-te la asta.



VINERI

Mergi două mile (Matei 5:38-48)

PROBABIL că oamenii aflați pe versantul muntelui care Îl ascultau pe Isus în acea dimineață de vară au rămas mult pe gânduri. Ceea ce auzeau era atât de diferit de învățăturile cărturarilor și fariseilor.

Iar ceea ce i-a învățat Isus după aceea probabil că i-a șocat cu totul. Mai întâi,



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

le-a reamintit de una dintre regulile date prin Moise pentru poporul care israeliții trebuiau să devină. Regula aceea spunea că atunci când cineva rănea o altă persoană intenționat, judecătorul trebuia să comande pedepsirea criminalului prin același mod prin care acesta îi adusese daune victimei. **Leviticul 24:19,20** □

Această lege fusese dată pentru a ghida guvernul să pedepsească astfel de oameni. Însă oamenii nu trebuiau să zică: „Cum mi-a făcut el, așa am să-i fac și eu.” (Proverbele 24:29) Asta îi învăța Isus pe oameni în acea dimineață pe versantul muntelui. Citește despre asta în **Matei 5:38-42** □

Isus nu vorbea împotriva legilor drepte care protejau oamenii. El dăduse israeliților multe legi prin care să fie condus poporul și le-a spus cum să-și aleagă judecători și martori. Dar ei nu trebuiau să „se răzbune” pe cei care i-au rănit. Asta era treaba conducătorilor. Ce trebuiau ei să le facă, în loc de asta, vrăjmașilor care îi urau? **Versetele 43,44** □

Evreii îi urau pe conducătorii lor romani, precum și legile pe care aceștia le impuseseră. Una dintre aceste legi le solicita ca, în unele situații, să care bagajele soldaților romani aflați în trecere, dar numai pe o distanță de o milă. Oricum, Isus le-a spus că trebuie să se supună acelor legi; ba mai mult, le-a cerut să facă în plus față de cerințele lor.

Prin urmare, ei trebuiau să se ofere să fie de ajutor cu bucurie și să care bagajele soldaților două mile în loc de una. Făcând astfel, îi puteau ajuta pe romani să-și dorească să-L cunoască pe Dumnezeu lor iubitor. **Versetele 41,45-48** □

Aplicație: Unii oameni nu fac decât ce li se cere și nici măcar puțin mai mult. Asta seamănă cu a căra bagajele soldaților doar cât li se cerea. Aceștia sunt oameni care merg doar o milă. Nu ai vrea mai degrabă să faci mai mult decât ți s-a cerut și să mergi două mile, astfel încât să fii cunoscut drept „copil al Tatălui nostru din cer” care iubește să facă bine altora? Citește din nou **versetele 44, 45**. □

Matei 5:9-48;

Hristos, Lumina Lumii,
pp. 302-312;

Cugetări de pe Muntele
Fericirilor, pp. 27-78

Referințe

1. Completează spațiile goale:

- ___ Săraci în duh în grija lui Dumnezeu
- ___ Plâng
- ___ Blânzi
- ___ Înfometați și însetați după neprihănire
- ___ Milostivi
- ___ Cu inima curată
- ___ Pacificatori
- ___ Prigoniți din cauza neprihănirii
- ___ Bucurați-vă când vă vor ocări și vă vor prigoni

A. Încrede-te cu bucurie.

F. Întristare reală pentru păcatele noastre

B. Fii blând cu fiecare om

G. Armonie cu Dumnezeu și omul

C. Depinde în întregime de Isus

H. Suferință pentru că Îl urmezi pe Isus

D. Dorința de a fi ca Isus

I. Răbdare și blândețe când ești rănit

E. Gânduri, motive și dorințe evlavioase

2. Cine sunt cei binecuvântați pentru că sunt prigoniți?

- ☐ Cineva care este prins că a furat și este băgat la închisoare.
- ☐ Cineva care este băgat la închisoare pentru o crimă.
- ☐ Cineva care este băgat la închisoare pentru că se închină lui Dumnezeu într-o zi de Sabat.
- ☐ Cineva care ascultă de porunca a patra și își pierde slujba.
- ☐ Cineva care trebuie să plătească o amendă mare pentru viteză.
- ☐ Cineva care refuză să se închine unei imagini și este ucis.

3. Permite luminii tale să lumineze!

Ce vrem să spunem prin „Lasă-ți lumina să strălucească pentru Isus”?

- ☐ Să mă asigur că toată lumea mă observă.
- ☐ Să mă laud cu talentele mele.
- ☐ Să fiu răbdător în timpul unor vremuri dificile.
- ☐ Să fiu recunoscător pentru binecuvântări.
- ☐ Să rezist ispitelor Satanei.
- ☐ Să fiu blând, bun și iubitor cu alții.

4. Ce lege a fost eliminată?

Notează cu „LC” propozițiile care descriu legea ceremonială și cu „ZP” pe cele care descriu Cele Zece Porunci.

- ___ Scrise pe piatră de degetul lui Dumnezeu.
- ___ Nu au fost desființate
- ___ Tipuri sau simboluri ale morții lui Isus
- ___ Desființate sau pironite de cruce
- ___ Cerințe enumerate pentru sacrificii
- ___ În interiorul chivotului, sub capacul milei
- ___ Lângă chivot
- ___ Fundația guvernării lui Dumnezeu
- ___ Scrise de Moise într-o carte
- ___ Se găsea sub Șekina.



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Terminat

Binecuvântări din cer – 3

29 iunie



Text de memorat—Matei 5:11,12

„Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prizoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prizonit pe prorocii care au fost înainte de voi.”

DUMINICĂ

Două feluri de rugăciune (Matei 6:9)

Sus i-a învățat pe discipolii Săi și pe mulțimile de oameni adunate despre importanța gândurilor noastre. În mintea noastră începe păcatul, înainte să poate fi văzut sau auzit de alții. După aceea, El a spus că fariseii și cărturarii arată că în mintea lor este mândrie. Atunci când se pregăteau să-și dea darurile în sume mari de bani la templu sau la sinagogă, câteodată puneau pe cineva să sune din trâmbiță pentru a atrage atenția tuturor. Aceștia voiau să fie văzuți că fac fapte bune. Iar atunci când își spuneau cu voce tare rugăciunile lungi, le plăcea să le spună stând în picioare în sinagogă sau la colțul unei străzi. Asta se întâmpla pentru că voiau să fie și văzuți, și auziți. **Matei 6:1-5** □

Ascultă Dumnezeu astfel de rugăciuni? Le răspunde El? Nu. Oamenii le aud și le laudă; acesta este singurul răspuns pe care îl primesc. Aceasta este răsplata pentru cei care se roagă astfel. „Să nu faceți ca ei”, a spus Isus. Găsește un loc liniștit și privat ca să vorbești cu Dumnezeu. Apoi, El ne-a spus cum să ne

rugăm, dându-ne un exemplu de rugăciune pe care Dumnezeu o aude și la care răspunde. Răsplata noastră o vom primi de la El și nu din lauda oamenilor de pe pământ. **Versetele 6-8** □

Rugăciunea pe care le-a spus-o Isus se numește numim Rugăciunea Domnului și începe astfel: „Tatăl nostru care ești în ceruri.” Cuvântul „nostru” ne spune că suntem cu toții frați și surori. Isus ne-a spus că Dumnezeu este Tatăl Său (Ioan 8:28); și pentru că El este unul dintre noi (Evrei 2:17), El este Fratele nostru mai mare; iar Lui nu Îi este rușine să ne cheme frații și surorile Lui. **Evrei 2:11** □

Următoarele cuvinte ale rugăciunii sunt: „Sfințească-se Numele Tău.” Ar trebui să pronunțăm numele lui Dumnezeu cu respect și niciodată într-un mod necugetat. El nu vrea ca nouă să ne fie frică de El; și vrea ca noi să știm că-L putem chema în orice moment din zi sau din noapte. **Aplicație:** În același timp însă, nu ar trebui să uităm niciodată cât de sfânt și măreț este El. Ar trebui să-I pronunțăm numele cu neglijență?

LUNI

O rugăciune model (Matei 6:10,11)

ERI am studiat prima parte a „Rugăciunii Domnului”, iar versetul următor este acesta: „Vie Împărăția Ta.” Dacă dorim cu adevărat să vină Împărăția Lui, putem ajuta la îndeplinirea acestui lucru invitând oamenii să se alăture familiei lui Dumnezeu. Familia Sa este formată din numeroase rase de oameni care trăiesc în toată lumea.

Cu toții suntem copiii lui Dumnezeu. Noi ne putem

ruga să Îi fim martori și ca puterea Sa să ne ajute să ne supunem regulilor Împărăției Lui, astfel încât aceasta să vină cât mai curând. Aceste reguli sunt Cele Zece Porunci, din care aflăm care este voința lui Dumnezeu.

Următoarea propoziție din rugăciune este aceasta: „Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.” Cum este îndeplinită voința lui Dumnezeu în cer? Îngerii fac voia Lui deoarece ei Îl iubesc și se bucură să-I slujească. Când a fost pe pământ, așa a fost și Isus. Și noi putem fi așa dacă Îi cerem să-Și scrie legea iubirii în mințile noastre. Citește

Psalmii 40:8 □

Întreaga primă parte a acestei rugăciuni este despre a face din respectul și serviciile noastre închinare Tatălui ceresc cel mai important lucru din viață. După aceasta, Îl putem ruga să răspundă nevoilor noastre și putem ști că El va face asta în acel mod cum știe că e mai bine pentru noi.

Atunci când ne gândim la nevoile noastre, recunoaștem că depindem de tatăl nostru ceresc pentru tot. Asta include și fiecare bătaie de inimă și fiecare respira-

ție. Nu uita să-I mulțumești pentru aceste binecuvântări. Dar binecuvântarea care ni se spune să o cerem în această rugăciune este ca El să ne dea astăzi „pâinea noastră cea de toate zilele”.

Aplicație: Ai observat cuvântul „nostru”? Am învățat că îi include pe copiii lui Dumnezeu de peste tot. Cum putem ajuta ca rugămintea pentru pâinea zilnică să primească răspuns? **Luca 14:12-14** □

MARȚI

Importanța iertării (Matei 6:12)

Am observat cât de dependenți suntem de Dumnezeu pentru „pâinea” noastră fizică. Însă există un alt fel de pâine, mult mai importantă decât alimentul pe care îl mâncăm pentru a ne menține corpul în viață în lumea aceasta. Când Isus Se va întoarce ca să ne ia în cer, El ne va da trupuri noi. Ne va da El și caractere noi? **1 Corinteni 15:51-53** □ Nu.

Caracterele pe care le construim mâncând – sau nu – Pâinea vieții sunt foarte importante. Caracterele noastre vor decide dacă facem parte din

familia lui Dumnezeu în această lume și dacă vom fi gata să mergem cu El „în lumea viitoare” (Evrei 2:5).

Această Pâine a vieții este, bineînțeles, pâinea spirituală. Isus a spus: „Eu sunt pâinea vieții... Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu.” (Ioan 6:48,51) Isus nu a vrut să spună că trebuie să-I mâncăm carnea de-a dreptul pentru a trăi veșnic. El a spus: „Carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.” (versetul 63) Este vorba de Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia – Pâinea care ne dă viață spirituală.

O, cât de important este să ne petrecem timpul în fiecare zi cu Isus, studiind Cuvântul Său! Mesele pe care le mâncăm într-o zi nu ne ajung mai mult de următoarele două zile. La fel se întâmplă și cu hrana spirituală. Noi avem nevoie de Pâinea vieții în fiecare zi. Următorul verset din rugăciune spune: „Ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.” Greșelile sunt păcatele. Isus nu a păcătuit niciodată; așadar, această rugăciune este pentru noi, chiar dacă este numită Rugăciunea Domnului.

Citește-o din nou acum și observă că Dumnezeu ne poate ierta păcatele noastre numai dacă și noi iertăm păcatele făcute de alții împotriva noastră. Iar El ne iartă în același fel în care și noi iertăm altora. **Aplicație:** Câteodată, oamenii nu iartă cu adevărat sau păstrează resentimente împotriva altora. Nu e de mirare că Satana vrea ca noi să trecem în viteză prin această rugăciune fără să ne gândim la ce spunem!

MERCURI

Rezistența în fața ispitelor (Matei 6:13-18)

Atunci când oamenii fac ceva greșit, câteodată, spun că diavolul i-a făcut să acționeze așa. Ai auzit vreodată pe cineva să spună că Dumnezeu i-a făcut să acționeze astfel? Probabil că nu. De fapt, nici Dumnezeu, nici diavolul nu ne fac să greșim. Noi alegem să facem răul pentru a ne satisface propriile dorințe rele. **Iacov 1:14** □

Așadar, care este sensul acelei părți din Rugăciunea Domnului care spune „nu ne duce în ispită”? Este o cerință adresată lui Dumnezeu, Tatăl nostru iubitor, să nu ne ispitească? Nu. Dumnezeu nu ispitește pe nimeni. **Iacov 1:13** □ Aceasta e lucrarea diavolului. De fapt, el este numit „ispititorul” (Matei 4:1,3). Versetul sugerează mai degrabă o rugămintă adresată lui Dumnezeu să ne



scoată din calea lucrurilor rele și a oamenilor răi, conducându-ne, în schimb, pe „cărări drepte” (Psalmul 23:3).

Dumnezeu îi permite lui Satana să ne ispitească din câteva motive foarte bune. Noi suntem născuți din „carne” (Romani 8:3) și chiar dacă „ne-am născut din nou” din Duhul Sfânt (Ioan 3:6,7), este ușor să păcătuim din nou. Dar când trecem printr-o încercare și rezistăm încă o dată în fața ispitei, ne întărim caracterul pentru a rezista data viitoare – și nu va mai fi atât de greu.

Asta înseamnă că trecerea prin încercări și rezistarea în fața ispitelor sunt binecuvântări? Biblia asta spune. **Iacov 1:2,12** □ Dar asta nu este tot. Aceste etape ne arată, de asemenea, puterea lui Dumnezeu de a învinge păcatul „în fire pământească”. Lăudat să fie Dumnezeu! Această exclamație o includem în ultima propoziție a rugăciunii atunci când spunem: „A Ta este împărăția și puterea și slava în veci.” Apoi, în predica Sa, Isus a vorbit despre postit. Dacă nu am mânca o zi sau două și am bea doar apă, ni s-ar limpezi mintea, astfel încât vom gândi mai bine și vom auzi Duhul Sfânt vorbindu-ne, când căutăm cu sinceritate să ne apropiem de Dumnezeu.

Fariseii însă gândeau că postul era o modalitate de a câștiga mai multe binecuvântări din partea lui Dumnezeu și mai multe laude de la oameni. Isus i-a numit ipocriți. Asta înseamnă că, prin felul cum se comportau, erau oameni înșelători.

Aplicație: Ce putem învăța din asta? Acțiunile noastre ar trebui să fie pe măsura cuvintelor noastre?

JOI

Nu vă îngrijorați (Matei 6:19-7:5)

In Predica Lui de pe Munte, Isus a descris ce fel de oameni vor fi în Împărăția lui Dumnezeu. Și până acum, mulțimea care asculta nu cunoștea pe nimeni care să fie ca oamenii aceia despre care vorbea El.

Probabil că și ceea ce a spus despre bani li s-a părut foarte ciudat. Majoritatea dintre ei erau oameni săraci care își doreau să fi avut mai mulți bani. Iar oamenii bogați pe care îi cunoșteau nu făceau ceea ce Isus spunea că ar fi trebuit să facă. Unii dintre ei încercau să-I slujească lui Dumnezeu, dar și banilor, deoarece se gândeau la banii lor. Citește ce a spus Isus despre asta în **Matei 6:19-24** □

După aceea, a vorbit despre îngrijorare. Câteodată, până și copiii se îngrijorează. Este ușor să uiți că lumea și tot ce este în ea aparține Tatălui nostru ceresc (Psalmii 50:10,12). Iar dacă noi suntem cu adevărat copiii Lui și

facem tot ce putem mai bine cu credințioșie, atunci de ce să ne îngrijorăm? El ne poate da tot ce avem nevoie.

Dacă ne îngrijorăm în privința nevoilor viitoare, atunci ne încredințăm cu adevărat viitorul în mâinile lui Dumnezeu? Subliniază Matei 6:31-33 în Biblia ta pentru a-ți aminti și ca să împărtășești și cu alții, dar citește toate **versetele 25-34** □ Noi n-ar trebui să ne îngrijorăm nici măcar în privința hainelor, căci Dumnezeu ne va da tot ce avem nevoie.

Ai văzut vreodată pe cineva prin jur cu o bârnă în ochi? Trebuie să existe oameni care au problema aceasta, deoarece despre asta a vorbit apoi Isus. Citește ce a spus El în **Matei 7:1-5** □ Bineînțeles, Isus nu vorbea cu adevărat despre oameni care au bârne din lemn sau paie în ochi, ci despre păcatele din viața lor de asemenea dimensiuni și cum un om poate fi mult mai rău decât altul.

Este ușor să vezi lucruri greșite la alții. Acestea sunt paie din ochi. Iar atunci când îi criticăm sau îi judecăm, ne judecăm pe noi înșine, deoarece și noi facem aceleași lucruri greșite. Biblia spune asta în **Romani 2:1** □ **Aplicație:** Însă în afară de a face aceleași lucruri greșite cum fac cei pe care îi criticăm, adăugăm și păcatul judecării și condamnării lor. Asta face ca păcatele noastre de dimensiunile unor paie să aibă mărimea unor bârne din lemn.



VINERI

Înțeleptul a construit... (Matei 7:6-29)

OAMENII care ascultau predica lui Isus de pe versantul muntelui erau uimiți. Felul în care îi învăța și ceea ce spunea erau lucruri atât de diferite față de cele cu care erau obișnuiți să le audă de la cărturari. După ce i-a avertizat să nu-i judece pe alții, El le-a spus că sunt unii, oricum, a căror viață nelegiuită arată limpede cum sunt. Aceștia sunt atât de răi și iubesc răul atât de mult încât refuză să se schimbe. Isus îi numește pe aceștia câini și porci; cum sunt aceste animale? **2 Petru 2:22** □

Argumentele și ridiculizările venite din partea unor asemenea oameni nu trebuie să ne împiedice să răspândim evanghelia celor care vor cu adevărat să-L cunoască și să-I slujească lui Isus. Cât de doritor este Tatăl nostru ceresc să dea viață veșnică acelora care o caută? **Matei 7:7-11; Ioan 3:16** □

Ce a spus Isus după aceea? **Matei 7:12** □ Noi numim aceasta ca fiind Regula de Aur, iar Isus vrea să spună că întotdeauna ar trebui să ne gândim la sentimen-



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Terminat



tele și nevoile altora și că ar trebui să le facem ceea ce am vrea ca ei să ne facă nouă dacă am fi în locul lor. De asemenea, înseamnă că ar trebui să ne pese de cei care nu-L cunosc pe Isus. Dacă am fi în locul lor, nu am vrea

să fie cineva care să ne spună despre dragostea Lui minunată?

Oamenii pot merge pe doar două drumuri și pot intra pe doar două porți. O poartă este largă, iar drumul care duce la ea este lat, numai că duce la nimicire veșnică. Cealaltă poartă este strâmtă și drumul care duce la viața veșnică este îngust.

Isus ne-a avertizat despre învățătorii falși, despre care a spus: „Îi veți cunoaște după roadele lor.” Este ușor să faci diferență între pomii buni și cei răi după fructele lor. **Versetele 15-20** ■

În același fel, învățătorii falși arată prin cuvintele și faptele lor că nu învață adevărul Bibliei, dar consideră că fac lucruri bune pentru cauza lui Dumnezeu. Ei nu aud și nici nu fac ceea ce spune Dumnezeu. **Versetele 21-23** ■

La finalul predicii din ziua aceea, Isus a arătat printr-o ilustrație care este diferența dintre cele două grupuri de oameni care își spun „creștini”. El le-a vorbit despre doi constructori. Unul și-a construit casa pe o stâncă solidă și furtunile nu au putut să o distrugă. Această imagine seamănă cu construirea caracterului (gândurile și sentimentele noastre) prin ascultarea și supunerea față de cuvântul veșnic al lui Dumnezeu (Isaia 40:8).

Celălalt om și-a construit casa pe nisip și, chiar dacă credea că arată bine, furtuna a nimicit-o. Această imagine seamănă cu construirea caracterului (hotărând care vor fi gândurile și sentimentele noastre) copiind ceea ce vedem și auzim în jur.

Matei 7:24-27 ■

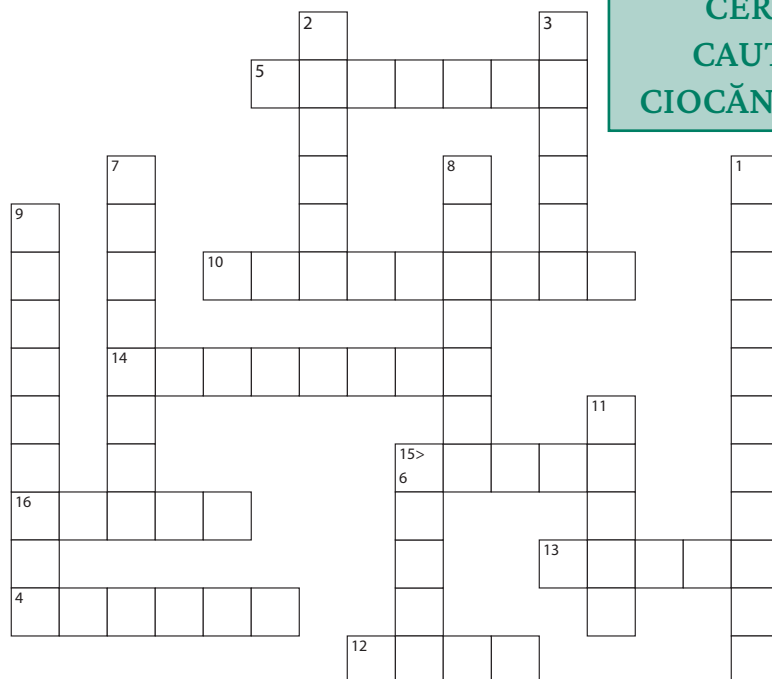
Aplicație: Pe ce fel de fundație îți construiești caracterul?

Orizontal:

4. Tatăl tău, care vede în ____, îți va răsplăti. (6:4)
5. Unde este ____ voastră, acolo va fi și inima voastră. (6:21)
10. Iubiți pe ____ voștri. (5:44)
12. Dacă te silește cineva să mergi cu el o ____ de loc, mergi cu el două. (5:41)
13. Dacă ierți oamenii greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ____ greșelile voastre. (6:14)
14. Să ____ și lumina voastră înaintea oamenilor. (5:16)
15. Să nu credeți că am venit să stric _____. (5:17)
16. ____ nostru care ești în ceruri. (6:9)

Vertical:

1. Nu vă ____ de viața voastră. (6:25)
2. Strâmtă este ____, îngustă este calea care duce la viață. (7:14)
3. Știți să dați ____ bune copiilor voștri. (7:11)
6. Voi sunteți lumina _____. (5:14)
7. Un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă, se mai numește și un om _____. (7:24)
8. Îi veți cunoaște după ____ lor. (7:16)
9. Căutați mai întâi ____ lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. (6:33)
11. Voi sunteți ____ pământului. (5:13)



Iată cum să-ți amintești Matei 7:7
**CERE
CAUTĂ
CIOCĂNEȘTE**

Cronologie

Unele dintre casele zidite pe stâncă la care Se referea Isus fuseseră ridicate cu peste 1.000 de ani înainte. Uită-te la cronologia din Biblia ta pentru a vedea cine trăia când au fost construite aceste case.

Matei 5, 6, 7;

Hristos, Lumina Lumii,
pp. 312-314;

Cugetări de pe Muntele
Fericinilor, pp. 79-152

Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

temitate

